

Europeiska unionens officiella tidning

L 347

Svensk utgåva

Lagstiftning

sextionde årgången

28 december 2017

Innehållsförteckning

I Lagstiftningsakter

FÖRORDNINGAR

- ★ **Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2401 av den 12 december 2017 om ändring av förordning (EU) nr 575/2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag** 1

- ★ **Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2402 av den 12 december 2017 om ett allmänt ramverk för värdepapperisering och om inrättande av ett särskilt ramverk för enkel, transparent och standardiserad värdepapperisering samt om ändring av direktiven 2009/65/EG, 2009/138/EG och 2011/61/EU och förordningarna (EG) nr 1060/2009 och (EU) nr 648/2012** 35

- ★ **Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2403 av den 12 december 2017 om hållbar förvaltning av externa fiskeflottor och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1006/2008** 81

SV

De rättsakter vilkas titlar är tryckta med fin stil är sådana rättsakter som har avseende på den löpande handläggningen av jordbrukspolitiska frågor. De har normalt begränsad giltighetstid.

Beträffande alla övriga rättsakter gäller att titlarna är tryckta med fet stil och föregås av en asterisk.

I

(Lagstiftningsakter)

FÖRORDNINGAR

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) 2017/2401

av den 12 december 2017

om ändring av förordning (EU) nr 575/2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 114,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande ⁽¹⁾,med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽²⁾,i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽³⁾, och

av följande skäl:

- (1) Värdepapperiseringar är en viktig beståndsdel av väl fungerande finansmarknader, eftersom de bidrar till att diversifiera kreditinstitutens och värdepappersföretagens (nedan kallade *institut*) finansierings- och riskdiversifieringskällor och frigör lagstadgat kapital, som sedan kan omfördelas för att stödja vidare långivning, i synnerhet finansieringen av den reala ekonomin. Värdepapperiseringar förser dessutom institut och andra marknadsaktörer med ytterligare investeringsmöjligheter, vilket möjliggör diversifiering av portföljer och underlättar finansieringsflödet till företag och privatpersoner både i medlemsstaterna och på gränsöverskridande basis i hela unionen. Dessa fördelar bör dock vägas mot potentiella kostnader och risker, inbegripet deras inverkan på den finansiella stabiliteten. Som konstaterades i det första skedet av finanskrisen med början sommaren 2007 resulterade osunda metoder på värdepapperiseringsmarknaderna i betydande hot mot det finansiella systemets integritet, nämligen genom alltför stor skuldsättningsgrad, ogenomskinliga och komplexa strukturer som gjorde prissättningen problematisk, en automatisk tillit till externa kreditvärderingar eller oförenligheter mellan investerarnas och originatorernas intresse (nedan kallade *principalagentrisker*).
- (2) På senare år har utgivningsvolymen för värdepapperiseringar inom unionen hållit sig under den nivå som rådde före krisen av ett antal skäl, inklusive den stigmatisering som allmänt förknippas med sådana transaktioner. För att undvika en återgång till de omständigheter som utlöste finanskrisen bör värdepapperiseringsmarknadernas återhämtning baseras på sund och försiktig marknadspraxis. I detta syfte fastställs i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2402 ⁽⁴⁾ de grundläggande beståndsdelarna i ett övergripande ramverk för värdepapperisering, med kriterier för att identifiera enkla, transparenta och standardiserade värdepapperiseringar (nedan kallade *STS-värdepapperiseringar*) och ett tillsynssystem för att övervaka en korrekt tillämpning av dessa kriterier av originatorer, medverkande institut, emittenter och institutionella investerare. Den förordningen föreskriver dessutom en rad gemensamma krav avseende bibehållande av risk, due diligence och informationsskyldighet för samtliga finanstjänstesektorer.

⁽¹⁾ EUT C 219, 17.6.2016, s. 2.

⁽²⁾ EUT C 82, 3.3.2016, s. 1.

⁽³⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 26 oktober 2017 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 20 november 2017.

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2402 av den 12 december 2017 om ett allmänt ramverk för värdepapperisering och om inrättande av ett särskilt ramverk för enkel, transparent och standardiserad värdepapperisering samt om ändring av direktiven 2009/65/EG, 2009/138/EG och 2011/61/EU och förordningarna (EG) nr 1060/2009 och (EU) nr 648/2012 (EUT L 347, 28.12.2017, s. 35).

- (3) I enlighet med målen med förordning (EU) 2017/2402 bör de lagstadgade kapitalkrav som fastställs i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013⁽¹⁾ för institut som är originatorer till, medverkande i eller investerar i värdepapperisering ändras, så att de tillräckligt återspeglar särdragen i STS-värdepapperiseringar, när sådana värdepapperiseringar också uppfyller de ytterligare kraven i den här förordningen, och för att åtgärda de brister som blev uppenbara under finanskrisen, nämligen automatisk tillit till externa kreditvärderingar, alltför låga riskvikter för högt värderade värdepapperiseringstrancher och, omvänt, alltför höga riskvikter för lågt värderade trancher samt otillräcklig riskkänslighet. Den 11 december 2014 offentliggjorde Baselkommittén för banktillsyn (nedan kallad BCBS) ett dokument om ändringar av ramverket för värdepapperisering (*Revisions to the securitisation framework*) (nedan kallad *det ändrade Baselramverket*), där olika ändringar av de lagstadgade kapitalkraven för värdepapperisering fastställs i syfte att specifikt komma till rätta med dessa brister. Den 11 juli 2016 offentliggjorde BCBS en uppdaterad standard för kapitalkraven för värdepapperiseringsexponeringar, inbegripet kapitalkrav för "enkla, transparenta och jämförbara" värdepapperiseringar. I och med denna standard ändras det ändrade Baselramverket. Ändringarna av förordning (EU) nr 575/2013 bör beakta bestämmelserna i det ändrade Baselramverket i dess ändrade lydelse.
- (4) Kapitalkrav för värdepapperiseringspositioner enligt förordning (EU) nr 575/2013 bör vara föremål för samma beräkningsmetoder för samtliga institut. Till att börja med bör ett institut, för att varje form av automatisk tillit till externa kreditvärderingar ska undanröjas, använda sina egna beräkningar av lagstadgade kapitalkrav där institutet har tillåtelse att tillämpa internklassificeringsmetoden (*Internal Ratings Based Approach*) (nedan kallad *IRK-metoden*) i förhållande till exponeringar av samma typ som värdepapperiseringens underliggande exponeringar och har möjlighet att beräkna lagstadgade kapitalkrav i förhållande till de underliggande exponeringarna som om dessa inte hade värdepapperiserats (nedan kallade *KIRB*), i varje enskilt fall med vissa fördefinierade värden (den interna kreditvärderingsmetoden, nedan kallad *SEC-IRBA*). En schablonmetod för värdepapperisering (nedan kallad *SEC-SA*) bör sedan vara tillgänglig för institut som inte kan använda *SEC-IRBA* för sina positioner i en viss värdepapperisering. *SEC-SA* bör grundas på en formel där kapitalkraven beräknas enligt schablonmetoden för kreditrisk i förhållande till de underliggande exponeringarna, som om dessa inte hade värdepapperiserats (nedan kallad *KSA*). Om de första två metoderna inte kan användas, bör instituten kunna tillämpa den externa kreditvärderingsmetoden för värdepapperisering (nedan kallad *SEC-ERBA*). Enligt *SEC-ERBA* bör värdepapperiseringstrancher åsätas kapitalkrav på grundval av deras externa kreditvärdering. Institutet bör emellertid alltid använda *SEC-ERBA* som reserv, när *SEC-IRBA* inte är tillgänglig för lågt värderade trancher och vissa medelhögt värderade trancher av STS-värdepapperiseringar som identifieras genom lämpliga parametrar. För icke-STs-värdepapperiseringar bör användningen av *SEC-SA* efter *SEC-IRBA* begränsas ytterligare. Dessutom bör de behöriga myndigheterna ha möjlighet att förbjuda användningen av *SEC-SA*, när denna inte i tillräcklig mån kan hantera de risker som värdepapperiseringen medför för institutets solvens eller den finansiella stabiliteten. Institutet bör efter att ha meddelat den behöriga myndigheten tillåtas att använda *SEC-ERBA* för alla sina kreditvärderade värdepapperiseringar när de inte kan använda *SEC-IRBA*.
- (5) Principalagentrisker och modellrisker är mer allmänt förekommande för värdepapperiseringar än för andra finansiella tillgångar och ger upphov till en viss grad av osäkerhet när kapitalkrav för värdepapperiseringar beräknas, även efter att samtliga tillämpliga riskfaktorer har beaktats. För att dessa risker i tillräcklig utsträckning ska beaktas bör förordning (EU) nr 575/2013 ändras så att ett riskviktsgolvt på minst 15 % fastställs för samtliga värdepapperiseringspositioner. Återvärdepapperiseringar uppvisar dock en högre grad av komplexitet och risk, och följaktligen är endast vissa typer av återvärdepapperiseringar tillåtna enligt förordning (EU) 2017/2402. Dessutom bör återvärdepapperiseringspositioner vara föremål för en mer konservativ kapitalkravsberäkning samt ett riskviktsgolvt på 100 %.
- (6) Ett institut bör inte vara skyldigt att tillämpa en högre riskvikt på en prioriterad position än den som skulle ha tillämpats om det innehade de underliggande exponeringarna direkt, vilket avspeglar fördelen med den kreditförtäring som prioriterade positioner får från lågprioriterade trancher i värdepapperiseringsstrukturen. Förordning (EU) nr 575/2013 bör därför föreskriva en genomlysningssmetod, enligt vilken en prioriterad värdepapperiseringsposition bör tilldelas en högsta riskvikt motsvarande den exponeringsvägda genomsnittliga riskvikt som är tillämplig på de underliggande exponeringarna och en sådan metod bör under vissa villkor vara tillgänglig oavsett om den relevanta positionen är kreditvärderad eller inte och vilken metod som används för den underliggande gruppen (schablonmetoden eller *IRK-metoden*).

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 176, 27.6.2013, s. 1).

- (7) Ett övergripande tak i form av en högsta gräns för riskvägda exponeringsbelopp är tillgängligt enligt gällande ramverk för institut som i enlighet med IRK-metoden kan beräkna kapitalkraven för de underliggande exponeringarna som om dessa exponeringar inte hade värdepapperiserats (K_{IRB}). I den utsträckning som värdepapperiseringsprocessen minskar den risk som vidhänger de underliggande exponeringarna bör detta tak vara tillgängligt för samtliga originatorer och medverkande institut, oavsett vilken metod de använder för att beräkna de lagstadgade kapitalkraven för värdepapperiseringspositionerna.
- (8) Såsom påpekas av Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska bankmyndigheten) (EBA), inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010⁽¹⁾, i dess rapport om kvalificerade värdepapperiseringar (*Report on Qualifying Securitizations*) från juli 2015 visar empiriska bevis gällande fallissemang och förluster att STS-värdepapperiseringar uppvisade bättre resultat än andra värdepapperiseringar under finanskrisen, vilket återspeglar användandet av enkla och transparenta strukturer och robusta förfaranden för STS-värdepapperiseringar, som bidrar till lägre kreditrisker, operativa risker och principalagentrisker. Det är därför lämpligt att ändra förordning (EU) nr 575/2013 i syfte att föreskriva en lämplig riskkänslig kalibrering av STS-värdepapperiseringar, förutsatt att de även uppfyller ytterligare krav i syfte att minimera risken, på det sätt som EBA rekommenderar i den rapporten, vilket särskilt omfattar ett lägre riskviktsgolvt på 10 % för prioriterade positioner.
- (9) De lägre kapitalkraven för STS-värdepapperiseringar bör inskränkas till värdepapperiseringar där ägandet av de underliggande exponeringarna överförs till ett specialföretag för värdepapperisering (traditionella värdepapperiseringar). Institut som innehar positioner med högre prioritering i syntetiska värdepapperiseringar som stöds av en underliggande grupp lån till små och medelstora företag bör dock också tillåtas att på dessa positioner tillämpa de lägre kapitalkrav som är tillgängliga för STS-värdepapperiseringar när sådana transaktioner betraktas som högkvalitativa i enlighet med vissa strikta kriterier, även vad gäller tillåtna investerare. I synnerhet bör en sådan undergrupp av syntetiska värdepapperiseringar omfattas av en garanti eller motgaranti, antingen från den nationella regeringen eller centralbanken i en medlemsstat eller en subventionerande enhet eller från en institutionell investerare, förutsatt att den garantin eller motgaranti som tillhandahålls av den senare har fullständiga säkerheter i kontanta medel hos de institut som är originatorer. Den förmånsbehandling av kapitalkrav för STS-värdepapperiseringar som skulle vara tillgänglig för dessa transaktioner enligt förordning (EU) nr 575/2013 påverkar inte efterlevnaden av unionens regler om statligt stöd i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU⁽²⁾.
- (10) I syfte att harmonisera tillsynspraxis i unionen, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) delegeras till kommissionen, med beaktande av EBA:s rapport, med avseende på ytterligare specificering av villkoren för överföring av kreditrisker till tredje part, begreppet *motsvarande överföring av kreditrisk till tredje part* och kraven för de behöriga myndigheternas bedömning av överföring av kreditrisk, både vad gäller traditionella och syntetiska värdepapperiseringar. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning⁽³⁾. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.
- (11) Tekniska standarder för finansiella tjänster bör säkerställa ett adekvat skydd för investerare och konsumenter i hela unionen. Då EBA har mycket specialiserad sakkunskap, skulle det vara effektivt och lämpligt att ge myndigheten i uppgift att utarbeta och förelägga kommissionen förslag till tekniska standarder för tillsyn, i fall som inte inbegriper politiska val.

(1) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/78/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 12).

(2) Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012 (EUT L 173, 12.6.2014, s. 190).

(3) EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.

- (12) Kommissionen bör ges befogenhet att anta tekniska standarder för tillsyn som utarbetats av EBA med avseende på vad som utgör en tillräckligt konservativ metod för att mäta beloppet för den outnyttjade delen av kontantförskottningsfaciliteterna i samband med beräkningen av exponeringsvärdet av en värdepapperisering och med avseende på ytterligare specificering av villkoren för att institut ska tillåtas beräkna K_{IRB} för en värdepapperiseringsgrupp av underliggande exponeringar som när det är fråga om förvärvade fordringar. Kommissionen bör anta förslagen till tekniska standarder för tillsyn genom delegerade akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget och i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.
- (13) Endast konsekvensändringar bör göras av återstoden av de lagstadgade kapitalkraven för värdepapperiseringar som föreskrivs i förordning (EU) nr 575/2013 i den utsträckning som är nödvändig för att återspegla metodernas nya rangordning samt de särskilda bestämmelserna för STS-värdepapperiseringar. Särskilt bestämmelserna om erkännande av betydande risköverföring och kraven på externa kreditvärderingar bör i stort sett fortsätta att tillämpas på samma villkor som för närvarande. Del fem i förordning (EU) nr 575/2013 bör dock utgå i sin helhet, med undantag av kravet på ytterligare riskvikter, som bör tillämpas på de institut som överträder bestämmelserna i kapitel 2 i förordning (EU) 2017/2402.
- (14) Det är lämpligt att de ändringar av förordning (EU) nr 575/2013 som föreskrivs i den här förordningen tillämpas på alla värdepapperiseringspositioner som innehas av ett institut. För att trygga rättssäkerheten och för att minska övergångskostnaderna så mycket som möjligt samt för att möjliggöra en smidig övergång till det nya ramverket bör dock instituten, till och med den 31 december 2019, fortsätta att tillämpa det tidigare ramverket – närmare bestämt de relevanta bestämmelser i förordning (EU) nr 575/2013 som var tillämpliga före den dag då den här förordningen börjar tillämpas – på samtliga utestående värdepapperiseringspositioner som de innehar den dag då den här förordningen börjar tillämpas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ändring av förordning (EU) nr 575/2013

Förordning (EU) nr 575/2013 ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 4.1 ska ändras på följande sätt:

a) Leden 13 och 14 ska ersättas med följande:

”(13) originator: en originator enligt definitionen i artikel 2.3 i förordning (EU) 2017/2402 (*).

(14) medverkande institut (sponsor): ett medverkande institut enligt definitionen i artikel 2.5 i förordning (EU) 2017/2402.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2402 av den 12 december 2017 om ett allmänt ramverk för värdepapperisering och om inrättande av ett särskilt ramverk för enkel, transparent och standardiserad värdepapperisering samt om ändring av direktiven 2009/65/EG, 2009/138/EG och 2011/61/EU och förordningarna (EG) nr 1060/2009 och (EU) nr 648/2012 (EUT L 347, 28.12.2017, s. 35).”

b) Följande led ska införas:

”(14a) ursprunglig långgivare: en ursprunglig långgivare enligt definitionen i artikel 2.20 i förordning (EU) 2017/2402.”

c) Leden 61, 62 och 63 ska ersättas med följande:

”(61) värdepapperisering: en värdepapperisering enligt definitionen i artikel 2.1 i förordning (EU) 2017/2402.

(62) värdepapperiseringsposition: en värdepapperiseringsposition enligt definitionen i artikel 2.19 i förordning (EU) 2017/2402.

(63) återvärdepapperisering: en återvärdepapperisering enligt definitionen i artikel 2.4 i förordning (EU) 2017/2402.”

d) Leden 66 och 67 ska ersättas med följande:

”(66) specialföretag för värdepapperisering: ett specialföretag för värdepapperisering enligt definitionen i artikel 2.2 i förordning (EU) 2017/2402.

(67) *tranch*: en *tranch* enligt definitionen i artikel 2.6 i förordning (EU) 2017/2402.”

e) Följande led ska läggas till:

”(129) serviceföretag: ett serviceföretag enligt definitionen i artikel 2.13 i förordning (EU) 2017/2402.”

2. I artikel 36.1 k ska led ii ersättas med följande:

”ii) Värdepapperiseringspositioner, i enlighet med artiklarna 244.1 b, 245.1 b och 253.”

3. Artikel 109 ska ersättas med följande:

”Artikel 109

Behandling av värdepapperiseringspositioner

Institut ska beräkna det riskvägda exponeringsbeloppet för en position som de innehar i en värdepapperisering i enlighet med kapitel 5.”

4. Artikel 134.6 ska ersättas med följande:

”6. Om ett institut ger kreditriskskydd för ett antal exponeringar på villkor att det n:te fallissemanget bland exponeringarna ska utlösa betalning och att denna kredithändelse ska avsluta kontraktet, ska riskvikterna för exponeringarna i korgen summeras, undantaget n-1-exponeringar, upp till maximalt 1 250 % och multipliceras med det nominella skyddsbeloppet som ges genom kreditderivatet för att bestämma det riskvägda exponeringsbeloppet. De n-1-exponeringar som ska undantas från summeringen ska fastställas på basis av att de ska omfatta de exponeringar som ger upphov till ett lägre riskvägt exponeringsbelopp än det som gäller för någon av de exponeringar som räknats in i summeringen.”

5. I artikel 142.1 ska led 8 utgå.

6. I artikel 153 ska punkterna 7 och 8 ersättas med följande:

”7. I fråga om förvärvade företagsfordringar gäller att återbetalningsbara anskaffningsprisavdrag, säkerheter eller partiella garantier som ger ett förstaförlustskydd med avseende på fallissemang, utspädning eller bådadera får behandlas som ett förstaförlustskydd av förvärvaren av fordringarna eller av mottagaren av säkerheten eller den partiella garantin i enlighet med kapitel 5 avsnitt 3 underavsnitten 2 och 3. Den säljare som tillhandahåller det återbetalningsbara anskaffningsprisavdraget och tillhandahållaren av en säkerhet eller en partiell garanti ska behandla dessa som en exponering mot en förstaförlustposition i enlighet med kapitel 5 avsnitt 3 underavsnitten 2 och 3.

8. Om ett institut ger kreditriskskydd för ett antal exponeringar på villkor att det n:te fallissemanget bland exponeringarna ska utlösa betalning och att denna kredithändelse ska avsluta kontraktet, ska riskvikterna för exponeringarna i korgen summeras, exklusive n-1-exponeringar, där summan av det förväntade förlustbeloppet multiplicerat med 12,5 och det riskvägda exponeringsbeloppet inte ska överstiga det nominella beloppet på det skydd som ges av kreditderivatet multiplicerat med 12,5. De n-1-exponeringar som ska undantas från summeringen ska fastställas på basis av att de ska innefatta de exponeringar som ger upphov till ett lägre riskvägt exponeringsbelopp än det som gäller för någon av de exponeringar som räknats in i summeringen. En riskvikt om 1 250 % ska tillämpas på positioner i en korg om ett institut inte kan fastställa riskvikten enligt IRK-metoden.”

7. Artikel 154.6 ska ersättas med följande:

”6. I fråga om förvärvade hushållsfordringar gäller att återbetalningsbara anskaffningsprisavdrag, säkerheter eller partiella garantier som ger ett förstaförlustskydd med avseende på fallissemang, utspädning eller bådadera får behandlas som ett förstaförlustskydd av förvärvaren av fordringarna eller av mottagaren av säkerheten eller den partiella garantin i enlighet med kapitel 5 avsnitt 3 underavsnitten 2 och 3. Den säljare som tillhandahåller det återbetalningsbara anskaffningsprisavdraget och tillhandahållaren av en säkerhet eller en partiell garanti ska behandla dessa som en exponering mot en förstaförlustposition i enlighet med kapitel 5 avsnitt 3 underavsnitten 2 och 3.”

8. I artikel 197.1 ska led h ersättas med följande:

”h) Värdepapperiseringspositioner som inte är återvärdepapperiseringspositioner och som är föremål för en riskvikt på 100 % eller lägre i enlighet med artiklarna 261–264.”

9. Del tre avdelning II kapitel 5 ska ersättas med följande:

”KAPITEL 5

Värdepapperisering

Avsnitt 1

Definitioner och kriterier för enkla, transparenta och standardiserade värdepapperiseringar

Artikel 242

Definitioner

I detta kapitel gäller följande definitioner:

1. städoption: ett optionsavtal där originatorn kan återköpa värdepapperiseringspositioner innan alla värdepapperiserade exponeringar har återbetalats, vid traditionella värdepapperiseringar genom att återköpa de underliggande exponeringar som återstår i gruppen och vid syntetiska värdepapperiseringar genom att avsluta kreditriskskyddet, i båda fallen när de utestående underliggande exponeringarnas belopp sjunker till eller under en fastställd nivå.
2. kreditförstärkande räntestripfordran: en tillgång i balansräkningen som representerar en värdering av kassaflödet knuten till framtida marginalintäkter och är en efterställd tranche i värdepapperiseringen.
3. likviditetsfacilitet: en likviditetsfacilitet enligt definitionen i artikel 2.14 i förordning (EU) 2017/2402.
4. position utan kreditvärdering: en värdepapperiseringsposition som inte har någon godtagbar kreditvärdering i enlighet med avsnitt 4.
5. position med kreditvärdering: en värdepapperiseringsposition som har en godtagbar kreditvärdering i enlighet med avsnitt 4.
6. prioriterad värdepapperiseringsposition: en position som stöds eller säkras av en första fordran på samtliga underliggande exponeringar, med undantag för belopp som ska betalas enligt ränte- eller valutaderivatinstrument, avgifter eller andra liknande betalningar, oavsett eventuella skillnader i löptid i förhållande till en eller flera andra prioriterade trancher med vilka positionen delar förluster proportionellt.
7. IRK-grupp: en grupp underliggande exponeringar av en typ för vilken institutet har tillstånd att använda IRK-metoden och kan beräkna riskvägda exponeringsbelopp i enlighet med kapitel 3 för samtliga dessa exponeringar.
8. blandad grupp: en grupp underliggande exponeringar av en typ för vilken institutet har tillstånd att använda IRK-metoden och kan beräkna riskvägda exponeringsbelopp i enlighet med kapitel 3 för vissa men inte för samtliga exponeringar.
9. säkerhetsmarginal: varje typ av kreditförstärkning där de underliggande exponeringarna ställs som säkerhet till ett värde som är högre än värdet av värdepapperiseringspositionerna.
10. enkel, transparent och standardiserad värdepapperisering eller STS-värdepapperisering: en värdepapperisering som uppfyller kraven i artikel 18 i förordning (EU) 2017/2402.
11. program för tillgångsbaserade certifikat eller ABCP-program: ett program för tillgångsbaserade certifikat eller ABCP-program enligt definitionen i artikel 2.7 i förordning (EU) 2017/2402.
12. transaktion med tillgångsbaserade certifikat eller ABCP-transaktion: en transaktion med tillgångsbaserade certifikat eller ABCP-transaktion enligt definitionen i artikel 2.8 i förordning (EU) 2017/2402.
13. traditionell värdepapperisering: en traditionell värdepapperisering enligt definitionen i artikel 2.9 i förordning (EU) 2017/2402.

14. syntetisk värdepapperisering: en syntetisk värdepapperisering enligt definitionen i artikel 2.10 i förordning (EU) 2017/2402.
15. revolverande exponering: en revolverande exponering enligt definitionen i artikel 2.15 i förordning (EU) 2017/2402.
16. bestämmelse om förtida amortering: en bestämmelse om förtida amortering enligt definitionen i artikel 2.17 i förordning (EU) 2017/2402.
17. tranch i första-förlustläge: en tranch i första-förlustläge enligt definitionen i artikel 2.18 i förordning (EU) 2017/2402.
18. mellanliggande värdepapperiseringsposition: en position i värdepapperiseringen som är underordnad den prioriterade värdepapperiseringspositionen och högre prioriterad än tranchen i första-förlustläge och som tilldelas lägre riskvikt än 1 250 % och högre riskvikt än 25 % i enlighet med avsnitt 3 underavsnitten 2 och 3.
19. subventionerande enhet: ett företag eller en enhet inrättad av en medlemsstats nationella regering, eller dess delstatliga eller lokala självstyrelseorgan som beviljar subventionerade lån eller beviljar subventionerade garantier, vars främsta mål inte är att generera vinst eller maximera marknadsandelen utan att främja regeringens offentliga politiska mål, förutsatt att regeringen, inom ramen för reglerna för statligt stöd, har en skyldighet att skydda företagets eller enhetens finansiella status och upprätthålla dess fortlevnad under hela dess livstid eller att åtminstone 90 % av företagets eller enhetens ursprungliga kapital eller finansiering eller de subventionerade lån som beviljas direkt eller indirekt garanteras av medlemsstatens nationella regering, eller dess delstatliga eller lokala självstyrelseorgan.

Artikel 243

Kriterier för STS-värdepapperiseringar som uppfyller kraven för differentierad kapitalbehandling

1. Positioner i ett ABCP-program eller en ABCP-transaktion som betraktas som positioner i en STS-värdepapperisering ska vara berättigade till den behandling som anges i artiklarna 260, 262 och 264, om följande krav är uppfyllda:

- a) De underliggande exponeringarna uppfyller, vid den tidpunkt då de inkluderas i ABCP-programmet, såvitt känt av originatorn eller den ursprungliga långgivaren, villkoren för att, enligt schablonmetoden och med beaktande av varje godtagbar kreditriskreducering, tilldelas en riskvikt som är lika med eller mindre än 75 % för en enskild exponering där exponeringen är en hushållsexponering, eller 100 % för övriga exponeringar.
- b) Det samlade exponeringsvärdet av alla exponeringar mot en enda gäldenär inom ABCP-programmet överstiger inte 2 % av det samlade exponeringsvärdet av samtliga exponeringar inom ABCP-programmet vid den tidpunkt då exponeringarna lades till ABCP-programmet. Vid denna beräkning ska lån eller leasing till en grupp kunder med inbördes anknytning, såvitt känt av det medverkande institutet, betraktas som exponeringar mot en enda gäldenär.

När det gäller kundfordringar ska första stycket b inte tillämpas om kreditrisken för dessa fordringar helt täcks av ett godtagbart kreditriskskydd i enlighet med kapitel 4, förutsatt att den som i detta fall tillhandahåller skyddet är ett institut, ett försäkringsföretag eller ett återförsäkringsföretag. Vid tillämpning av detta stycke ska endast den andel av kundfordringarna som kvarstår efter beaktande av resultatet av anskaffningsprisavdrag och säkerhetsmarginal användas för att fastställa om dessa är fullständigt täckta och om koncentrationsgränsen har nåtts.

När det gäller värdepapperiserade restleasingvärden ska första stycket b inte tillämpas om dessa värden inte är exponerade för en återfinansierings- eller återförsäljningsrisk på grund av ett rättsligt bindande åtagande att återköpa eller återfinansiera exponeringen till ett förbestämt belopp genom en tredje part som är godtagbar enligt artikel 201.1.

Om institutet tillämpar artikel 248.3 eller har beviljats tillstånd att tillämpa internbedömningsmetoden (*Internal Assessment Approach*) i enlighet med artikel 265 ska, genom undantag från första stycket a, den riskvikt som institutet skulle tilldela en likviditetsfacilitet som helt täcker de ABCP som utfärdats inom ramen för programmet vara lika med eller mindre än 100 %.

2. Positioner i en värdepapperisering, förutom ett ABCP-program eller en ABCP-transaktion, som betraktas som positioner i en STS-värdepapperisering, ska vara berättigade till den behandling som anges i artiklarna 260, 262 och 264, om följande krav är uppfyllda:

- a) Det samlade exponeringsvärdet av alla exponeringar mot en enda gäldenär i gruppen överstiger vid den tidpunkt då de inkluderas i värdepapperiseringen inte 2 % av exponeringsvärdet av de samlade utestående exponeringsvärdena i gruppen underliggande exponeringar. Vid denna beräkning ska lån eller leasing till en grupp kunder med inbördes anknytning betraktas som exponeringar mot en enda gäldenär.

När det gäller värdepapperiserade restleasingvärden ska första stycket i detta led inte tillämpas om dessa värden inte är exponerade för en återfinansierings- eller återförsäljningsrisk på grund av ett rättsligt bindande åtagande att återköpa eller återfinansiera exponeringen till ett förbestämt belopp genom en tredje part som är godtagbar enligt artikel 201.1.

- b) De underliggande exponeringarna uppfyller vid den tidpunkt då de inkluderas i värdepapperiseringen villkoren för att, enligt schablonmetoden och med beaktande av godtagbara kreditriskreduceringar, tilldelas en riskvikt som är lika med eller mindre än
- i) 40 % för en genomsnittlig värdevägd exponering för en portfölj vars exponeringar är lån som är säkrade genom panträtter i bostadsfastigheter eller bostadslån som garanteras fullt ut enligt artikel 129.1 e,
  - ii) 50 % för enskilda exponeringar där exponeringen är ett lån säkrat genom pant i kommersiella fastigheter,
  - iii) 75 % för enskilda exponeringar där exponeringen är en hushållsexponering,
  - iv) 100 % för enskilda exponeringar när det gäller övriga exponeringar.
- c) Om leden b i och b ii är tillämpliga, ska lån med lägre prioriterade säkerheter för en viss tillgång endast inkluderas i värdepapperiseringen om samtliga lån med högre prioriterade säkerheter för tillgången också inkluderas i värdepapperiseringen.
- d) Om led b i) i denna punkt är tillämpligt, ska inget lån i gruppen underliggande exponeringar ha en belåningsgrad som är högre än 100 % vid den tidpunkt då de inkluderas i värdepapperiseringen, mätt i enlighet med artiklarna 129.1 d i och 229.1.

Avsnitt 2

Erkännande av betydande risköverföring

Artikel 244

Traditionell värdepapperisering

1. Det institut som är originator vid en traditionell värdepapperisering får undanta underliggande exponeringar från beräkningen av riskvägda exponeringsbelopp och, i tillämpliga fall, förväntade förlustbelopp, om något av följande villkor är uppfyllt:

- a) En betydande kreditrisk som är förenad med de underliggande exponeringarna har överförs till tredje part.
- b) Det institut som är originator tillämpar riskvikten 1 250 % på alla värdepapperiseringspositioner det innehar i värdepapperiseringen eller drar av dessa värdepapperiseringspositioner från sitt kärnprimärkapital i enlighet med artikel 36.1 k.

2. En betydande kreditrisk ska anses som överförd i de följande fallen:

- a) De riskvägda exponeringsbeloppen för de mellanliggande värdepapperiseringspositioner som innehas av det institut som är originator i värdepapperiseringen överstiger inte 50 % av de riskvägda exponeringsbeloppen för samtliga mellanliggande värdepapperiseringspositioner i denna värdepapperisering.
- b) Det institut som är originator innehar högst 20 % av exponeringsvärdet av tranchen i första-förlustläge i värdepapperiseringen, förutsatt att båda följande villkor är uppfyllda:
- i) Originatorn kan visa att exponeringsvärdet för tranchen i första-förlustläge med betydande marginal överstiger ett motiverat estimat av den förväntade förlusten på de underliggande exponeringarna.
  - ii) Det finns inga mellanliggande värdepapperiseringspositioner.

Om den minskning av de riskvägda exponeringsbeloppen som det institut som är originator skulle kunna uppnå genom värdepapperiseringen enligt led a eller b inte är motiverad genom en motsvarande överföring av kreditrisk till tredje part, får de behöriga myndigheterna i varje enskilt fall besluta att en betydande kreditrisk inte ska anses som överförd till tredje part.

3. Genom undantag från punkt 2 får den behöriga myndigheten bevilja tillstånd för ett institut som är originator att erkänna betydande kreditrisköverföring med avseende på en värdepapperisering, om originatorinstitutet i varje enskilt fall kan styrka att den minskning av kapitalbaskrav som originatorn uppnår genom värdepapperiseringen är motiverad genom en motsvarande överföring av kreditrisk till tredje part. Tillstånd får endast beviljas om institutet uppfyller båda följande villkor:

- a) Institutet har lämpliga interna riktlinjer för riskhantering och metoder för att bedöma kreditrisköverföringen.
- b) Institutet har i varje enskilt fall även erkänt överföringen av kreditrisken till tredje part inom ramen för institutets interna riskhantering och interna kapitalallokering.

4. Utöver kraven i punkterna 1, 2 och 3 ska samtliga följande villkor vara uppfyllda:

- a) Värdepapperiseringens ekonomiska innebörd framgår av transaktionens dokumentation.
- b) Värdepapperiseringspositionerna medför inte någon betalningsförpliktelse för det institut som är originator.
- c) De underliggande exponeringarna har placerats utom räckhåll för det institut som är originator och dess fordringsägare på ett sätt som uppfyller det krav som anges i artikel 20.1 i förordning (EU) 2017/2402.
- d) Det institut som är originator behåller inte kontroll över de underliggande exponeringarna. En originator ska anses ha behållit kontroll över de underliggande exponeringarna om den har rätt att återköpa de tidigare överförda exponeringarna från förvärvaren för att ta hem vinsterna eller om den på annat sätt är skyldig att åter påta sig den överförda risken. Om det institut som är originator behåller rättigheter eller förpliktelser avseende förvaltningen av de underliggande exponeringarna, ska detta i sig inte utgöra en kontroll över exponeringarna.
- e) Värdepapperiseringens dokumentation innehåller inte bestämmelser eller villkor som
  - i) kräver att det institut som är originator ändrar de underliggande exponeringarna för att förbättra gruppens genomsnittliga kvalitet, eller
  - ii) ökar avkastningen till innehavare av positioner eller på annat sätt stärker värdepapperiseringspositionerna till följd av en försämring av de underliggande exponeringarnas kreditkvalitet.
- f) Om tillämpligt ska dokumentationen av transaktionen tydligt visa att originatorn eller det medverkande institutet får köpa eller återköpa värdepapperiseringspositioner eller återköpa, omstrukturera eller ersätta de underliggande exponeringarna utöver sina kontraktsevenliga skyldigheter endast om sådana arrangemang utförs i enlighet med rådande marknadsvillkor och parterna agerar i eget intresse som fria och oberoende parter (armlängdsprincipen).
- g) Om det föreligger en städoption, ska även samtliga följande villkor vara uppfyllda:
  - i) Det institut som är originator avgör fritt om städoptionen ska utnyttjas.
  - ii) Städoptionen får bara utnyttjas om 10 % eller mindre av det ursprungliga värdet av de underliggande exponeringarna inte återbetalts.
  - iii) Städoptionen är inte utformad för att undvika fördelning av förluster på kreditförstärkningspositioner eller andra positioner som innehas av investerare i värdepapperiseringen och är inte på något annat sätt utformad för att tillhandahålla kreditförstärkning.
- h) Det institut som är originator har erhållit ett utlåtande från en kvalificerad juridisk rådgivare som bekräftar att värdepapperiseringen uppfyller de krav som anges i led c i denna punkt.

5. De behöriga myndigheterna ska informera EBA om de fall där de har beslutat att den eventuella minskningen av de riskvägda exponeringsbeloppen inte motiverades genom en motsvarande överföring av kreditrisk till tredje part i enlighet med punkt 2 samt om de fall där instituten har valt att tillämpa punkt 3.

6. EBA ska övervaka skillnaderna i tillsynspraxis vad gäller erkännandet av betydande risköverföring i traditionella värdepapperiseringar i enlighet med denna artikel. EBA ska särskilt se över

- a) villkoren för överföring av betydande kreditrisker till tredje part i enlighet med punkterna 2, 3 och 4,
- b) tolkningen av "motsvarande överföring av kreditrisk till tredje part" för behöriga myndigheters bedömning enligt punkt 2 andra stycket och punkt 3,
- c) kraven på de behöriga myndigheternas bedömning av värdepapperiseringstransaktioner för vilka originatorn söker erkännande av betydande kreditrisköverföring till tredje part i enlighet med punkt 2 eller 3.

EBA ska rapportera sina iakttagelser till kommissionen senast den 2 januari 2021. Kommissionen får med beaktande av EBA:s rapport anta en delegerad akt i enlighet med artikel 462 för att komplettera denna förordning genom att ytterligare specificera villkoren i leden a, b och c i denna punkt.

Artikel 245

Syntetisk värdepapperisering

1. Det institut som är originator vid en syntetisk värdepapperisering får beräkna riskvägda exponeringsbelopp och i tillämpliga fall förväntade förlustbelopp med avseende på de underliggande exponeringarna i enlighet med artiklarna 251 och 252, om något av följande villkor är uppfyllt:

- a) En betydande kreditrisk har överförts till tredje part genom betalt eller obetalt kreditriskskydd.
- b) Det institut som är originator tillämpar riskvikten 1 250 % på alla värdepapperiseringspositioner det innehar i värdepapperiseringen eller drar av dessa värdepapperiseringspositioner från sitt kärnprimärkapital i enlighet med artikel 36.1 k.

2. En betydande kreditrisk ska anses som överförd i de följande fallen:

- a) De riskvägda exponeringsbeloppen för de mellanliggande värdepapperiseringspositioner som innehas av det institut som är originator vid värdepapperiseringen överstiger inte 50 % av de riskvägda exponeringsbeloppen för samtliga mellanliggande värdepapperiseringspositioner i denna värdepapperisering.
- b) Det institut som är originator innehar högst 20 % av exponeringsvärdet av tranchen i första-förlustläge i värdepapperiseringen, förutsatt att båda de följande villkoren är uppfyllda:
  - i) Originatorn kan visa att exponeringsvärdet för tranchen i första-förlustläge med betydande marginal överstiger ett motiverat estimat av den förväntade förlusten på de underliggande exponeringarna.
  - ii) Det finns inga mellanliggande värdepapperiseringspositioner.

Om den eventuella minskning av de riskvägda exponeringsbeloppen som det institut som är originator skulle uppnå genom värdepapperiseringen inte är motiverad genom en motsvarande överföring av kreditrisk till tredje part, får de behöriga myndigheterna i varje enskilt fall besluta att en betydande kreditrisk inte ska anses som överförd till tredje part.

3. Genom undantag från punkt 2 får den behöriga myndigheten bevilja tillstånd för ett institut som är originator att erkänna betydande kreditrisköverföring med avseende på en värdepapperisering, om originatorinstitutet i varje enskilt fall kan styrka att den minskning av kapitalbaskrav som originatorn uppnår genom värdepapperiseringen är motiverad genom en motsvarande överföring av kreditrisk till tredje part. Tillstånd får endast beviljas om institutet uppfyller båda följande villkor:

- a) Institutet har lämpliga interna riktlinjer för riskhantering och metoder för att bedöma risköverföringen.
- b) Institutet har i varje enskilt fall även erkänt överföringen av kreditrisken till tredje part inom ramen för institutets interna riskhantering och interna kapitalallokering.

4. Utöver kraven i punkterna 1, 2 och 3 ska samtliga följande villkor vara uppfyllda:

- a) Värdepapperiseringens ekonomiska innebörd framgår av transaktionens dokumentation.
- b) Det kreditriskskydd genom vilket kreditrisken överförs är förenligt med artikel 249.

- c) Värdepapperiseringens dokumentation innehåller inte bestämmelser eller villkor som
- fastställer betydande tröskelvärden under vilka kreditriskskydd inte anses kunna utlösas om en kredithändelse uppstår,
  - gör det möjligt att upphäva skyddet på grund av att de underliggande exponeringarnas kreditkvalitet har försämrats,
  - kräver att det institut som är originator ändrar de underliggande exponeringarnas sammansättning för att förbättra gruppens genomsnittliga kvalitet, eller
  - ökar institutets kostnad för kreditriskskydd eller avkastningen till innehavare av positioner i värdepapperiseringen till följd av en försämring av den underliggande gruppens kreditkvalitet.
- d) Kreditriskskyddet kan hävdas inom alla relevanta jurisdiktioner.
- e) Om tillämpligt ska dokumentationen av transaktionen tydligt visa att originatorn eller det medverkande institutet får köpa eller återköpa värdepapperiseringspositioner eller återköpa, omstrukturera eller ersätta de underliggande exponeringarna utöver sina kontraktsskyldigheter endast om sådana arrangemang utförs i enlighet med rådande marknadsvillkor och parterna agerar i eget intresse som fria och oberoende parter (armlängdsprincipen).
- f) Om det föreligger en städooption, ska följande villkor vara uppfyllda:
- Det institut som är originator avgör fritt om städooptionen ska utnyttjas.
  - Städooptionen får bara utnyttjas om 10 % eller mindre av det ursprungliga värdet av de underliggande exponeringarna inte återbetalts.
  - Städooptionen är inte utformad för att undvika fördelning av förluster på kreditförstärkningspositioner eller andra positioner som innehas av investerare i värdepapperiseringen och är inte på annat sätt utformad för att tillhandahålla kreditförstärkning.
- g) Det institut som är originator har erhållit ett utlåtande från en kvalificerad juridisk rådgivare som bekräftar att värdepapperiseringen uppfyller de krav som anges i led d i denna punkt.
5. De behöriga myndigheterna ska informera EBA om de fall där de har beslutat att den eventuella minskningen av de riskvägda exponeringsbeloppen inte motiverades genom en motsvarande överföring av kreditrisk till tredje part i enlighet med punkt 2 och om de fall där instituten har valt att tillämpa punkt 3.
6. EBA ska övervaka skillnaderna i tillsynspraxis vad gäller erkännandet av betydande risköverföring i syntetiska värdepapperiseringar i enlighet med denna artikel. EBA ska särskilt se över
- villkoren för överföring av betydande kreditrisk till tredje part i enlighet med punkterna 2, 3 och 4,
  - tolkningen av "motsvarande överföring av kreditrisk till tredje part" för behöriga myndigheters bedömning enligt punkt 2 andra stycket och punkt 3, och
  - kraven på de behöriga myndigheternas bedömning av värdepapperiseringstransaktioner för vilka originatorn söker erkännande av betydande kreditrisköverföring till tredje part i enlighet med punkt 2 eller 3.

EBA ska rapportera sina iakttagelser till kommissionen senast den 2 januari 2021. Kommissionen får med beaktande av EBA:s rapport anta en delegerad akt i enlighet med artikel 462 för att komplettera denna förordning genom att ytterligare specificera villkoren i leden a, b och c i denna punkt.

Artikel 246

Operativa krav för bestämmelser om förtida amortering

Om värdepapperiseringen omfattar revolverande exponeringar och bestämmelser om förtida amortering eller liknande bestämmelser, ska betydande kreditrisk anses som överförd av det institut som är originator endast om de krav som anges i artiklarna 244 och 245 är uppfyllda och bestämmelsen om förtida amortering, när den utlösts, inte

- efterställer institutets högre prioriterade eller likställda fordringar på de underliggande exponeringarna i förhållande till de andra investerarnas fordringar,
- vidare efterställer institutets fordran på de underliggande exponeringarna i förhållande till de andra parternas fordringar, eller
- på annat sätt ökar institutets exponering för förluster i samband med de underliggande revolverande exponeringarna.

Avsnitt 3

Beräkning av riskvägda exponeringsbelopp

Underavsnitt 1

Allmänna bestämmelser

Artikel 247

Beräkning av riskvägda exponeringsbelopp

1. Om ett institut som är originator har överfört en betydande kreditrisk som är förenad med värdepapperiseringens underliggande exponeringar i enlighet med avsnitt 2, får detta institut

a) vid traditionell värdepapperisering, undanta de underliggande exponeringarna från beräkningen av riskvägda exponeringsbelopp och i tillämpliga fall förväntade förlustbelopp, och

b) vid syntetisk värdepapperisering, beräkna riskvägda exponeringsbelopp och i tillämpliga fall förväntade förlustbelopp med avseende på de underliggande exponeringarna i enlighet med artiklarna 251 och 252.

2. Om det institut som är originator har beslutat att tillämpa punkt 1, ska det beräkna de riskvägda exponeringsbelopp på det sätt som föreskrivs i detta kapitel för de eventuella positioner som det innehar i värdepapperiseringen.

Om det institut som är originator inte har överfört någon betydande kreditrisk eller har beslutat att inte tillämpa punkt 1, ska det inte vara skyldigt att beräkna riskvägda exponeringsbelopp för de eventuella positioner det innehar i värdepapperiseringen, men det ska fortsätta att ta med de underliggande exponeringarna i beräkningen av de riskvägda exponeringsbeloppen och, i tillämpliga fall, förväntade förlustbelopp som om dessa inte hade värdepapperiserats.

3. Om det finns en exponering mot positioner i olika trancher i en värdepapperisering, ska exponeringen mot varje tranch betraktas som en separat värdepapperiseringsposition. Tillhandahållare av kreditriskskydd för värdepapperiseringspositioner ska anses inneha positioner i värdepapperiseringen. Med värdepapperiseringspositioner ska även avses exponeringar mot värdepapperisering som uppkommer genom ränte- eller valutaderivatkontrakt som institutet ingått i och med transaktionen.

4. Om ingen värdepapperiseringsposition har dragits av från kärnprimärkapitalet enligt artikel 36.1 k, ska det riskvägda exponeringsbeloppet räknas in i institutets totala riskvägda exponeringsbelopp vid tillämpningen av artikel 92.3.

5. En värdepapperiseringspositions riskvägda exponeringsbelopp ska beräknas genom att positionens exponeringsvärde, beräknat enligt artikel 248, multipliceras med den relevanta totala riskvikten.

6. Den totala riskvikten ska fastställas som summan av den riskvikt som anges i detta kapitel och eventuell ytterligare riskvikt i enlighet med artikel 270a.

Artikel 248

Exponeringsvärde

1. Exponeringsvärdet för en värdepapperiseringsposition ska beräknas enligt följande:

a) Exponeringsvärdet för en i balansräkningen upptagen värdepapperiseringsposition ska vara dess bokförda värde efter att eventuella relevanta specifika kreditriskjusteringar av värdepapperiseringspositionen har gjorts i enlighet med artikel 110.

b) Exponeringsvärdet för en värdepapperiseringsposition utanför balansräkningen ska vara dess nominella värde, minus eventuella relevanta specifika kreditriskjusteringar av värdepapperiseringspositionen i enlighet med artikel 110, multiplicerat med relevant konverteringsfaktor enligt detta led. Konverteringsfaktorn ska vara 100 %, förutom när det gäller kontantförskottningsfaciliteter. För att fastställa exponeringsvärdet för den utnyttjade delen av kontantförskottningsfaciliteterna får en konverteringsfaktor på 0 % tillämpas på det nominella beloppet för en likviditetsfacilitet som är villkorslöst återkallelig, förutsatt att återbetalning av utnyttjad facilitet har högre prioritet än andra fordringar på kassaflödena som härrör från de underliggande exponeringarna, och institutet på tillfredsställande sätt har visat den behöriga myndigheten att det tillämpar en tillräckligt konservativ metod för att mäta beloppet för den utnyttjade delen.

- c) Exponeringsvärdet för en motparts kreditrisk för en värdepapperiseringsposition som härrör från ett derivatinstrument som förtecknas i bilaga II ska fastställas i enlighet med kapitel 6.
- d) Ett institut som är originator får, från exponeringsvärdet för en värdepapperiseringsposition som tilldelas riskvikten 1 250 % i enlighet med underavsnitt 3 eller dras av från kärnprimärkapitalet i enlighet med artikel 36.1 k, dra av beloppet för de specifika kreditriskjusteringarna för de underliggande exponeringarna i enlighet med artikel 110 och alla icke återbetalningspliktiga anskaffningsprisavdrag som är förknippade med sådana underliggande exponeringar i den utsträckning sådana avdrag har orsakat minskningen av kapitalbasen.

EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera vad som utgör en sådan tillräckligt konservativ metod för att mäta beloppet för den outnyttjade delen som avses i första stycket b.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 18 januari 2019.

Kommissionen ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i tredje stycket i denna punkt i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

2. Om ett institut har två eller fler överlappande positioner i en värdepapperisering, ska det endast ta med en position i sin beräkning av riskvägda exponeringsbelopp.

Om positionerna är delvis överlappande, får institutet dela upp positionen i två delar och beakta överlappningen i förhållande till endast en del i enlighet med första stycket. Alternativt får institutet behandla positionerna som om de var helt överlappande, genom att för beräkning av kapitalet expandera den position som producerar de högre riskvägda exponeringsbeloppen.

Institutet får även beakta en överlappning mellan kapitalbaskraven för specifika risker för positioner i handelslagret och kapitalbaskraven för värdepapperiseringspositioner utanför handelslagret, under förutsättning att institutet kan beräkna och jämföra kapitalbaskraven för de relevanta positionerna.

Vid tillämpning av denna punkt ska två positioner anses överlappande om de kompenserar varandra på så sätt att institutet kan undvika förluster från en position genom att genomföra de åtaganden som krävs enligt den andra positionen.

3. Om artikel 270c d tillämpas på ABCP-positioner får institutet tillämpa den riskvikt som tilldelats en likviditetsfacilitet för att beräkna det riskvägda exponeringsbeloppet för det tillgångsbaserade certifikatet, under förutsättning att 100 % av det tillgångsbaserade certifikat som givits ut av ABCP-programmet täcks av denna likviditetsfacilitet och att likviditetsfaciliteten likställs med det tillgångsbaserade certifikatet, så att de bildar en överlappande position. Institutet ska meddela de behöriga myndigheterna när det har tillämpat de bestämmelser som fastställs i denna punkt. För att fastställa den täckning på 100 % som anges i denna punkt får institutet beakta andra likviditetsfaciliteter i ABCP-programmet, förutsatt att dessa bildar en överlappande position med det tillgångsbaserade certifikatet.

Artikel 249

Erkännande av kreditriskreducering för värdepapperiseringspositioner

1. Ett institut får erkänna betalt eller obetalt kreditriskskydd som erhållits för en värdepapperiseringsposition om de krav för kreditriskreducering som anges i detta kapitel och i kapitel 4 är uppfyllda.

2. Godtagbart betalt kreditriskskydd ska vara begränsat till finansiella säkerheter som är godtagbara för beräkning av riskvägda exponeringsbelopp enligt kapitel 2 enligt vad som anges i kapitel 4, och erkännande av kreditriskreducering ska förutsätta att de relevanta kraven i kapitel 4 är uppfyllda.

Godtagbart obetalt kreditriskskydd och godtagbara tillhandahållare av obetalt kreditriskskydd ska vara begränsade till dem som är godtagbara i enlighet med kapitel 4, och erkännande av kreditriskreducering ska förutsätta att de relevanta kraven i kapitel 4 är uppfyllda.

3. Genom undantag från punkt 2 ska de godtagbara tillhandahållare av obetalt kreditriskskydd som förtecknas i artikel 201.1 a–h ha tilldelats en kreditvärdering av ett erkänt externt kreditvärderingsinstitut som har bedömts motsvara minst kreditkvalitetssteg 2 eller högre vid den tidpunkt då kreditriskskyddet först erkändes och kreditkvalitetssteg 3 eller högre därefter. Det krav som anges i detta stycke ska inte gälla för kvalificerade centrala motparter.

Institut som har tillstånd att tillämpa IRK-metoden för en direkt exponering mot tillhandahållaren av kreditriskskyddet får bedöma godtagbarheten i enlighet med första stycket, förutsatt att PD för tillhandahållaren av kreditriskskyddet är lika med det PD som motsvarar de kreditkvalitetssteg som anges i artikel 136.

4. Genom undantag från punkt 2 ska specialföretag för värdepapperisering vara godtagbara tillhandahållare av kreditriskskydd, om samtliga följande villkor är uppfyllda:

- a) Specialföretaget för värdepapperisering äger tillgångar som anses som godtagbara finansiella säkerheter i enlighet med kapitel 4.
- b) De tillgångar som avses i led a är inte föremål för fordringar eller villkorade fordringar som prioriteras högre eller är likställda med fordringar eller villkorade fordringar från det institut som mottar obetalt kreditriskskydd.
- c) Samtliga krav för erkännande av finansiell säkerhet enligt kapitel 4 är uppfyllda.

5. Vid tillämpning av punkt 4 ska skyddsbeloppet justerat med hänsyn till eventuell valutaobalans och löptidsobalans (Ga) i enlighet med kapitel 4 begränsas till det volatilitetsjusterade marknadsvärdet på nämnda tillgångar och riskvikten för exponeringar mot tillhandahållaren av kreditriskskyddet enligt schablonmetoden (g) fastställas till den vägda genomsnittliga riskvikt som skulle tillämpas på dessa tillgångar som finansiella säkerheter enligt schablonmetoden.

6. Om en värdepapperiseringsposition har fullt kreditriskskydd eller ett partiellt och proportionellt kreditriskskydd, ska följande krav vara uppfyllda:

- a) Det institut som tillhandahåller kreditriskskydd ska beräkna riskvägda exponeringsbelopp för den del av värdepapperiseringspositionen som har kreditriskskydd i enlighet med underavsnitt 3 som om det innehade denna del av positionen direkt.
- b) Det institut som köper kreditriskskydd ska beräkna riskvägda exponeringsbelopp i enlighet med kapitel 4 för den skyddade delen.

7. I samtliga fall som inte omfattas av punkt 6 ska följande krav vara uppfyllda:

- a) Det institut som tillhandahåller kreditriskskydd ska behandla den del av positionen som har kreditriskskydd som en värdepapperiseringsposition och beräkna riskvägda exponeringsbelopp som om det innehade positionen direkt i enlighet med underavsnitt 3, om inte annat följer av punkterna 8, 9 och 10.
- b) Det institut som köper kreditriskskydd ska beräkna riskvägda exponeringsbelopp för den skyddade del av positionen som avses i led a i enlighet med kapitel 4. Institutet ska behandla den del av värdepapperiseringspositionen som inte har kreditriskskydd som en separat värdepapperiseringsposition och beräkna riskvägda exponeringsbelopp i enlighet med underavsnitt 3, om inte annat följer av punkterna 8, 9 och 10.

8. Institut som använder den interna kreditvärderingsmetoden för värdepapperisering (SEC-IRBA) eller schablonmetoden för värdepapperisering (SEC-SA) enligt underavsnitt 3 ska för var och en av de positioner som härleds i enlighet med punkt 7 fastställa 'attachment point' (A) och 'detachment point' (D) separat som om dessa hade utfärdats som separata värdepapperiseringspositioner vid den tidpunkt då transaktionen initierades. Värdet av K_{IRB} respektive K_{SA} ska beräknas med beaktande av den för värdepapperiseringen ursprungliga gruppen underliggande exponeringar.

9. Institut som använder den externa kreditvärderingsmetoden för värdepapperisering (SEC-ERBA) enligt underavsnitt 3 för den ursprungliga värdepapperiseringspositionen ska beräkna de riskvägda exponeringsbeloppen för de positioner som härletts i enlighet med punkt 7 enligt följande:

- a) Om den härledda positionen är den högre prioriterade, ska den tilldelas den ursprungliga värdepapperiseringspositionens riskvikt.

b) Om den härledda positionen är den lägre prioriterade, får den tilldelas en härledd kreditvärdering i enlighet med artikel 263.7. Tjockleksinput T ska i detta fall uteslutande beräknas på grundval av den härledda positionen. Om en kreditvärdering inte kan härledas, ska institutet tillämpa den högre riskvikt som framkommer genom

i) tillämpning av SEC-SA i enlighet med punkt 8 och underavsnitt 3, eller

ii) användning av riskvikten för den ursprungliga värdepapperiseringspositionen enligt SEC-ERBA.

10. Den härledda positionen med lägre prioritet ska behandlas som en lägre prioriterad värdepapperiseringsposition, även om den ursprungliga värdepapperiseringspositionen före skyddet räknas som prioriterad.

Artikel 250

Implicit stöd

1. Ett medverkande institut eller ett institut som är originator som på en värdepapperisering har tillämpat artikel 247.1 och 247.2 vid beräkningen av riskvägda exponeringsbelopp eller sålt instrument från sitt handelslager, med följderna att det inte längre behöver ha en kapitalbas för den risk som är förenad med dessa instrument, ska inte direkt eller indirekt ge stöd till värdepapperiseringen utöver sina avtalsmässiga förpliktelser för att minska potentiella eller faktiska förluster för investerarna.

2. En transaktion ska inte anses som stöd vid tillämpningen av punkt 1 om transaktionen vederbörligen beaktats i bedömningen av betydande kreditrisköverföring och båda parter har utfört transaktionen i eget intresse som fria och oberoende parter (armslängdsprincipen). I detta syfte ska institutet genomföra en fullständig kreditöversyn av transaktionen och åtminstone beakta

a) återköpspriset,

b) institutets kapital- och likviditetssituation före och efter återköpet,

c) de underliggande exponeringarnas utveckling,

d) värdepapperiseringspositionernas utveckling, och

e) stödets inverkan på originatorns förväntade förluster i förhållande till investerare.

3. Det institut som är originator och det medverkande institutet ska meddela den behöriga myndigheten varje transaktion som gjorts i förhållande till värdepapperiseringen i enlighet med punkt 2.

4. EBA ska i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010 utfärda riktlinjer för villkoren för armslängdsprincipen för tillämpningen av den här artikeln och för de omständigheter enligt vilka en transaktion inte ska anses vara konstruerad för att tillhandahålla stöd.

5. Om ett institut som är originator eller ett medverkande institut inte efterlever punkt 1 i fråga om en värdepapperisering, ska detta institut inkludera samtliga underliggande exponeringar i denna värdepapperisering i beräkningen av riskvägda exponeringsbelopp, som om dessa inte hade värdepapperiserats, samt offentliggöra

a) att det har tillhandahållit stöd till värdepapperiseringen i strid med punkt 1, och

b) inverkan av det stöd som tillhandahållits när det gäller kapitalbaskrav.

Artikel 251

Originatorers beräkning av riskvägda exponeringsbelopp vid syntetiska värdepapperiseringar

1. För beräkning av riskvägda exponeringsbelopp för de underliggande exponeringarna ska det institut som är originator vid en syntetisk värdepapperisering om tillämpligt använda de beräkningsmetoder som anges i detta avsnitt i stället för dem som anges i kapitel 2. För institut som beräknar riskvägda exponeringsbelopp och i tillämpliga fall förväntade förlustbelopp med avseende på de underliggande exponeringarna enligt kapitel 3 ska det förväntade förlustbeloppet för sådana exponeringar vara noll.

2. De krav som anges i punkt 1 i denna artikel ska gälla för hela den grupp exponeringar som ligger till grund för värdepapperiseringen. Om inte annat följer av artikel 252 ska det institut som är originator beräkna riskvägda exponeringsbelopp för alla värdepapperiseringstrancher i enlighet med detta avsnitt, även för de positioner för vilka institutet kan erkänna kreditriskreducering i enlighet med artikel 249. Den riskvikt som ska tillämpas på positioner som omfattas av kreditriskreducering får ändras i enlighet med kapitel 4.

*Artikel 252***Behandling av löptidsobalanser i syntetiska värdepapperiseringar**

Vid beräkning av riskvägda exponeringsbelopp i enlighet med artikel 251 ska eventuell löptidsobalans mellan det kreditriskskydd genom vilket risköverföringen sker och de underliggande exponeringarna beräknas enligt följande:

- a) De underliggande exponeringarnas löptid ska antas vara lika med löptiden för den av exponeringarna som har längst löptid, dock som längst fem år. Kreditriskskyddets löptid ska fastställas i enlighet med kapitel 4.
- b) Ett institut som är originator ska bortse från eventuell löptidsobalans vid beräkningen av riskvägda exponeringsbelopp för värdepapperiseringspositioner som i enlighet med detta avsnitt tilldelats en riskvikt på 1 250 %. För alla övriga positioner ska den behandling av löptidsobalans som anges i kapitel 4 tillämpas i enlighet med följande formel:

$$RW^* = RW_{SP} \cdot [(t - t^*) / (T - t^*)] + RW_{Ass} \cdot [(T - t) / (T - t^*)]$$

där

RW^* = riskvägda exponeringsbelopp för tillämpning av artikel 92.3 a,

RW_{Ass} = riskvägda exponeringsbelopp för de underliggande exponeringarna som om dessa inte hade värdepapperiserats, proportionellt beräknade,

RW_{SP} = riskvägda exponeringsbelopp beräknade enligt artikel 251, som om det inte förelåg någon löptidsobalans,

T = löptiden för de underliggande exponeringarna, uttryckt i år,

t = löptiden för kreditriskskyddet, uttryckt i år, och

$t^* = 0,25$

*Artikel 253***Minskning av riskvägda exponeringsbelopp**

1. Om en värdepapperiseringsposition har tilldelats riskvikten 1 250 % enligt detta avsnitt, får institut, som ett alternativ till att inkludera positionen i sin beräkning av riskvägda exponeringsbelopp, dra av den positionens exponeringsvärde från kärnprimärkapitalet i enlighet med artikel 36.1 k. I detta syfte får beräkningen av exponeringsvärdet motsvara godtagbart betalt kreditriskskydd i enlighet med artikel 249.

2. Om ett institut utnyttjar det alternativ som anges i punkt 1, får det subtrahera det belopp som har dragits av i enlighet med artikel 36.1 k från det belopp som i artikel 268 anges som det högsta kapitalkrav som skulle beräknas för de underliggande exponeringarna som om dessa inte hade värdepapperiserats.

*Underavsnitt 2***Rangordning av metoder och gemensamma parametrar***Artikel 254***Rangordning av metoder**

1. Instituterna ska använda en av de metoder som anges i underavsnitt 3 för att beräkna riskvägda exponeringsbelopp i enlighet med följande rangordning:

- a) Om villkoren i artikel 258 är uppfyllda, ska ett institut använda SEC-IRBA i enlighet med artiklarna 259 och 260.
- b) Om SEC-IRBA inte får användas, ska ett institut använda SEC-SA i enlighet med artiklarna 261 och 262.
- c) Om SEC-SA inte får användas, ska ett institut använda SEC-ERBA i enlighet med artiklarna 263 och 264 för positioner med kreditvärdering eller positioner för vilka en härledd kreditvärdering får användas.

2. För positioner med kreditvärdering eller positioner för vilka en härledd kreditvärdering får användas ska ett institut använda SEC-ERBA i stället för SEC-SA i vart och ett av följande fall:

- a) Om tillämpningen av SEC-SA skulle resultera i en riskvikt som är högre än 25 % för positioner som kvalificeras som positioner i en STS-värdepapperisering.
- b) Om tillämpningen av SEC-SA skulle resultera i en riskvikt som är högre än 25 % eller tillämpningen av SEC-ERBA skulle resultera i en riskvikt som är högre än 75 % för positioner som inte betraktas som positioner i en STS-värdepapperisering.
- c) För värdepapperiseringstransaktioner som stöds av grupper av billån, billeasingavtal och leasingavtal för utrustning.

3. I fall som inte omfattas av punkt 2 får ett institut genom undantag från punkt 1 b besluta att tillämpa SEC-ERBA i stället för SEC-SA på samtliga sina värdepapperiseringspositioner med kreditvärdering eller positioner för vilka en härledd kreditvärdering får användas.

Vid tillämpning av första stycket ska ett institut meddela den behöriga myndigheten om sitt beslut senast den 17 november 2018.

Institutet ska meddela den behöriga myndigheten om alla sina eventuella senare beslut om att ytterligare ändra den metod som tillämpas på samtliga dess värdepapperiseringspositioner med kreditvärdering; meddelandet ska lämnas före den 15 november omedelbart efter det att beslutet fattats.

Om den behöriga myndigheten den 15 december omedelbart efter den tidsfrist som anges i andra eller tredje stycket, beroende på vad som är lämpligt, inte har gjort några invändningar, ska det beslut som institutet meddelat få verkan från och med den 1 januari påföljande år och gälla till dess att ett efterföljande meddelat beslut får verkan. Ett institut får inte tillämpa olika metoder under samma år.

4. Genom undantag från punkt 1 får behöriga myndigheter i det enskilda fallet förbjuda institut att använda SEC-SA när det riskvägda exponeringsbelopp som blir resultatet av tillämpningen av SEC-SA inte står i proportion till riskerna för institutet eller den finansiella stabiliteten, inbegripet men inte begränsat till kreditrisken i värdepapperiseringens underliggande exponeringar. När det gäller exponeringar som inte betraktas som positioner i en STS-värdepapperisering, ska värdepapperiseringar som har mycket komplexa och riskabla egenskaper särskilt beaktas.

5. Utan att det påverkar punkt 1 i denna artikel får ett institut tillämpa internbedömningsmetoden för att beräkna riskvägda exponeringsbelopp i förhållande till en position utan kreditvärdering i ett ABCP-program eller en ABCP-transaktion i enlighet med artikel 266, förutsatt att de villkor som anges i artikel 265 är uppfyllda. När ett institut har fått tillstånd att tillämpa internbedömningsmetoden i enlighet med artikel 265.2 och en viss position i ett ABCP-program eller en ABCP-transaktion omfattas av tillämpningsområdet för tillståndet, ska institutet tillämpa internbedömningsmetoden för att beräkna det riskvägda exponeringsbeloppet för denna position.

6. För en position i en återvärdepapperisering ska instituten tillämpa SEC-SA i enlighet med artikel 261 med de ändringar som anges i artikel 269.

7. I alla övriga fall ska värdepapperiseringspositioner tilldelas riskvikten 1 250 %.

8. De behöriga myndigheterna ska informera EBA om meddelanden enligt punkt 3 i denna artikel. EBA ska övervaka effekterna av denna artikel på kapitalkrav och skillnaderna i tillsynspraxis i samband med punkt 4 i denna artikel och årligen rapportera till kommissionen om sina iakttagelser samt utfärda riktlinjer i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 255

Fastställande av K_{IRB} och K_{SA}

1. Om ett institut tillämpar SEC-IRBA enligt underavsnitt 3 ska det beräkna K_{IRB} i enlighet med punkterna 2–5.

2. Institutet ska fastställa K_{IRB} genom att de riskvägda exponeringsbelopp som skulle ha beräknats enligt kapitel 3 för de underliggande exponeringarna som om dessa inte hade värdepapperiserats multipliceras med 8 %, varefter resultatet divideras med exponeringsvärdet för de underliggande exponeringarna. K_{IRB} ska uttryckas i decimalform mellan noll och ett.

3. Vid beräkning av K_{IRB} ska de riskvägda exponeringsbeloppen som skulle ha beräknats enligt kapitel 3 för de underliggande exponeringarna omfatta

- a) de förväntade förluster som hänger samman med samtliga underliggande exponeringar i värdepapperiseringen, inbegripet fallerade underliggande exponeringar som fortfarande ingår i gruppen i enlighet med kapitel 3, och
- b) de oväntade förluster som hänger samman med samtliga underliggande exponeringar, inbegripet fallerade underliggande exponeringar i gruppen i enlighet med kapitel 3.

4. Institutet får beräkna K_{IRB} i förhållande till de underliggande exponeringarna i värdepapperiseringen i enlighet med de bestämmelser som anges i kapitel 3 för beräkning av kapitalkraven för förvärvade fordringar. I detta syfte ska hushållsexponeringar behandlas som förvärvade hushållsfordringar och icke-hushållsexponeringar som förvärvade företagsfordringar.

5. Institutet ska beräkna K_{IRB} separat för utspädningsrisk i förhållande till de underliggande exponeringarna i en värdepapperisering om utspädningsrisk är väsentlig för sådana exponeringar.

Om förluster från utspädnings- och kreditrisker aggregeras inom ramen för en värdepapperisering, ska instituten kombinera K_{IRB} för utspädningsrisk respektive kreditrisk i en enda K_{IRB} vid tillämpning av underavsnitt 3. Förekomsten av en reservfond eller säkerhetsmarginal för att täcka förluster från en kreditrisk eller utspädningsrisk kan betraktas som en indikation på att dessa risker aggregeras.

Om utspädningsrisker och kreditrisker inte aggregeras i värdepapperiseringen, ska instituten ändra behandlingen enligt andra stycket för att kombinera K_{IRB} för utspädningsrisk respektive kreditrisk på ett försiktigt sätt.

6. Om ett institut tillämpar SEC-SA enligt underavsnitt 3, ska det beräkna K_{SA} genom att de riskvägda exponeringsbelopp som skulle beräknas enligt kapitel 2 för de underliggande exponeringarna som om dessa inte hade värdepapperiserats, multipliceras med 8 %, varefter resultatet divideras med värdet av de underliggande exponeringarna. K_{SA} ska uttryckas i decimalform mellan noll och ett.

För tillämpning av denna punkt ska instituten beräkna exponeringsvärdet av de underliggande exponeringarna utan nettning av specifika kreditriskjusteringar och ytterligare värdejusteringar i enlighet med artiklarna 34 och 110 och andra avdrag från kapitalbasen.

7. Om en värdepapperiseringsstruktur omfattar användning av ett specialföretag för värdepapperisering ska, för tillämpning av punkterna 1–6, dess samtliga värdepapperiseringsexponeringar behandlas som underliggande exponeringar. Utan att det påverkar ovanstående får institutet utesluta specialföretaget för värdepapperiseringsexponeringar från gruppen underliggande exponeringar för beräkning av K_{IRB} eller K_{SA} , om risken från specialföretaget för värdepapperiseringsexponeringar är oväsentlig eller om den inte påverkar institutets värdepapperiseringsposition.

När det gäller finansierade syntetiska värdepapperiseringar, ska den vinning från utfärdande av kreditlänkade obligationer eller andra finansierade åtaganden från specialföretaget för värdepapperisering som fungerar som säkerheter för återbetalning av värdepapperiseringspositionerna inkluderas i beräkningen av K_{IRB} eller K_{SA} om säkerhetens kreditrisk är föremål för förlustfördelning mellan trancher.

8. För tillämpning av punkt 5 tredje stycket i denna artikel ska EBA i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010 utfärda riktlinjer för lämpliga metoder för att kombinera K_{IRB} för utspädningsrisk och kreditrisk, om dessa risker inte aggregeras i en värdepapperisering.

9. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att ytterligare specificera villkoren för att institut ska tillåtas beräkna K_{IRB} för grupperna av underliggande exponeringar i enlighet med punkt 4, särskilt beträffande

- a) intern kreditpolicy och interna modeller för att beräkna K_{IRB} för värdepapperiseringar,
- b) användning av olika riskfaktorer som hänför sig till gruppen underliggande exponeringar och, om tillräckliga noggranna eller tillförlitliga uppgifter om den gruppen inte finns tillgängliga, användning av indirekta uppgifter för att uppskatta PD och LGD, och

- c) krav avseende due diligence, i syfte att övervaka åtgärder och policyer hos säljare av fordringar och andra originatorer.

EBA ska lägga fram dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn för kommissionen senast den 18 januari 2019.

Kommissionen ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i andra stycket i denna punkt i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 256

Fastställande av attachment point (A) och detachment point (D)

1. För tillämpning av underavsnitt 3 ska instituten fastställa attachment point (A) vid den tröskel där förluster inom gruppen underliggande exponeringar skulle börja tilldelas den relevanta värdepapperiseringspositionen.

Attachment point (A) ska uttryckas som ett decimalvärde mellan noll och ett och vara lika med det större av noll och kvoten mellan det utestående saldot av gruppen underliggande exponeringar i värdepapperiseringen minus det utestående saldot av samtliga trancher som har högre prioritering än eller är likvärdiga med den tranch som omfattar den relevanta värdepapperiseringspositionen inbegripet själva exponeringen och det utestående saldot av samtliga underliggande exponeringar i värdepapperiseringen.

2. För tillämpning av underavsnitt 3 ska instituten fastställa detachment point (D) vid den tröskel där förluster inom gruppen underliggande exponeringar skulle leda till en fullständig förlust av kapitalet för den tranch som omfattar den relevanta värdepapperiseringspositionen.

Detachment point (D) ska uttryckas som ett decimalvärde mellan noll och ett och vara lika med det större av noll och kvoten mellan det utestående saldot av gruppen underliggande exponeringar i värdepapperiseringen minus det utestående saldot av samtliga trancher som har högre prioritering än den tranch som omfattar den relevanta värdepapperiseringspositionen och det utestående saldot av samtliga underliggande exponeringar i värdepapperiseringen.

3. För tillämpning av punkterna 1 och 2 ska instituten behandla säkerhetsmarginalen och finansierade reservkonon som trancher och de tillgångar som omfattar sådana reservkonon som underliggande exponeringar.

4. För tillämpning av punkterna 1 och 2 ska instituten inte beakta ofinansierade reservkonon och tillgångar utan kreditförstärkning, till exempel sådana som endast tillhandahåller likviditetsstöd, valuta- eller ränteswappar och kontantsäkerhetskonon som hänger samman med dessa värdepapperiseringspositioner. För finansierade reservkonon och tillgångar med kreditförstärkning ska institutet endast behandla de delar av dessa konon eller tillgångar som är förlusttäckande som värdepapperiseringspositioner.

5. Om minst två positioner i samma transaktion har olika löptid men samma proportionella förlustfördelning, ska beräkningen av attachment point (A) och detachment point (D) baseras på det sammanlagda utestående saldot av dessa positioner och de resulterande attachment point (A) och detachment point (D) ska vara desamma.

Artikel 257

Fastställande av tranchers löptid (M_T)

1. För tillämpning av underavsnitt 3 får instituten, om inte annat följer av punkt 2, mäta löptiden för en tranch (M_T) antingen som

- a) den vägda genomsnittliga löptiden för tranchens avtalsenliga betalningar i enlighet med formeln

$$\sum_t t \cdot CF_t / \sum_t CF_t,$$

där CF_t betecknar samtliga avtalsenliga betalningar (kapitalbelopp, räntebetalningar och avgifter) som ska betalas av gäldenären under perioden t , eller

b) tranchens slutgiltiga lagliga inlösendag i enlighet med formeln

$$M_T = 1 + (M_L - 1) * 80 \%,$$

där M_L motsvarar tranchens slutgiltiga lagliga inlösendag.

2. Vid tillämpning av punkt 1 ska tranchens löptid (M_T) under alla omständigheter vara föremål för en nedre gräns på ett år och en övre gräns på fem år.

3. Om ett institut kan bli exponerat för potentiella förluster från de underliggande exponeringarna till följd av avtal, ska institutet fastställa värdepapperiseringspositionens löptid med beaktande av avtalets löptid plus de längsta löptiderna för sådana underliggande exponeringar. För revolverande exponeringar ska den längsta återstående löptid för exponeringen som är avtalsmässigt möjlig och som skulle kunna tilläggas under den rullande perioden tillämpas.

4. EBA ska övervaka skillnaderna i praxis inom detta område, särskilt vad gäller tillämpningen av punkt 1 a i denna artikel, och ska i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010 utfärda riktlinjer senast den 31 december 2019.

Underavsnitt 3

Metoder för beräkning av riskvägda exponeringsbelopp

Artikel 258

Villkor för användning av den interna kreditvärderingsmetoden (SEC-IRBA)

1. Institutet ska använda SEC-IRBA för att beräkna riskvägda exponeringsbelopp i förhållande till en värdepapperiseringsposition om följande villkor är uppfyllda:

- Positionen stöds av en IRK-grupp eller en blandad grupp, förutsatt att institutet i det senare fallet kan beräkna K_{IRB} i enlighet med avsnitt 3 för minst 95 % av det underliggande exponeringsbeloppet.
- Det finns tillräckligt med tillgänglig information om värdepapperiseringens underliggande exponeringar för att institutet ska kunna beräkna K_{IRB} .
- Institutet har inte förhindrats från att använda SEC-IRBA för en specifik värdepapperiseringsposition i enlighet med punkt 2.

2. Behöriga myndigheter får i det enskilda fallet förhindra användning av SEC-IRBA när värdepapperiseringar har mycket komplexa eller riskabla egenskaper. I detta syfte får följande anses vara mycket komplexa eller riskabla egenskaper:

- Kreditförstärkning som kan undergrävas av andra orsaker än portföljförluster.
- Grupper av underliggande exponeringar med en hög grad av intern korrelation på grund av en koncentration av exponeringar i vissa sektorer eller geografiska områden.
- Transaktioner där återbetalning av värdepapperiseringspositionerna är starkt beroende av riskfaktorer som inte återspeglas i K_{IRB} .
- Mycket komplex fördelning av förluster mellan trancher.

Artikel 259

Beräkning av riskvägda exponeringsbelopp enligt SEC-IRBA

1. Enligt SEC-IRBA ska det riskvägda exponeringsbeloppet för en värdepapperiseringsposition beräknas genom att positionens exponeringsvärde beräknat i enlighet med artikel 248 multipliceras med den tillämpliga riskvikt som fastställs enligt följande, i samtliga fall med ett riskviktsolv på 15 %:

$$RW = 1\,250 \%$$

där $D \leq K_{IRB}$

$$RW = 12,5 \cdot K_{SSFA(K_{IRB})}$$

där $A \geq K_{IRB}$

$$RW = \left[\left(\frac{K_{IRB} - A}{D - A} \right) \cdot 12,5 \right] + \left[\left(\frac{D - K_{IRB}}{D - A} \right) \cdot 12,5 \cdot K_{SSFA(K_{IRB})} \right]$$

där $A < K_{IRB} < D$

där

K_{IRB} är kapitalkravet i gruppen underliggande exponeringar enligt definitionen i artikel 255

D är detachment point fastställd i enlighet med artikel 256

A är attachment point fastställd i enlighet med artikel 256

$$K_{SSFA(K_{IRB})} = \frac{e^{a \cdot u} - e^{a-1}}{a(u-1)}$$

där

$$a = - (1/(p * K_{IRB}))$$

$$u = D - K_{IRB}$$

$$l = \max (A - K_{IRB}, 0)$$

där

$$p = \max [0,3, (A + B*(1/N) + C*K_{IRB} + D*LGD + E*M_T)]$$

där

N är det faktiska antalet exponeringar i gruppen underliggande exponeringar, beräknat i enlighet med punkt 4,

LGD är den exponeringsvägda genomsnittliga förlusten vid fallissemang i gruppen underliggande exponeringar, beräknad i enlighet med punkt 5,

M_T är tranchens löptid, fastställd i enlighet med artikel 257.

Parametrarna A, B, C, D och E ska fastställas enligt följande tabell:

		A	B	C	D	E
Icke-hushåll	Prioriterad, detaljnivå (N ≥ 25)	0	3,56	-1,85	0,55	0,07
	Prioriterad, ej detaljnivå (N < 25)	0,11	2,61	-2,91	0,68	0,07
	Ej prioriterad, detaljnivå (N ≥ 25)	0,16	2,87	-1,03	0,21	0,07
	Ej prioriterad, ej detaljnivå (N < 25)	0,22	2,35	-2,46	0,48	0,07
Hushåll	Prioriterad	0	0	-7,48	0,71	0,24
	Ej prioriterad	0	0	-5,78	0,55	0,27

2. Om den underliggande IRK-gruppen omfattar både hushållsexponeringar och icke-hushållsexponeringar ska gruppen delas in i en undergrupp för respektive slag av exponeringar, och för var och en av undergrupperna ska en separat parameter p (samt motsvarande parametrar för indata N, K_{IRB} och LGD) uppskattas. Därefter ska en genomsnittlig viktad parameter p beräknas för transaktionen på grundval av p-parametrarna för varje undergrupp och den nominella storleken på exponeringarna i varje undergrupp.

3. Om ett institut tillämpar SEC-IRBA på en blandad grupp, ska beräkningen av p-parametern endast grunda sig på de underliggande exponeringar som är föremål för IRK-metoden. De underliggande exponeringar som är föremål för schablonmetoden ska inte beaktas i detta avseende.

4. Det faktiska antalet exponeringar (N) ska beräknas enligt följande:

$$N = \frac{(\sum_i EAD_i)^2}{\sum_i EAD_i^2}$$

där EAD_i representerar det exponeringsvärde som är förenat med gruppens i:te exponering.

Flera exponeringar mot en gäldenär ska konsolideras och behandlas som en enda exponering.

5. Exponeringsvägd genomsnittlig förlust vid fallissemang (LGD) ska beräknas enligt följande:

$$LGD = \frac{\sum_i LGD_i \cdot EAD_i}{\sum_i EAD_i}$$

där LGD_i representerar det genomsnittliga LGD-värdet avseende alla exponeringar mot den ite gäldenären.

Om risk för fallissemang och utspädningsrisk för förvärvade fordringar aggregeras inom ramen för en värdepapperisering, ska LGD grundas på ett vägt genomsnitt av LGD för kreditrisk och 100 % av LGD-värdet för utspädningsrisk. Som vikter ska kapitalbaskrav för kreditrisk respektive utspädningsrisk enligt IRK-metoden användas. I detta syfte kan förekomsten av en enda reservfond eller säkerhetsmarginal för att täcka förluster från antingen kreditrisker eller utspädningsrisker anses som en indikation på att dessa risker aggregeras.

6. Om den största underliggande exponeringens andel av gruppen (C_1) inte överstiger 3 %, får instituten använda följande förenklade metod för att beräkna N och de genomsnittliga exponeringsvägda LGD:

$$N = \left(C_1 \cdot C_m + \left(\frac{C_m - C_1}{m-1} \right) \cdot \max\{1 - m \cdot C_1, 0\} \right)^{-1}$$

$$LGD = 0,50$$

där

C_m betecknar den andel av gruppen som motsvarar summan av de största exponeringarna av m, och

m fastställs av institutet.

Om endast C_1 är tillgänglig och detta belopp inte överstiger 0,03 får institutet fastställa LGD till 0,50 och N till $1/C_1$.

7. Om positionen stöds av en blandad grupp och institutet kan beräkna K_{IRB} för minst 95 % av de underliggande exponeringsbeloppen i enlighet med artikel 258.1 a, ska institutet beräkna kapitalkravet för gruppen underliggande exponeringar som

$$d \cdot K_{IRB} + (1 - d) \cdot K_{SA},$$

där

d är andelen av exponeringsbeloppet i de underliggande exponeringar för vilka institutet kan beräkna K_{IRB} i förhållande till exponeringsbeloppet för samtliga underliggande exponeringar.

8. Om ett institut innehar en värdepapperiseringsposition i form av ett derivat för att säkra marknadsrisk, inbegripet ränterisker och valutarisker, får institutet tilldela detta derivat en härledd riskvikt som är lika med referenspositionens riskvikt beräknad i enlighet med denna artikel.

Vid tillämpning av första stycket ska referenspositionen vara den position som i alla avseenden är likvärdig med derivatet eller, i avsaknad av likvärdig position, den position som är direkt efterställd derivatet.

Artikel 260

Behandling av STS-värdepapperiseringar enligt SEC-IRBA

Enligt SEC-IRBA ska riskvikten för en STS-värdepapperiseringsposition beräknas i enlighet med artikel 259, med följande ändringar:

riskviktsgolv för värdepapperiseringspositioner med högre prioritet = 10 %

$$p = \max [0,3, 0,5 \cdot (A + B \cdot (1/N) + C \cdot K_{IRB} + D \cdot LGD + E \cdot M_T)]$$

Artikel 261

Beräkning av riskvägda exponeringsbelopp enligt schablonmetoden (SEC-SA)

1. Enligt SEC-SA ska det riskvägda exponeringsbeloppet för en värdepapperiseringsposition beräknas genom att positionens exponeringsvärde beräknat i enlighet med artikel 248 multipliceras med den tillämpliga riskvikt som fastställs enligt följande, i samtliga fall med ett riskviktsgolv på 15 %:

$$RW = 1\,250\% \quad \text{där } D \leq K_A$$

$$RW = 12,5 \cdot K_{SSFA(K_A)} \quad \text{där } A \geq K_A$$

$$RW = \left[\left(\frac{K_A - A}{D - A} \right) \cdot 12,5 \right] + \left[\left(\frac{D - K_A}{D - A} \right) \cdot 12,5 \cdot K_{SSFA(K_A)} \right] \quad \text{där } A < K_A < D$$

där

D är detachment point fastställd i enlighet med artikel 256

A är attachment point fastställd i enlighet med artikel 256

K_A är en parameter som beräknas i enlighet med punkt 2

$$K_{SSFA(K_A)} = \frac{e^a \cdot u - e^{a \cdot l}}{a(u-1)}$$

där

$$a = - (1/(p \cdot K_A))$$

$$u = D - K_A$$

$$l = \max (A - K_A, 0)$$

$p = 1$ för en värdepapperiseringsexponering som inte är en återvärdepapperiseringsexponering

2. Vid tillämpning av punkt 1 ska K_A beräknas enligt följande:

$$K_A = (1 - W) \cdot K_{SA} + W \cdot 0,5$$

där

K_{SA} är kapitalkravet i den underliggande gruppen enligt definitionen i artikel 255

W = kvoten mellan

a) summan av det nominella beloppet för fallerande underliggande exponeringar, och

b) summan av det nominella beloppet för samtliga underliggande exponeringar.

Härvid ska med fallerande exponering avses en underliggande exponering som i) är förfallen till betalning sedan 90 dagar eller mer, ii) omfattas av ett konkurs- eller insolvensförfarande, iii) är föremål för ett utmättningsförfarande eller liknande förfarande eller iv) har inställt betalningarna i enlighet med värdepapperiseringens dokumentation.

Om ett institut inte känner till graden av misskötsel för 5 % eller mindre av de underliggande exponeringarna i en grupp, får institutet använda SEC-SA, med förbehåll för följande anpassning av beräkningen av K_A :

$$K_A = \left(\frac{EAD_{\text{Undergrupp 1 där W är känd}}}{EAD_{\text{Total}}} \times K_A^{\text{Undergrupp 1 där W är känd}} \right) + \frac{EAD_{\text{Undergrupp 2 där W är okänd}}}{EAD_{\text{Total}}}$$

Om ett institut inte känner till graden av misskötsel för mer än 5 % av de underliggande exponeringarna i en grupp, ska värdepapperiseringspositionens riskvikt vara 1 250 %.

3. Om ett institut innehar en värdepapperiseringsposition i form av ett derivat för att säkra marknadsrisk, inbegripet ränterisker eller valutarisker, får institutet tilldela detta derivat en härledd riskvikt som är lika med referenspositionens riskvikt beräknad i enlighet med denna artikel.

Vid tillämpning av denna punkt ska referenspositionen vara den position som i alla avseenden är likvärdig med derivatet eller, i avsaknad av likvärdig position, den position som är direkt efterställd derivatet.

Artikel 262

Behandling av STS-värdepapperiseringar enligt SEC-SA

Enligt SEC-SA ska riskvikten för en STS-värdepapperiseringsposition beräknas i enlighet med artikel 261, med följande ändringar:

riskviktsgolv för värdepapperiseringspositioner med högre prioritet = 10 %

$p = 0,5$

Artikel 263

Beräkning av riskvägda exponeringsbelopp enligt den externa kreditvärderingsmetoden (SEC-ERBA)

1. Enligt SEC-ERBA ska det riskvägda exponeringsbeloppet för en värdepapperiseringsposition beräknas genom att positionens exponeringsvärde beräknat i enlighet med artikel 248 multipliceras med den tillämpliga riskvikten i enlighet med denna artikel.

2. För exponeringar med kortfristiga kreditvärderingar eller när en klassificering baserad på en kortfristig kreditvärdering kan härledas i enlighet med punkt 7 ska följande riskvikter tillämpas:

Tabell 1

Kreditkvalitetssteg	1	2	3	Övriga klassificeringar
Riskvikt	15 %	50 %	100 %	1 250 %

3. För exponeringar med långfristiga kreditvärderingar eller när en klassificering baserad på en långfristig kreditvärdering kan härledas i enlighet med punkt 7 i denna artikel ska de riskvikter som anges i tabell 2 tillämpas, med tillämplig anpassning för tranchens löptid (M_T) i enlighet med artikel 257 och punkt 4 i den här artikeln samt för tranchens tjocklek i trancher med lägre prioritet i enlighet med punkt 5 i den här artikeln.

Tabell 2

Kreditkvalitetssteg	Prioriterad tranch		Lägre prioriterad (tunn) tranch	
	Tranchens löptid (M_T)		Tranchens löptid (M_T)	
	1 år	5 år	1 år	5 år
1	15 %	20 %	15 %	70 %
2	15 %	30 %	15 %	90 %
3	25 %	40 %	30 %	120 %
4	30 %	45 %	40 %	140 %
5	40 %	50 %	60 %	160 %
6	50 %	65 %	80 %	180 %
7	60 %	70 %	120 %	210 %
8	75 %	90 %	170 %	260 %
9	90 %	105 %	220 %	310 %
10	120 %	140 %	330 %	420 %
11	140 %	160 %	470 %	580 %

Kreditkvalitetssteg	Prioriterad tranch		Lägre prioriterad (tunn) tranch	
	Tranchens löptid (M_T)		Tranchens löptid (M_T)	
	1 år	5 år	1 år	5 år
12	160 %	180 %	620 %	760 %
13	200 %	225 %	750 %	860 %
14	250 %	280 %	900 %	950 %
15	310 %	340 %	1 050 %	1 050 %
16	380 %	420 %	1 130 %	1 130 %
17	460 %	505 %	1 250 %	1 250 %
Övriga	1 250 %	1 250 %	1 250 %	1 250 %

4. För att fastställa riskvikten för trancher med löptid mellan ett och fem år ska instituten använda linjär interpolering mellan de riskvikter som är tillämpliga för en löptid på ett respektive fem år i enlighet med tabell 2.

5. För att beakta tranchernas tjocklek ska instituten beräkna riskvikten för trancher med lägre prioritet enligt följande:

$$RW = [RW \text{ efter anpassning för löptid enligt punkt 4}] \cdot [1 - \min(T, 50\%)]$$

där

T = tranchens tjocklek mätt som D – A

där

D är detachment point fastställd i enlighet med artikel 256,

A är attachment point fastställd i enlighet med artikel 256.

6. De riskvikter för trancher med lägre prioritet som följer av punkterna 3, 4 och 5 ska ha ett golv på 15 %. De resulterande riskvikterna får inte heller understiga den riskvikt som motsvarar en hypotetisk prioriterad tranch i samma värdepapperisering med samma kreditvärdering och löptid.

7. Vid användning av härledd kreditvärdering ska ett institut tilldela en position utan kreditvärdering en härledd kreditvärdering som är likvärdig med kreditvärderingen av en referensposition med kreditvärdering som uppfyller samtliga följande villkor:

- Referenspositionen är i alla avseenden likvärdig med värdepapperiseringspositionen utan kreditvärdering eller, i avsaknad av likvärdig rangordningsposition, direkt efterställd positionen utan kreditvärdering.
- Referenspositionen har inga tredjepartsgarantier eller andra kreditförstärkningar som inte är tillgängliga för positionen utan kreditvärdering.
- Referenspositionens löptid ska vara minst lika lång som löptiden för den berörda positionen utan kreditvärdering.
- En härledd kreditvärdering ska fortlöpande uppdateras för att avspegla alla förändringar av kreditvärderingen av referenspositionen.

8. Om ett institut innehar en värdepapperiseringsposition i form av ett derivat för att säkra marknadsrisk, inbegripet ränterisker eller valutarisker, får institutet tilldela detta derivat en härledd riskvikt som är lika med referenspositionens riskvikt beräknad i enlighet med denna artikel.

Vid tillämpning av första stycket ska referenspositionen vara den position som i alla avseenden är likvärdig derivatet eller, i avsaknad av likvärdig position, den position som är direkt efterställd derivatet.

Artikel 264

Behandling av STS-värdepapperiseringar enligt SEC-ERBA

1. Enligt SEC-ERBA ska riskvikten för en STS-värdepapperiseringsposition beräknas i enlighet med artikel 263, med undantag av de ändringar som anges i den här artikeln.

2. För exponeringar med kortfristiga kreditvärderingar eller när en klassificering baserad på en kortfristig kreditvärdering kan härledas i enlighet med artikel 263.7 ska följande riskvikter tillämpas:

Tabell 3

Kreditkvalitetssteg	1	2	3	Övriga klassificeringar
Riskvikt	10 %	30 %	60 %	1 250 %

3. För exponeringar med långfristiga kreditvärderingar eller när en klassificering baserad på en långfristig kreditvärdering kan härledas i enlighet med artikel 263.7 ska de riskvikter som anges i tabell 4 tillämpas, med anpassning för tranchens löptid (M_T) i enlighet med artiklarna 257 och 263.4 samt för tranchens tjocklek för trancher med lägre prioritet i enlighet med artikel 263.5.

Tabell 4

Kreditkvalitets-steg	Prioriterad tranch		Lägre prioriterad (tunn) tranch	
	Tranchens löptid (M_T)		Tranchens löptid (M_T)	
	1 år	5 år	1 år	5 år
1	10 %	10 %	15 %	40 %
2	10 %	15 %	15 %	55 %
3	15 %	20 %	15 %	70 %
4	15 %	25 %	25 %	80 %
5	20 %	30 %	35 %	95 %
6	30 %	40 %	60 %	135 %
7	35 %	40 %	95 %	170 %
8	45 %	55 %	150 %	225 %
9	55 %	65 %	180 %	255 %
10	70 %	85 %	270 %	345 %
11	120 %	135 %	405 %	500 %
12	135 %	155 %	535 %	655 %
13	170 %	195 %	645 %	740 %
14	225 %	250 %	810 %	855 %
15	280 %	305 %	945 %	945 %
16	340 %	380 %	1 015 %	1 015 %
17	415 %	455 %	1 250 %	1 250 %
Övriga	1 250 %	1 250 %	1 250 %	1 250 %

Artikel 265

Tillämpningsområde och operativa krav för internbedömningsmetoden

1. Institutet får beräkna de riskvägda exponeringsbeloppen för positioner utan kreditvärdering i ABCP-program eller ABCP-transaktioner enligt internbedömningsmetoden i enlighet med artikel 266 om de villkor som anges i punkt 2 i den här artikeln är uppfyllda.

När ett institut har fått tillstånd att tillämpa internbedömningsmetoden i enlighet med punkt 2 i denna artikel, och en viss position i ett ABCP-program eller en ABCP-transaktion omfattas av tillämpningsområdet för detta tillstånd, ska institutet tillämpa den metoden för att beräkna det riskvägda exponeringsbeloppet för positionen.

2. De behöriga myndigheterna ska ge instituten tillstånd att tillämpa internbedömningsmetoden inom ramen för ett klart fastställt tillämpningsområde, om samtliga följande villkor är uppfyllda:

- a) Samtliga positioner i de certifikat som emitterats inom ABCP-programmet är positioner med kreditvärdering.
- b) Den interna bedömningen av positionens kreditkvalitet avspeglar ett eller flera externa kreditvärderingsinstituts offentligt tillgängliga metoder för kreditvärdering av värdepapperiseringspositioner som baseras på underliggande exponeringar av det slag som värdepapperiserats.
- c) De certifikat som emitteras inom ABCP-programmet utfärdas främst till andra investerare.
- d) Institutets interna bedömningsförfarande är åtminstone lika konservativt som de offentligt tillgängliga kreditvärderingsmetoder som används av de externa kreditvärderingsinstitut som har utfört en extern kreditvärdering av certifikat emitterade inom ABCP-programmet, särskilt när det gäller stressfaktorer och andra relevanta kvantitativa data.
- e) Institutets interna bedömningsmetod tar hänsyn till alla relevanta offentligt tillgängliga kreditvärderingsmetoder som används av de externa kreditvärderingsinstitut som klassificerar det certifikat som emitterats inom ABCP-programmet och omfattar kreditvärderingsklasser motsvarande de externa kreditvärderingsinstituts kreditvärderingar. Institutet ska i sina interna räkenskaper inkludera en förklaring som beskriver hur de krav som anges i denna punkt har uppfyllts samt regelbundet uppdatera denna förklaring.
- f) Institutet använder den interna bedömningsmetoden i sin interna riskhanteringsprocess, däribland vid beslutsfattande, i information till ledningen och vid interna kapitalallokeringsprocesser.
- g) Interna eller externa revisorer, ett externt kreditvärderingsinstitut eller institutets interna kreditöversyns- eller riskhanteringsavdelning genomför regelbundna översyner av det interna bedömningsförfarandet och kvaliteten på de interna bedömningarna av kreditkvaliteten på institutets exponeringar mot ett ABCP-program eller en ABCP-transaktion.
- h) Institutet följer upp de interna klassificeringarna över tid för att utvärdera den interna bedömningsmetodens resultat och vid behov göra anpassningar av metoden när exponeringarnas resultat regelmässigt avviker från den interna klassificeringen.
- i) ABCP-programmet innefattar standarder för teckning och skuldförvaltning i form av riktlinjer till programförvaltaren för åtminstone
  - i) kriterierna för tillåtna tillgångar, varvid led j ska beaktas,
  - ii) arten och värdet av de exponeringar som härrör från tillhandahållande av likviditetsfaciliteter och kreditföretärkningar,
  - iii) fördelningen av förluster mellan värdepapperiseringspositioner i ABCP-programmet eller ABCP-transaktionen,
  - iv) rättsligt och ekonomiskt avskiljande av de överförda tillgångarna från den säljande enheten.
- j) Kriterierna för tillåtna tillgångar i ABCP-programmet föreskriver åtminstone
  - i) uteslutande av förvärv av tillgångar som är oreglerade sedan längre tid eller har fallerat,
  - ii) begränsning av alltför stor koncentration till en enskild gäldenär eller ett geografiskt område, och
  - iii) begränsning av löptiden hos de tillgångar som ska förvärvas.
- k) En analys av tillgångssäljarens kreditriskprofil och verksamhetsprofil utförs och denna innefattar åtminstone en bedömning av säljarens
  - i) tidigare och förväntade framtida ekonomiska resultat,

- ii) nuvarande marknadsställning och förväntad framtida konkurrenskraft,
  - iii) bruttosoliditet, betalningsflöden, räntetäckning och skuldkreditvärdering, och
  - iv) standarder för teckning, betalningsförmåga och indrivningsprocesser.
- l) ABCP-programmet har riktlinjer och processer för indrivning som tar hänsyn till serviceföretagets operativa kapacitet och kreditkvalitet och innefattar inslag som minskar den risk som är kopplad till säljarens och serviceföretagets resultat. Vid tillämpning av detta led kan risk som är kopplad till säljarens och serviceföretagets resultat minskas genom utlösningmekanismer baserade på säljarens eller serviceföretagets aktuella kreditkvalitet för att förhindra sammanblandning av medel i händelse av säljarens eller serviceföretagets fallissemang.
  - m) I det sammanlagda förlustestimater av en tillgångsgrupp som ABCP-programmet kan köpa beaktas alla potentiella riskkällor, till exempel kredit- och utspädningsrisk.
  - n) Om den av säljaren tillhandahållna kreditförstärkningens storlek endast är baserad på kreditrelaterade förluster och utspädningsrisk är väsentlig för den berörda tillgångsgruppen, inrättas en särskild reserv för utspädningsrisk i ABCP-programmet.
  - o) Storleken på den förstärkningsnivån i ABCP-programmet beräknas med beaktande av flera års tidigare information, däribland om förluster, misskötsel, utspädningsrisker och fordringarnas omsättningstakt.
  - p) ABCP-programmet omfattar strukturella inslag vid förvärv av exponeringar för att minska den underliggande portföljens potentiella kreditförsämring. Sådana inslag kan omfatta mekanismer som utlöser avveckling som är specifika för en grupp exponeringar.
  - q) Institutet utvärderar egenskaperna i den underliggande tillgångsgruppen, till exempel dess genomsnittliga vägda kreditvärdering, och identifierar eventuell koncentration till en enskild gäldenär eller ett geografiskt område samt tillgångarnas grad av storleksmässig diversifiering.
3. Om institutets avdelningar för internrevision, kreditöversyn eller riskhantering utför den översyn som avses i punkt 2 g, ska dessa vara oberoende från institutets interna avdelning för ABCP-program och kundrelationer.
4. Institut som har fått tillstånd att använda internbedömningsmetoden får inte återgå till att använda andra metoder för positioner som faller inom ramen för internbedömningsmetodens tillämpningsområde, såvida inte båda de följande villkoren är uppfyllda.
- a) Institutet har på tillfredsställande sätt visat den behöriga myndigheten att institutet har goda skäl att göra detta.
  - b) Institutet har fått förhandstillstånd från den behöriga myndigheten.

Artikel 266

Beräkning av riskvägda exponeringsbelopp enligt internbedömningsmetoden

1. Enligt internbedömningsmetoden ska institutet anvisa positionen utan kreditvärdering i ABCP-programmet eller ABCP-transaktionen till en av de kreditvärderingsklasser som beskrivs i artikel 265.2 e på grundval av dess interna bedömning. Positionen ska tilldelas en härledd kreditvärdering som ska vara densamma som de kreditvärderingar som motsvarar den kreditvärderingsklass som fastställs i artikel 265.2 e.
2. Den kreditvärdering som härletts i enlighet med punkt 1 ska vara åtminstone i nivå med 'investment grade' eller bättre vid den tidpunkt då den först anvisades och ska betraktas som likvärdig med en godtagbar kreditvärdering från ett externt kreditvärderingsinstitut vid beräkningen av riskvägda exponeringsbelopp i enlighet med artiklarna 263 eller 264, beroende på vad som är tillämpligt.

Underavsnitt 4

Tak för värdepapperiseringspositioner

Artikel 267

Högsta riskvikt för prioriterade värdepapperiseringspositioner: Genomlysningmetod

1. Ett institut som har kontinuerlig kunskap om de underliggande exponeringarnas sammansättning får tilldela den prioriterade värdepapperiseringspositionen en högsta riskvikt som är lika med den exponeringsvägda genomsnittliga riskvikt som skulle tillämpas på de underliggande exponeringarna, som om de underliggande exponeringarna inte hade värdepapperiserats.

2. Om institutet uteslutande använder schablonmetoden eller IRK-metoden för grupper av underliggande exponeringar, ska den högsta riskvikten för den högre prioriterade värdepapperiseringspositionen vara lika med den exponeringsvägda genomsnittliga riskvikt som skulle tillämpas på de underliggande exponeringarna enligt kapitel 2 respektive 3, som om dessa inte hade värdepapperiserats.

När det gäller blandade grupper ska den högsta riskvikten beräknas som följer:

- a) Om institutet tillämpar SEC-IRBA, ska schablonmetodens andel och IRK-metodens andel av den underliggande gruppen vardera tilldelas den riskvikt som motsvarar schablonmetoden respektive IRK-metoden.
- b) Om institutet tillämpar SEC-SA eller SEC-ERBA, ska den högsta riskvikten för prioriterade värdepapperiseringspositioner vara lika med schablonmetodens vägda genomsnittliga riskvikt för de underliggande exponeringarna.

3. Vid tillämpning av denna artikel ska den riskvikt som skulle vara tillämplig enligt IRK-metoden i enlighet med kapitel 3 inkludera kvoten mellan

- a) förväntade förluster multiplicerade med 12,5 och
- b) exponeringsvärdet för de underliggande exponeringarna.

4. Om den högsta riskvikten som beräknats i enlighet med punkt 1 resulterar i en lägre riskvikt än det riskvikts-golv som fastställs i artiklarna 259–264, enligt vad som är tillämpligt, ska den förra användas i stället.

Artikel 268

Högsta kapitalkrav

1. Ett institut som är originator, ett medverkande institut eller ett annat institut som använder SEC-IRBA eller ett institut som är originator eller ett medverkande institut som använder SEC-SA eller SEC-ERBA får tillämpa ett högsta kapitalkrav för den värdepapperiseringsposition som den innehar som är lika med de kapitalkrav som skulle beräknas enligt kapitel 2 eller 3 för de underliggande exponeringarna, om dessa inte hade värdepapperiserats. För tillämpning av denna artikel ska kapitalkravet enligt IRK-metoden inkludera beloppet för förväntade förluster som sammanhänger med de exponeringar som beräknats enligt kapitel 3 samt beloppet för oväntade förluster.

2. När det gäller blandade grupper, ska det högsta kapitalkravet fastställas genom beräkning i enlighet med punkt 1 av det genomsnittliga exponeringsvägda kapitalkravet för de andelar av de underliggande exponeringarna som omfattas av IRK-metoden respektive schablonmetoden.

3. Det högsta kapitalkravet ska vara produkten av det belopp som beräknats i enlighet med punkt 1 eller 2 multiplicerat med den största intresseandelen som institutet innehar i de relevanta trancherna (V), uttryckt i procent och beräknad enligt följande:

- a) För ett institut som innehar en eller flera värdepapperiseringspositioner i en enda tranch ska V vara lika med kvoten mellan det nominella beloppet av de värdepapperiseringspositioner som institutet innehar i tranchen och tranchens nominella belopp.
- b) För ett institut som innehar värdepapperiseringspositioner i olika trancher ska V vara lika med den maximala intresseandelen i trancherna. Härvid ska intresseandelen för varje tranch beräknas i enlighet med led a.

4. Vid beräkningen av det högsta kapitalkravet för en värdepapperiseringsposition i enlighet med denna artikel ska hela beloppet från en försäljningsvinst och kreditförstärkande räntestripfordran som uppkommer från en värdepapperiseringstransaktion dras av från kärnprimärkapitalet i enlighet med artikel 36.1 k.

Underavsnitt 5

Diverse bestämmelser

Artikel 269

Återvärdepapperisering

1. För en återvärdepapperiseringsposition ska instituten använda SEC-SA i enlighet med artikel 261 med följande ändringar:

- a) $W = 0$ för varje exponering mot en värdepapperiseringstranch inom gruppen underliggande exponeringar.

- b) $p = 1,5$.
- c) Den resulterande riskvikten får inte understiga ett riskviktsgolvt på 100 %.
2. För de underliggande värdepapperiseringsexponeringarna ska K_{SA} beräknas i enlighet med underavsnitt 2.
3. De högsta kapitalkrav som anges i underavsnitt 4 ska inte tillämpas på återvärdepapperiseringspositioner.
4. Om gruppen underliggande exponeringar består av en blandning av värdepapperiseringsstrancher och andra typer av tillgångar, ska K_A -parametern fastställas som det nominella exponeringsvägda genomsnittet av K_A beräknat enskilt för varje undergrupp exponeringar.

Artikel 270

Prioriterade värdepapperiseringspositioner i små och medelstora företag

Ett institut som är originator får beräkna riskvägda exponeringsbelopp för en värdepapperiseringsposition i enlighet med artiklarna 260, 262 eller 264, beroende på vad som är tillämpligt, om följande villkor är uppfyllda:

- a) Värdepapperiseringen uppfyller de krav för STS-värdepapperisering som anges i kapitel 4 i förordning (EU) 2017/2402, beroende på vad som är tillämpligt, förutom i artikel 20.1–20.6 i den förordningen.
- b) Positionen betraktas som den prioriterade värdepapperiseringspositionen.
- c) Värdepapperiseringen stöds av en grupp exponeringar mot företag, förutsatt att åtminstone 70 % av dessa i portföljens sammansättning utgörs av små och medelstora företag i den mening som avses i artikel 501 vid tidpunkten för värdepapperiseringens utfärdande eller, för revolverande värdepapperiseringar, vid den tidpunkt då en exponering läggs till värdepapperiseringen.
- d) Den kreditrisk som sammanhänger med positionerna som inte bibehålls av originatorn överförs genom en garanti eller motgaranti som uppfyller de krav för obetalt kreditriskskydd som anges i kapitel 4 för schablonmetoden för kreditrisk.
- e) Den tredje part till vilken kreditrisken överförs är en eller flera av följande:
- i) Den nationella regeringen eller centralbanken i en medlemsstat, en multilateral utvecklingsbank, en internationell organisation eller en subventionerande enhet, förutsatt att exponeringarna mot garanten eller motgaranten uppfyller kravet på 0 % riskvikt enligt kapitel 2.
- ii) En institutionell investerare enligt definitionen i artikel 2.12 i förordning (EU) 2017/2402, förutsatt att garantin eller motgarantin har fullständiga säkerheter i kontanta medel hos det institut som är originator.

Artikel 270a

Extra riskvikt

1. Om ett institut inte uppfyller kraven i kapitel 2 i förordning (EU) 2017/2402 i något väsentligt hänseende på grund av institutets försumlighet eller underlåtenhet, ska de behöriga myndigheterna fastställa en proportionell extra riskvikt på minst 250 % av den riskvikt, maximerad till 1 250 %, som ska tillämpas för de relevanta värdepapperiseringspositionerna enligt artiklarna 247.6 respektive 337.3 i den här förordningen. Den extra riskvikten ska ökas stegvis med varje påföljande överträdelse av bestämmelserna om due diligence och riskhantering. De behöriga myndigheterna ska beakta undantagen för vissa värdepapperiseringar enligt artikel 6.5 i förordning (EU) 2017/2402 genom att minska den riskvikt som de annars skulle fastställa enligt den här artikeln avseende en värdepapperisering för vilken artikel 6.5 i förordning (EU) 2017/2402 är tillämplig.
2. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande i syfte att underlätta samstämmighet i tillsynspraxis när det gäller genomförandet av punkt 1, inbegripet för åtgärder som ska vidtas i händelse av bristande efterlevnad av kraven avseende due diligence och riskhantering. EBA ska överlämna sina förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den 1 januari 2014.

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i denna punkt i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Avsnitt 4

Externa kreditvärderingar

Artikel 270b

Användning av kreditvärderingar från externa kreditvärderingsinstitut

Instituten får använda enbart kreditvärderingar för att fastställa en värdepapperiseringspositions riskvikt i enlighet med detta kapitel om kreditvärderingen har utfärdats eller godkänts av ett externt kreditvärderingsinstitut enligt förordning (EG) nr 1060/2009.

Artikel 270c

Krav på externa kreditvärderingsinstituts kreditvärderingar

Samtliga följande villkor ska vara uppfyllda för att instituten ska få använda enbart en kreditvärdering från ett externt kreditvärderingsinstitut vid beräkningen av riskvägda exponeringsbelopp i enlighet med avsnitt 3:

- a) Det föreligger inte någon obalans mellan de betalningslag som avspeglas i kreditvärderingen och de betalningslag som institutet har rätt till inom ramen för det kontrakt som ger upphov till den berörda värdepapperiseringspositionen.
- b) Det externa kreditvärderingsinstitutet offentliggör kreditvärderingarna och information om förlust- och kassaflödesanalys, kreditvärderingens känslighet för förändringar i de antaganden som ligger till grund för kreditvärderingen, inbegripet de underliggande exponeringarnas resultatutveckling, samt om processer, metoder, antaganden och de huvudfaktorer som ligger till grund för kreditvärderingarna i enlighet med förordning (EG) nr 1060/2009. Vid tillämpning av detta led ska uppgifter betraktas som offentligt tillgängliga om de publiceras i tillgängligt format. Uppgifter som bara gjorts tillgängliga för ett begränsat antal enheter ska inte betraktas som offentlig tillgängliga.
- c) Kreditvärderingarna ingår i det externa kreditvärderingsinstitutets övergångsmatris.
- d) Kreditvärderingarna är inte, vare sig helt eller delvis, baserade på ofinansierat stöd från institutet självt. Om en position helt eller delvis är baserad på ofinansierat stöd, ska institutet betrakta positionen som en position utan kreditvärdering vid beräkningen av riskvägda exponeringsbelopp för positionen i enlighet med avsnitt 3.
- e) Det externa kreditvärderingsinstitutet har åtagit sig att offentliggöra förklaringar till hur de underliggande exponeringarnas resultatutveckling påverkar kreditvärderingen.

Artikel 270d

Användning av kreditvärderingar

1. Ett institut får besluta att utse ett eller flera externa kreditvärderingsinstitut, vilkas kreditvärderingar ska användas vid beräkningen av institutets riskvägda exponeringsbelopp enligt detta kapitel (nedan kallat *ett utsett kreditvärderingsinstitut*).
2. Ett institut ska använda kreditvärderingarna för sina värdepapperiseringspositioner på ett konsekvent och icke-selektivt sätt och i detta avseende uppfylla följande krav:
  - a) Ett institut får inte använda ett externt kreditvärderingsinstituts kreditvärderingar för sina positioner i vissa trancher och ett annat externt kreditvärderingsinstituts kreditvärderingar för sina positioner i andra trancher inom ramen för samma värdepapperisering, oavsett om dessa har värderats av det första kreditvärderingsinstitutet eller inte.
  - b) Om en position har två kreditvärderingar av utsedda kreditvärderingsinstitut, ska institutet använda den minst fördelaktiga kreditvärderingen.
  - c) Om en position har tre eller fler kreditvärderingar av utsedda kreditvärderingsinstitut, ska de två mest fördelaktiga användas. Om de två mest fördelaktiga värderingarna skiljer sig åt, ska den minst fördelaktiga användas.
  - d) Ett institut får inte aktivt begära ett återkallande av mindre fördelaktiga kreditvärderingar.

3. Om en värdepapperiserings underliggande exponeringar har helt eller delvis godtagbart kreditriskskydd i enlighet med kapitel 4 och effekten av detta skydd avspeglas i ett utsett kreditvärderingsinstituts kreditvärdering av en värdepapperiseringsposition, ska institutet använda den riskvikt som hör ihop med den kreditvärderingen. Om det kreditriskskydd som avses i denna punkt inte är godtagbart enligt kapitel 4, ska kreditvärderingen inte erkännas och värdepapperiseringspositionen behandlas som en position utan kreditvärdering.

4. Om en värdepapperiseringsposition har godtagbart kreditriskskydd i enlighet med kapitel 4 och effekten av detta skydd avspeglas i ett utsett kreditvärderingsinstituts kreditvärdering, ska institutet behandla värdepapperiseringspositionen som en position utan kreditvärdering och beräkna de riskvägda exponeringsbeloppen i enlighet med kapitel 4.

Artikel 270e

Kartläggning av värdepapperiseringar

EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande för att objektivt och konsekvent kartlägga de kreditkvalitetssteg som anges i detta kapitel i förhållande till de relevanta kreditvärderingarna från samtliga externa kreditvärderingsinstitut. Vid tillämpning av denna artikel ska EBA särskilt

- a) göra åtskillnad mellan de relativa risknivåer som uttrycks genom varje värdering,
- b) beakta kvantitativa faktorer, såsom andelen fallissemang eller andelen förluster, samt hur varje externt kreditvärderingsinstituts kreditvärderingar har utvecklats över tid för olika tillgångsklasser,
- c) beakta kvalitativa faktorer, såsom de olika typer av transaktioner som värderats av det externa kreditvärderingsinstitutet, dess metoder och kreditvärderingarnas innebörd, i synnerhet om de grundar sig på förväntad förlust eller förstaförlust i euro och på om räntan har betalats i tid eller slutlig räntebetalning,
- d) försöka säkerställa att värdepapperiseringspositioner på vilka samma riskvikt tillämpas på grundval av de externa kreditvärderingsinstituts kreditvärderingar också har likvärdiga kreditrisknivåer.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den 1 juli 2014.

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i denna punkt i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1093/2010.”

10. Artikel 337 ska ersättas med följande:

”Artikel 337

Kapitalbaskrav för värdepapperiseringsinstrument

1. För instrument i handelslagret som är värdepapperiseringspositioner ska institutet vikta sina nettopositioner, beräknade i enlighet med artikel 327.1, med 8 % av den riskvikt som institutet skulle tillämpa på positionen utanför handelslagret enligt avdelning II kapitel 5 avsnitt 3.

2. Vid fastställande av riskvikter vid tillämpning av punkt 1 får skattningar av PD och LGD fastställas utifrån skattningar som härleds från en intern modell för tillkommande fallissemangs- och migrationsrisk (IRC-modell) som används av ett institut som har fått tillstånd att använda en intern modell för specifik risk i skuldinstrument. Det senare alternativet får endast användas med tillstånd av de behöriga myndigheterna, som ska bevilja detta om skattningarna uppfyller de kvantitativa kraven för IRK-metoden i enlighet med avdelning II kapitel 3.

EBA ska i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010 utfärda riktlinjer för användningen av skattningar av PD och LGD som indata, när dessa skattningar bygger på en IRC-modell.

3. För värdepapperiseringspositioner som omfattas av en extra riskvikt i enlighet med artikel 247.6 ska 8 % av den totala riskvikten tillämpas.

4. Institutet ska addera de vägda positioner som uppstår genom tillämpning av punkterna 1, 2 och 3, oavsett om de är långa eller korta, för att beräkna kapitalbaskravet för specifik risk, utom för värdepapperiseringspositioner som omfattas av artikel 338.4.

5. Om ett institut som är originator vid en traditionell värdepapperisering inte uppfyller villkoren för betydande risköverföring enligt artikel 244, ska det i beräkningen av kapitalbaskravet inkludera de värdepapperiserade exponeringarna, som om dessa exponeringar inte hade värdepapperiserats.

Om ett institut som är originator vid en syntetisk värdepapperisering inte uppfyller villkoren för betydande risköverföring enligt artikel 245, ska det i beräkningen av kapitalbaskravet inkludera de värdepapperiserade exponeringarna, som om dessa exponeringar inte hade värdepapperiserats, och inte beakta effekten av den syntetiska värdepapperiseringen för kreditriskskyddsändamål.”

11. Del fem utgår och alla hänvisningar till del fem ska läsas som hänvisningar till kapitel 2 i förordning (EU) 2017/2402.

12. Artikel 457 c ska ersättas med följande:

”c) De kapitalbaskrav för värdepapperisering som fastställs i artiklarna 242–270a.”

13. Artikel 462 ska ersättas med följande:

”Artikel 462

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 244.6 och 245.6 och i artiklarna 456–460 ska ges till kommissionen tills vidare från och med den 28 juni 2013.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 244.6 och 245.6 och i artiklarna 456–460 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning* eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Innan kommissionen antar en delegerad akt, ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning.

5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

6. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 244.6 och 245.6 och artiklarna 456–460 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på tre månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med tre månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.”

14. Följande artikel ska införas:

”Artikel 519a

Rapportering och översyn

Kommissionen ska senast den 1 januari 2022 rapportera till Europaparlamentet och rådet om tillämpningen av bestämmelserna i del tre avdelning II kapitel 5 mot bakgrund av utvecklingen på värdepapperiseringsmarknaderna, inklusive ur ett makrotillsynsperspektiv och ett ekonomiskt perspektiv. Denna rapport ska om lämpligt åtföljas av ett lagstiftningsförslag och ska i synnerhet utvärdera följande:

a) Den inverkan rangordningen av metoder enligt artikel 254 och beräkningen av riskvägda exponeringsbelopp för värdepapperiseringspositioner enligt artiklarna 258–266 har på institutens utgivnings- och investeringsverksamhet på unionens värdepapperiseringsmarknader.

b) Effekterna på unionens och medlemsstaternas finansiella stabilitet, med särskild uppmärksamhet på potentiell spekulation på fastighetsmarknaden och ökad sammanlänkning mellan finansiella institut.

- c) Vilka åtgärder som skulle vara befogade för att minska och motverka värdepapperiseringens eventuella negativa effekter på den finansiella stabiliteten, samtidigt som dess positiva effekter för finansiering bevaras, däribland det eventuella införandet av en högsta gräns för exponering mot värdepapperiseringar.
- d) Effekterna på finansiella instituts förmåga att tillhandahålla en hållbar och stabil finansieringskanal för den reala ekonomin, med särskild uppmärksamhet på små och medelstora företag.

Rapporten ska också beakta den rättsliga utvecklingen i internationella forum, särskilt vad beträffar internationella standarder för värdepapperisering.”

Artikel 2

Övergångsbestämmelser gällande utestående värdepapperiseringspositioner

När det gäller värdepapperiseringar där värdepappren emitterats före den 1 januari 2019, ska instituten, till och med den 31 december 2019, fortsatt tillämpa bestämmelserna i del tre avdelning II kapitel 5 och artikel 337 i förordning (EU) nr 575/2013 i den version som är tillämplig den 31 december 2018.

När det gäller värdepapperiseringar som inte inbegriper emittering av värdepapper, ska vid tillämpningen av denna artikel hänvisningen till ”värdepapperiseringar där värdepappren emitterats” läsas som ”värdepapperiseringar där de ursprungliga värdepapperiseringspositionerna skapades”.

Artikel 3

Ikraftträdande och tillämpningsdatum

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 1 januari 2019.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg den 12 december 2017.

På Europaparlamentets vägnar

A. TAJANI

Ordförande

På rådets vägnar

M. MAASIKAS

Ordförande

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) 2017/2402**av den 12 december 2017****om ett allmänt ramverk för värdepapperisering och om inrättande av ett särskilt ramverk för enkel, transparent och standardiserad värdepapperisering samt om ändring av direktiven 2009/65/EG, 2009/138/EG och 2011/61/EU och förordningarna (EG) nr 1060/2009 och (EU) nr 648/2012**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 114,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande ⁽¹⁾,med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽²⁾,i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽³⁾, och

av följande skäl:

- (1) Värdepapperisering innefattar transaktioner som gör det möjligt för en långgivare eller en borgenär – oftast ett kreditinstitut eller ett bolag – att refinansiera en uppsättning lån, exponeringar eller fordringar, såsom bostadslån, billån, billeasing, konsumentlån, kortkrediter eller kundfordringar, genom att omvandla dem till överlåtbara värdepapper. Långgivaren väljer ut en portfölj av sin utlåning, ompaketerar och sammanför lånen i olika riskkategorier riktade till olika typer av investerare, vilket ger investerarna tillgång till placeringar i lån och andra exponeringar som de normalt inte skulle ha direkt tillgång till. Avkastningen till investerarna kommer från de kassaflöden som genereras av de underliggande lånen.
- (2) I sitt meddelande av den 26 november 2014 om en investeringsplan för Europa tillkännagav kommissionen sin ambition att blåsa nytt liv i marknaderna för högkvalitativ värdepapperisering, utan att upprepa de misstag som gjordes före finanskrisen 2008. En marknad för enkel, transparent och standardiserad värdepapperisering är en viktig komponent i arbetet med att bygga en kapitalmarknadsunion, och bidrar också till kommissionens prioriterade mål att stödja jobbskapande och en återgång till hållbar tillväxt.
- (3) Unionen har som mål att förstärka den lagstiftningsram som genomfördes efter finanskrisen för att hantera de inneboende riskerna med mycket komplex, otydlig och riskfylld värdepapperisering. Det är viktigt att säkerställa att regler antas för att bättre särskilja enkla, transparenta och standardiserade produkter från komplexa, otydliga och riskfyllda instrument och på så sätt få till stånd ett regelverk som tar större hänsyn till riskfaktorn.
- (4) Värdepapperisering är en viktig del av väl fungerande finansmarknader. Sunt utformad utgör den ett betydelsefullt verktyg för att diversifiera finansieringskällor och sprida risker i större utsträckning inom unionens finansiella system. Värdepapperisering möjliggör i sin tur en större spridning av riskerna inom finanssektorn, och kan också bidra till att minska trycket på originatorernas balansräkningar och därmed möjliggöra ytterligare utlåning till ekonomin. Sammantaget kan värdepapperisering skapa ett effektivare finansiellt system och ökade investeringsmöjligheter. Värdepapperisering kan skapa en bro mellan kreditinstitut och kapitalmarknader och därmed indirekt generera fördelar för företag och enskilda medborgare (genom t.ex. lägre kostnader för upplåning, företagsfinansiering och lån för förvärv av fast egendom och kortkrediter). I denna förordning erkänns emellertid de risker för ökad sammanflätning och för alltför hög skuldsättningsgrad som värdepapperiseringen medför och de behöriga myndigheternas mikrotillsyn över finansiella institutens deltagande på värdepapperiseringsmarknaden förstärks, liksom den makrotillsyn över denna marknad som utövas av Europeiska systemrisknämnden (ESRB) som inrättats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1092/2010 ⁽⁴⁾ och de nationella behöriga respektive utsedda myndigheterna för makrotillsynsinstrument.

⁽¹⁾ EUT C 219, 17.6.2016, s. 2.

⁽²⁾ EUT C 82, 3.3.2016, s. 1.

⁽³⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 26 oktober 2017 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 20 november 2017.

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1092/2010 av den 24 november 2010 om makrotillsyn av det finansiella systemet på EU-nivå och om inrättande av en europeisk systemrisknämnd (EUT L 331, 15.12.2010, s. 1).

- (5) För att kunna skapa ett mer riskkänsligt tillsynsramverk för enkel, transparent och standardiserad (STS) värdepapperisering (nedan kallad *STS-värdepapperisering*) måste unionen tydligt definiera vad en STS-värdepapperisering är, eftersom den mer riskkänsliga tillsynen för kreditinstitut och försäkringsbolag annars skulle kunna tillämpas på olika typer av värdepapperisering i olika medlemsstater. Detta skulle i sin tur leda till ojämlika konkurrensvillkor och regelarbiterage, när det tvärtom är viktigt att säkerställa att unionen fungerar som en inre marknad för STS-värdepapperisering och att den underlättar gränsöverskridande transaktioner.
- (6) Nyckelbegreppen inom området för värdepapperisering bör definieras i linje med definitionerna i unionens sektorslagstiftning. Det behövs framför allt en tydlig och övergripande definition av värdepapperisering för att inbegripa alla transaktioner och program varigenom den kreditrisk som är förenad med en exponering eller en grupp exponeringar delas upp i trancher. En exponering som skapar en direkt betalningsskyldighet för en transaktion eller ett program som används för att finansiera eller förvalta materiella tillgångar bör inte betraktas som en exponering mot en värdepapperisering, även om transaktionen eller programmet har betalningsskyldigheter av varierande prioritet.
- (7) Ett medverkande institut bör kunna delegera uppgifter till ett serviceföretag men bör fortsätta att bära ansvaret för riskhanteringen. Ett medverkande institut bör framför allt inte överföra kravet på bibehållande av risk till sitt serviceföretag. Serviceföretaget bör vara en reglerad kapitalförvaltare, t.ex. ett förvaltningsbolag för företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag), en förvaltare av alternativa investeringsfonder (AIF-förvaltare) eller en sådan enhet som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU ⁽¹⁾ (Mifidennhet).
- (8) Genom denna förordning införs ett förbud mot återvärdepapperisering, med undantag för vissa fall av återvärdepapperisering som används för berättigade ändamål och med förbehåll för att det ska förtydligas huruvida program för tillgångsbaserade certifikat (nedan kallade *ABCP-program*) anses utgöra återvärdepapperisering. Återvärdepapperisering skulle kunna utgöra ett hinder för den nivå av transparens som det är tänkt att denna förordning ska inrätta. Återvärdepapperisering kan emellertid, under exceptionella omständigheter, vara användbar för att skydda investerarnas intressen. Därför bör återvärdepapperisering endast vara tillåten i de särskilda fall som anges i denna förordning. Det är dessutom viktigt för finansieringen av realekonomin att fullt ut stödda ABCP-program som inte medför någon återuppdelning i trancher utöver de transaktioner som finansieras genom programmet inte heller i fortsättningen omfattas av tillämpningsområdet för förbudet mot återvärdepapperisering.
- (9) Investeringar i eller exponeringar för värdepapperiseringar utsätter investeraren inte bara för kreditrisker kopplade till de underliggande lånen eller exponeringarna; strukturingsprocessen för värdepapperiseringar kan också leda till andra risker, t.ex. agentrisk, modellrisk, rättslig och operativ risk, motpartsrisk, administrationsrisk, likviditetsrisk och koncentrationsrisk. Det är därför viktigt att institutionella investerare omfattas av proportionerligt utformade krav avseende due diligence som säkerställer att de korrekt bedömer riskerna med alla typer av värdepapperisering och därmed bidrar till att skydda de icke-professionella investerarna. Due diligence kan således också öka tilltron till marknaden och förtroendet mellan enskilda originatorer, medverkande institut och investerare. Investerare måste även utöva lämplig due diligence när det gäller STS-värdepapperiseringar. De kan ta del av de uppgifter som lämnas ut av de parter som deltar i värdepapperiseringen, särskilt STS-anmälan och de övriga uppgifter som redovisas i det sammanhanget, som bör utformas så att investerarna får tillgång till alla relevanta uppgifter om hur STS-kriterierna uppfyllts. Institutionella investerare bör kunna sätta rimlig tillit till uppgifterna i STS-anmälan och till de uppgifter som läggs fram av originatorn, det medverkande institutet och specialföretaget för värdepapperisering, angående huruvida den aktuella värdepapperiseringen uppfyller STS-kriterierna. De bör emellertid inte enbart och automatiskt förlita sig på sådana anmälningar och sådana uppgifter.
- (10) Det är viktigt att intressena hos originatorer, medverkande institut, ursprungliga långgivare som deltar i en värdepapperisering och investerare sammanfaller. För att uppnå detta bör originatorn, det medverkande institutet eller den ursprungliga långgivaren bibehålla ett betydande intresse i värdepapperiseringen underliggande exponeringar. Det är därför viktigt att originatorn, det medverkande institutet eller den ursprungliga långgivaren bibehåller en väsentlig ekonomisk nettoexponering mot de underliggande riskerna i fråga. Mer generellt bör värdepapperiseringstransaktioner inte utformas så att tillämpningen av bibehållandekravet kan kringgås. I stället bör detta krav vara tillämpligt i alla situationer där frågan om ekonomisk substans bakom en värdepapperisering är relevant, oavsett vilka rättsliga strukturer eller instrument som används. Bibehållandekravet behöver inte tillämpas mer än en gång.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av direktiv 2002/92/EG och av direktiv 2011/61/EU (EUT L 173, 12.6.2014, s. 349).

För en given värdepapperisering räcker det att antingen originatorn, det medverkande institutet eller den ursprungliga långgivaren omfattas av kravet. Om en värdepapperiseringstransaktion inbegriper en annan värdepapperiseringsposition som underliggande exponering, bör på motsvarande sätt bibehållandekravet tillämpas endast på den värdepapperisering som omfattas av investeringen. Av STS-anmälan bör det för investerarna framgå att originatorn, det medverkande institutet eller den ursprungliga långgivaren bibehåller en väsentlig ekonomisk nettoexponering mot de underliggande riskerna. Vissa undantag bör göras för fall där de värdepapperiserade exponeringarna är helt, ovillkorligt och oåterkalleligt garanterade, i synnerhet om garanten är en offentlig myndighet. Om offentliga medel används för garantier eller i någon annan form påverkar denna förordning inte tillämpningen av reglerna för statligt stöd.

- (11) Originatorer eller medverkande institut bör inte dra nytta av det faktum att de kan ha mer information än investerare och potentiella investerare om de tillgångar som överförs till specialföretaget för värdepapperisering och bör inte utan investerarnas eller de potentiella investerarnas kännedom överföra tillgångar med en kreditriskprofil som är högre än den för jämförbara tillgångar i originatorernas balansräkningar till specialföretaget för värdepapperisering. Varje åsidosättande av denna skyldighet bör leda till att sanktioner påförs av behöriga myndigheter, men endast när åsidosättandet är avsiktligt. Ren oaksamhet bör inte leda till sanktioner i detta avseende. Denna skyldighet bör emellertid inte på något sätt påverka originatorers eller medverkande instituts rätt att välja ut tillgångar som ska överföras till specialföretaget för värdepapperisering som på förhand har en högre kreditriskprofil än genomsnittet vid en jämförelse med den genomsnittliga kreditriskprofilen för jämförbara tillgångar som står kvar i originatorns balansräkning, så länge investerarna eller de potentiella investerarna tydligt informeras om att de tillgångar som överförs till specialföretaget för värdepapperisering har den högre kreditriskprofilen. Behöriga myndigheter bör övervaka efterlevnaden av denna skyldighet genom att jämföra en värdepapperiserings underliggande tillgångar med jämförbara tillgångar i originatorns balansräkning.

Resultatjämförelsen bör avse tillgångar som på förhand förväntas ha liknande resultat; t.ex. bör nödlidande bostadslån som överförs till specialföretaget för värdepapperisering jämföras med nödlidande bostadslån i originatorns balansräkning.

Det kan inte förutsättas att resultaten för en värdepapperiserings underliggande tillgångar bör motsvara resultaten för de genomsnittliga tillgångarna i originatorns balansräkning.

- (12) För att investerare och potentiella investerare ska kunna utöva due diligence och därmed en välgrundad bedömning av kreditvärdigheten för ett givet värdepapperiseringsinstrument måste de ha tillgång till information om de aktuella instrumenten. Med utgångspunkt i det befintliga regelverket är det viktigt att skapa ett heltäckande system som ger investerare och potentiella investerare tillgång till all relevant information under transaktionernas hela löptid, begränsa rapporteringsarbetet för originatorer, medverkande institut och specialföretag för värdepapperisering och göra det lättare för investerare att få kontinuerlig, enkel och kostnadsfri tillgång till tillförlitlig information om värdepapperiseringar. I syfte att förbättra transparensen på marknaden bör det inrättas ett ramverk för värdepapperiseringsregister för att samla in relevanta rapporter, i första hand om underliggande exponeringar för värdepapperiseringar. Sådana värdepapperiseringsregister bör godkännas och övervakas av Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten) (Esma), inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010⁽¹⁾. När Esma närmare specificerar innehållet i sådan rapportering bör myndigheten säkerställa att den information som ska rapporteras till sådana register så exakt som möjligt återspeglar befintliga mallar för offentliggörande av sådan information.
- (13) Huvudsyftet med den allmänna skyldigheten för originatorn, det medverkande institutet och specialföretaget för värdepapperisering att tillhandahålla information om värdepapperiseringar genom värdepapperiseringsregistret är att ge investerare tillgång till en samlad och övervakad källa till de uppgifter som de behöver för att kunna utföra due diligence. Privata värdepapperiseringar är ofta särskilt anpassade. De är betydelsefulla eftersom de ger parterna möjlighet att genomföra värdepapperiseringstransaktioner utan att avslöja känslig kommersiell information om transaktionen (t.ex. att ett visst företag behöver finansiering för att öka sin produktion eller att ett värdepappersföretag går in på en ny marknad som en del av en strategi) och/eller om de underliggande tillgångarna (t.ex. vilken typ av kundfordring som genereras av ett industriföretag) för marknaden och konkurrenterna. I dessa fall står investerarna i direktkontakt med originatorn och/eller det medverkande institutet och tar emot den information de behöver för att kunna utföra due diligence direkt från dem. Därför är det lämpligt att privata värdepapperiseringar undantas från kravet på att information om transaktionen ska anmälas till ett värdepapperiseringsregister.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/77/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 84).

- (14) Originatorer, medverkande institut och ursprungliga långgivare bör tillämpa samma sunda och väldefinierade kriterier för kreditgivning på exponeringar som ska värdepapperiseras som på icke-värdepapperiserade exponeringar. Några kreditgivningskriterier behöver dock inte uppfyllas med avseende på kundfordringar som inte har sitt ursprung i ett lån.
- (15) Värdepapperiseringsinstrument är i allmänhet inte lämpliga för icke-professionella kunder i den mening som avses i direktiv 2014/65/EU.
- (16) Originatorer, medverkande institut och specialföretag för värdepapperisering bör i investerarrapporten redovisa alla i sak relevanta uppgifter om kreditkvaliteten och resultatutvecklingen för underliggande exponeringar, inklusive uppgifter som gör det möjligt för investerare att tydligt identifiera misskötsel och fallissemang från de underliggande gäldenärernas sida, omstrukturering av skulder, skuldeftergift, anstånd, återköp, betalningsuppskov, förlust, avskrivning, återvinning och andra korrigerande åtgärder avseende resultatutvecklingen för tillgångar i en grupp av underliggande exponeringar. Investerarrapporten bör, när det gäller värdepapperisering som inte är en ABCP-transaktion, innehålla uppgifter om de kassaflöden som genereras av underliggande exponeringar och genom skulderna i värdepapperiseringen, inbegripet särredovisning av de inkomster och utbetalningar som följer av värdepapperiseringspositionen, dvs. planerat kapitalbelopp, planerad ränta, förskotts betalning av kapitalbelopp och förfallna räntor och avgifter och andra pålagor, samt eventuella uppgifter om att händelser har utlösts som medfört ändringar i prioritetsordningen för betalningar eller utbyte av motparter och uppgifter om belopp och utformning av eventuell kreditförstärkning inom varje tranch. Även om en värdepapperisering som är enkel, transparent och standardiserad tidigare har fungerat väl betyder inte det faktum att STS-kraven är uppfyllda att en värdepapperiseringsposition är fri från risker, och det säger inte heller någonting om de underliggande krediternas kvalitet. Snarare bör det förstås som att en försiktig och aktsam investerare kommer att kunna analysera de risker som värdepapperiseringen medför.

För att ge utrymme för de olika strukturella dragen hos värdepapperiseringar med lång respektive kort löptid (nedan kallade *ABCP-program* och *ABCP-transaktioner*) bör det finnas två uppsättningar med STS-krav: en för värdepapperiseringar med lång löptid och en för värdepapperiseringar med kort löptid motsvarande dessa två marknadssegment som fungerar på olika sätt. ABCP-program bygger på ett antal ABCP-transaktioner med kortfristiga exponeringar som måste ersättas så snart löptiden har gått ut. I en ABCP-transaktion kan värdepapperisering uppnås bland annat genom att man enas om en variabel anskaffningsprisrabatt för gruppen av underliggande exponeringar eller genom att ett specialföretag för värdepapperisering emitterar prioriterade och mindre prioriterade värdepapper i en samfinansieringsstruktur där de prioriterade värdepappren därefter överförs till de anskaffande enheterna i ett eller flera ABCP-program. ABCP-transaktioner som kan betraktas som STS-värdepapperiseringar bör emellertid inte omfatta några återvärdepapperiseringar. STS-kriterierna bör också återspegla den särskilda rollen för det medverkande institut som bidrar med likviditetsstöd för ABCP-programmet, framför allt i fråga om fullt ut stödda ABCP-program.

- (17) Mycket arbete har redan gjorts både på internationell nivå och på unionsnivå för att identifiera STS-värdepapperisering. I kommissionens delegerade förordningar (EU) 2015/35 ⁽¹⁾ och (EU) 2015/61 ⁽²⁾ har det redan fastställts kriterier för STS-värdepapperisering för särskilda ändamål, som omfattas av en mer riskkänslig tillsyn.
- (18) Specialföretag för värdepapperisering bör endast vara etablerade i tredjeländer som inte har upptagits i förteckningen över högriskjurisdiktioner och icke-samarbetsvilliga jurisdiktioner av arbetsgruppen för finansiella åtgärder (FATF). Om en särskild unionsförteckning över tredjelandsjurisdiktioner som vägrar att följa standarderna för god förvaltning i skattefrågor har antagits när denna förordning ses över bör unionsförteckningen tas i beaktande och skulle kunna utgöra en referensförteckning över tredjeländer där specialföretag för värdepapperisering inte får vara etablerade.
- (19) Det är nödvändigt att fastställa en allmän och sektorsövergripande definition av STS-värdepapperisering med utgångspunkt i de befintliga kriterierna och de kriterier som Baselkommittén för banktillsyn (Baselkommittén) och Internationella organisationen för värdepapperstillsyn (Iosco) antog den 23 juli 2015 för identifiering av enkel, transparent och jämförbar värdepapperisering inom ramen för kapitalkrav för värdepapperiseringar, och särskilt med utgångspunkt i det yttrande om ett europeiskt ramverk för kvalificerade värdepapperiseringar (*Opinion on a European framework for qualifying securitisation*) som offentliggjordes den 7 juli 2015 av Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska bankmyndigheten) (EBA), inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 ⁽³⁾.

⁽¹⁾ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/35 av den 10 oktober 2014 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II) (EUT L 12, 17.1.2015, s. 1).

⁽²⁾ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/61 av den 10 oktober 2014 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 när det gäller likviditetstäckningskravet för kreditinstitut (EUT L 11, 17.1.2015, s. 1).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/78/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 12).

- (20) Genomförandet av STS-kriterierna i hela unionen bör inte leda till olika metoder. Olika metoder skulle medföra potentiella hinder för gränsöverskridande investerare, eftersom de tvingar investerarna att noggrant sätta sig in i varje enskild medlemsstats regelverk, vilket skulle minska investerarnas tilltro till STS-kriterierna. EBA bör därför utarbeta riktlinjer för att säkerställa en gemensam och överensstämmande förståelse av STS-kraven i hela unionen, så att eventuella tolkningsproblem kan lösas. En sådan gemensam tolkningskälla skulle göra det lättare för originatorer, medverkande institut och investerare att anta STS-kriterier. Esma bör också spela en aktiv roll när det gäller att lösa eventuella tolkningsproblem.
- (21) För att hindra att olika metoder används vid genomförandet av STS-kriterierna bör de tre europeiska tillsynsmyndigheterna, inom ramen för arbetet i den gemensamma kommittén för de europeiska tillsynsmyndigheterna, samordna både sitt och de behöriga myndigheternas arbete för att säkerställa överensstämmelse mellan olika sektorer och bedöma praktiska problem som kan uppstå i samband med STS-värdepapperisering. Så långt det är möjligt bör det också begäras in och tas hänsyn till marknadsaktörernas synpunkter. Resultaten av sådana diskussioner bör offentliggöras på de europeiska tillsynsmyndigheternas webbplatser, så att det blir lättare för originatorer, medverkande institut, specialföretag för värdepapperisering och investerare att bedöma STS-värdepapperiseringar innan de emitterar eller investerar i sådana positioner. En sådan samordningsmekanism skulle vara särskilt viktig under perioden fram till genomförandet av denna förordning.
- (22) Enligt denna förordning kan bara värdepapperiseringar som sker genom verklig försäljning (så kallad äkta värdepapperisering eller *true sale*) betecknas som STS-värdepapperiseringar. Vid en äkta värdepapperisering övergår äganderätten till de underliggande exponeringarna – antingen genom en överföring eller genom en faktisk överlåtelse – till en emittent som är ett specialföretag för värdepapperisering. Överföringen eller överlåtelsen av de underliggande exponeringarna till specialföretaget för värdepapperisering bör inte omfattas av några clawback-bestämmelser för det fall säljaren skulle bli insolvent, om inte annat följer av bestämmelser i nationell insolvensrätt enligt vilka försäljningen av underliggande exponeringar som skett inom en viss period före säljarens insolvensförklaring enligt strikta villkor kan ogiltigförklaras.
- (23) Ett juridiskt utlåtande från en kvalificerad juridisk rådgivare kan bekräfta att det har skett en verklig försäljning eller en överlåtelse eller överföring med samma rättsverkan av de underliggande exponeringarna, och att denna verkliga försäljning, överlåtelse eller överföring med samma rättsverkan är verkställbar enligt den rätt som är tillämplig.
- (24) Vid värdepapperiseringar som inte är äkta värdepapperiseringar överförs inte de underliggande exponeringarna till en emittent som är ett specialföretag för värdepapperisering, utan den kreditrisk som är kopplad till de underliggande exponeringarna överförs genom ett derivatkontrakt eller genom garantier. Ett sådant arrangemang medför en extra motpartskreditrisk och potentiell komplexitet, framför allt beroende på derivatkontraktets innehåll. Av dessa skäl bör STS-kriterierna inte tillåta syntetisk värdepapperisering.

De framsteg som EBA gjort i sin rapport från december 2015 när det gäller att identifiera en möjlig uppsättning STS-kriterier för syntetisk värdepapperisering och definiera *syntetisk värdepapperisering i balansräkningen* och *syntetisk arbitragevärdepapperisering* bör erkännas. När EBA tydligt har fastställt en uppsättning STS-kriterier som specifikt är tillämpliga på syntetiska värdepapperiseringar i balansräkningen, och i syfte att främja finansieringen av realekonomin och i synnerhet små och medelstora företag, som gynnas mest av sådana värdepapperiseringar, bör kommissionen utarbeta en rapport och vid behov anta ett lagstiftningsförslag för att utvidga STS-bestämmelserna till att omfatta sådana värdepapperiseringar. En sådan utvidgning bör emellertid inte föreslås av kommissionen när det gäller syntetiska arbitragevärdepapperiseringar.

- (25) De underliggande exponeringar som överförs från säljaren till specialföretaget för värdepapperisering bör uppfylla på förhand fastställda och klart definierade godtagbarhetskriterier, som utesluter aktiv, diskretionär portföljförvaltning av dessa exponeringar. Substitution av exponeringar som inte är förenliga med gällande utfästelser och garantier bör i princip inte betraktas som aktiv portföljförvaltning.
- (26) Underliggande exponeringar bör inte omfatta fallerade exponeringar eller exponeringar mot gäldenärer eller garantigivare som, såvitt känt av originatorn eller den ursprungliga långgivaren, befinner sig i särskilt angivna situationer med nedsatt kreditvärdighet (t.ex. gäldenärer som har förklarats insolventa).

Kännedomskravet bör betraktas som uppfyllt på grundval av information som erhållits från gäldenärer om exponeringarnas ursprung, information som erhållits från originatorn under dess förvaltning av exponeringarna, eller under dess riskhanteringsförfaranden, eller information som meddelats originatorn av en tredje part.

Exponeringar som varit nödlidande och sedermera omstrukturerats bör hanteras med försiktighet. Möjligheten att inkludera de sistnämnda i gruppen av underliggande exponeringar bör dock inte uteslutas i fall då sådana exponeringar inte har gett upphov till nya utestående fordringar sedan dagen för omstruktureringen, som bör ha ägt rum minst ett år före dagen för överföringen eller överlåtelsen av de underliggande exponeringarna till specialföretaget för värdepapperisering. I sådana fall ska fullständig transparens säkerställas genom att tillräckliga uppgifter redovisas.

- (27) För att säkerställa att investerare utför grundlig due diligence och för att underlätta bedömningen av underliggande risker är det viktigt att värdepapperiseringstransaktionerna bygger på grupper av exponeringar som är homogena i fråga om tillgångstyp, t.ex. grupper av bostadslån eller grupper av företagslån, företagsfastighetslån, leasing och kreditfaciliteter till företag inom en och samma kategori, eller grupper av billån och billeasing eller grupper av kreditfaciliteter som beviljats privatpersoner för konsumtion individuellt, inom familjen eller för hushållet. De underliggande exponeringarna bör inte omfatta överlåtbara värdepapper enligt definitionen i artikel 4.1.44 i direktiv 2014/65/EU. För att tillgodose behoven i de medlemsstater där det är vanligt att kreditinstitut använder obligationer i stället för låneavtal för att tillhandahålla icke-finansiella företag krediter bör det vara möjligt att inkludera sådana obligationer, förutsatt att de inte är noterade på en handelsplats.
- (28) Det är viktigt att förhindra att *originate to distribute*-modeller återkommer. I sådana upplägg erbjuder långivare krediter som ofta tecknas på undermåliga eller osäkra grunder, eftersom de vet att riskerna ändå kommer att säljas till tredje part. De exponeringar som ska värdepapperiseras bör således ha sitt ursprung i originatorns eller den ursprungliga långgivarens normala verksamhet och bygga på kreditgivningsprinciper som inte är mindre strikta än de som originatorn eller den ursprungliga långgivaren vid ursprungstidpunkten tillämpar på liknande exponeringar som inte blir föremål för värdepapperisering. Om kreditgivningsprinciperna ändras väsentligt bör ändringarna redovisas fullt ut för potentiella investerare eller, när det gäller fullt ut stödda ABCP-program, till det medverkande institutet och andra parter som är direkt exponerade mot ABCP-transaktionen. Originatorn eller den ursprungliga långgivaren bör ha tillräcklig erfarenhet av att initiera exponeringar som till sin art liknar dem som har värdepapperiserats. När det gäller värdepapperiseringar där de underliggande exponeringarna är bostadslån bör gruppen av lån inte innefatta lån som saluförts och tecknats om lånesökanden, eller i tillämpliga fall intermediärerna, fått kännedom om att de lämnade uppgifterna inte kan verifieras av långivaren. Bedömningen av låntagarens kreditvärdighet bör i tillämpliga fall också uppfylla kraven i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/48/EG ⁽¹⁾ eller 2014/17/EU ⁽²⁾, eller motsvarande krav som tillämpas i tredjeland.
- (29) Att låta återbetalning av värdepapperiseringspositioner vara starkt beroende av försäljningen av tillgångar som utgör säkerhet för de underliggande tillgångarna skapar sårbarhet, något som illustreras av de dåliga resultaten för delar av marknaden för värdepapper med lån på kommersiella fastigheter som säkerhet (CMBS) under finanskrisen. Därför bör CMBS inte anses vara STS-värdepapperiseringar.
- (30) När uppgifter om miljökonsekvenser av värdepapperiseringars underliggande tillgångar är tillgängliga bör originatorn och det medverkande institutet för sådana värdepapperiseringar offentliggöra dem.

Därför bör originatorn, det medverkande institutet och specialföretaget för värdepapperisering för en STS-värdepapperisering där de underliggande tillgångarna utgörs av bostadslån eller billån eller billeasing offentliggöra den information som är tillgänglig om miljöprestandan hos de tillgångar som finansieras genom dessa bostadslån eller billån eller denna billeasing.

- (31) Om originatorer, medverkande institut och specialföretag för värdepapperisering vill använda sig av STS-beteckningen för sina värdepapperiseringar bör investerare, behöriga myndigheter och Esma underrättas om att värdepapperiseringen uppfyller STS-kraven. Anmälan bör innehålla en redogörelse för hur vart och ett av STS-kriterierna har uppfyllts. Esma bör därefter offentliggöra den på en förteckning över anmälda STS-värdepapperiseringar som i informationssyfte görs tillgängliga på dess webbplats. Det faktum att en emitterad värdepapperisering tas upp på Esmas förteckning över anmälda STS-värdepapperiseringar bör dock inte uppfattas som att Esma eller andra behöriga myndigheter har intygat att den faktiskt uppfyller STS-kraven. Ansvaret för att STS-kraven är uppfyllda bör i stället vila helt och hållet på originatorer, medverkande institut och specialföretag för värdepapperisering. Detta bör säkerställa att originatorer, medverkande institut och specialföretag för värdepapperisering tar ansvar för sitt påstående att värdepapperiseringen uppfyller STS-kraven och att det råder insyn på marknaden.
- (32) Om en värdepapperisering inte längre uppfyller STS-kraven bör originatorn och det medverkande institutet omedelbart underrätta Esma och relevant behörig myndighet om detta. Om den behöriga myndigheten har påfört administrativa sanktioner kopplade till en värdepapperisering som har anmälts som förenlig med STS-kraven, bör denna behöriga myndighet omedelbart underrätta Esma om detta, så att Esma kan inkludera dem på förteckningen över STS-anmälningar och på så sätt informera investerarna om sådana sanktioner och om STS-anmälningarnas tillförlitlighet. Det ligger därför i originatorers och medverkande instituts intresse att utforma sina anmälningar noggrant för att undvika negativa konsekvenser för deras anseende.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/48/EG av den 23 april 2008 om konsumentkreditavtal och om upphävande av rådets direktiv 87/102/EEG (EUT L 133, 22.5.2008, s. 66).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/17/EU av den 4 februari 2014 om konsumentkreditavtal som avser bostadsfastighet och om ändring av direktiven 2008/48/EG och 2013/36/EU och förordning (EU) nr 1093/2010 (EUT L 60, 28.2.2014, s. 34).

- (33) Investerare bör utföra egen due diligence vid investeringar som står i proportion till de faktiska riskerna, men de bör samtidigt kunna förlita sig på STS-anmälningarna och den information som läggs fram av originatorn, det medverkande institutet och specialföretaget för värdepapperisering huruvida den aktuella värdepapperiseringen uppfyller STS-kriterierna. De bör emellertid inte enbart och automatiskt förlita sig på sådana anmälningar och uppgifter.
- (34) Såväl investerare som originatorer, medverkande institut och specialiserade värdepappersföretag kan ha nytta av att tredje part deltar i kontrollen av att en värdepapperisering uppfyller STS-kraven, och det faktum att tredje part deltar kan också öka förtroendet för marknaden för STS-värdepapperiseringar. Originatorer, medverkande institut och specialföretag för värdepapperisering kan också anlita en tredje part som beviljats tillstånd i enlighet med denna förordning för att bedöma huruvida en värdepapperisering följer STS-kriterierna. Dessa tredje parter bör vara underkastade behöriga myndigheters tillståndsgivning. I anmälan till Esma och det efterföljande offentliggörandet på Esmas webbplats bör det anges huruvida uppfyllandet av STS-kriterierna intygades av en tredje part som beviljats tillstånd. Det är dock viktigt att investerare gör sin egen bedömning, tar ansvar för sina investeringsbeslut och inte automatiskt förlitar sig på tredje parter. Det faktum att en tredje part deltar bör inte på något sätt innebära att det yttersta juridiska ansvaret för att anmäla och behandla en värdepapperisering som STS-värdepapperisering upphör att vila på originatorer, medverkande institut och institutionella investerare.
- (35) Medlemsstaterna bör utse behöriga myndigheter och förse dem med nödvändiga tillsyns- och utredningsbefogenheter samt befogenhet att påföra sanktioner. Uppgifter om att administrativa sanktioner har påförts bör i princip offentliggöras. Eftersom investerare, originatorer, medverkande institut, ursprungliga långivare och specialföretag för värdepapperisering kan vara etablerade i olika medlemsstater och stå under tillsyn av olika behöriga sektorsmyndigheter är det viktigt med ett nära samarbete mellan relevanta behöriga myndigheter, inklusive Europeiska centralbanken (ECB) med avseende på de särskilda uppgifter den tilldelats genom rådets förordning (EU) nr 1024/2013⁽¹⁾, och de europeiska tillsynsmyndigheterna; detta samarbete bör säkerställas genom ömsesidigt utbyte av information och bistånd i tillsynsarbetet. De behöriga myndigheterna bör tillämpa sanktioner endast vid uppsåtliga eller oaktsamma överträdelse. Tillämpningen av avhjälpande åtgärder bör inte vara beroende av att det föreligger bevis för uppsåt eller oaktsamhet. Vid fastställandet av lämplig typ av och nivån för en sanktion eller avhjälpande åtgärd bör de behöriga myndigheterna, när de beaktar den ansvariga fysiska eller juridiska personens finansiella styrka, särskilt ta hänsyn till den ansvariga juridiska personens totala omsättning eller den ansvariga fysiska personens årsinkomst och nettotillgångar.
- (36) De behöriga myndigheterna bör noga samordna tillsynen och säkerställa att de beslut som fattas är konsekventa, särskilt när det gäller överträdelse av bestämmelserna i denna förordning. Om en sådan överträdelse gäller en felaktig eller vilseledande anmälan bör den behöriga myndighet som upptäckt överträdelsen också informera de europeiska tillsynsmyndigheterna och relevanta behöriga myndigheter i de berörda medlemsstaterna. Om de behöriga myndigheterna är oeniga bör Esma och, i förekommande fall, den gemensamma kommittén för de europeiska tillsynsmyndigheterna utöva sina befogenheter för bindande medling.
- (37) Kraven för att använda beteckningen ”enkel, transparent och standardiserad” (STS) värdepapperisering är nya och kommer med tiden att specificeras ytterligare genom EBA:s riktlinjer och tillsynspraxis. För att undvika att marknadsaktörer blir avskräckta från att använda den beteckningen bör de behöriga myndigheterna kunna bevilja originatorn, det medverkande institutet och specialföretaget för värdepapperisering en frist på tre månader för att rätta till eventuell felaktig användning av beteckningen som har skett i god tro. Det bör förutsättas att originatorn, det medverkande institutet och specialföretaget för värdepapperisering varit i god tro om de inte kunde veta att en värdepapperisering inte uppfyllde alla de STS-kriterier som gäller för att en värdepapperisering ska kunna betecknas som STS. Under den fristen bör värdepapperiseringen i fråga fortsätta att betraktas som förenlig med STS-kriterierna och bör inte avföras från den förteckning som upprättats av Esma i enlighet med denna förordning.
- (38) Denna förordning bidrar till en harmonisering av ett antal viktiga aspekter på värdepapperiseringsmarknaden utan att det påverkar utvecklingen av ytterligare marknadsstyrd harmonisering av processer och praxis på marknaderna för värdepapperisering. Det är därför mycket viktigt att marknadsaktörer och deras branschorganisationer fortsätter att arbeta för ytterligare standardisering av marknadspraxis, särskilt standardisering av hur värdepapperiseringar ska dokumenteras. Kommissionen bör noggrant följa och rapportera om marknadsdeltagarnas insatser för standardisering.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EU) nr 1024/2013 av den 15 oktober 2013 om tilldelning av särskilda uppgifter till Europeiska centralbanken i fråga om politiken för tillsyn över kreditinstitut (EUT L 287, 29.10.2013, s. 63).

- (39) Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG⁽¹⁾, 2009/138/EG⁽²⁾ och 2011/61/EU⁽³⁾ samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 1060/2009⁽⁴⁾ och (EU) nr 648/2012⁽⁵⁾ kommer att ändras på motsvarande sätt, i syfte att säkerställa att unionens rättsliga ram är konsekvent med denna förordning när det gäller bestämmelser som rör värdepapperisering; det huvudsakliga målet är att inrätta en väl fungerande inre marknad, i synnerhet genom att säkerställa lika konkurrensvillkor på den inre marknaden för alla institutionella investerare.
- (40) I fråga om ändringarna i förordning (EU) nr 648/2012 bör OTC-derivatkontrakt som ingås av specialföretag för värdepapperisering inte omfattas av clearingkravet, förutsatt att vissa villkor är uppfyllda. Detta beror på att motparterna i OTC-derivatkontrakt som ingås med specialföretag för värdepapperisering är borgenärer med säkerhetsrätt enligt berörda värdepapperiseringsavtal, och lämpligt skydd mot motpartskreditrisk ingår som regel redan. När det gäller derivat som inte clearas centralt bör kravet på säkerhetsnivå väljas även med beaktande av de enskilda värdepapperiseringsavtalens struktur, samt de skyddsmekanismer som redan finns inbyggda i dessa.
- (41) Säkerställda obligationer och värdepapperiseringar kan i vissa fall vara utbytbara. För att förebygga risken för snedvridning eller arbitrage i valet mellan värdepapperisering och säkerställda obligationer – en risk som följer av att OTC-derivatkontrakt som ingås av specialföretag för säkerställda obligationer eller av specialföretag för värdepapperisering behandlas olika – bör förordning (EU) nr 648/2012 ändras i syfte att säkerställa att derivat som är kopplade till säkerställda obligationer och derivat som är kopplade till värdepapperiseringar behandlas på ett konsekvent sätt med avseende på clearingkravet och marginalsäkerhetskraven på OTC-derivat som inte clearas centralt.
- (42) I syfte att harmonisera tillsynsavgifterna, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt delegeras till kommissionen med avseende på att ytterligare specificera vilka slags avgifter som ska betalas, i vilka fall avgifter ska betalas, hur stora avgiftsbeloppen ska vara och hur de ska betalas. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning⁽⁶⁾. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.
- (43) För att precisera kravet på bibehållande av risk samt för att ytterligare förtydliga homogenitetskriteriet och vilka exponeringar som ska anses homogena inom ramen för kraven på enkelhet, samtidigt som det säkerställs att värdepapperisering av lån till små och medelstora företag inte påverkas negativt, bör kommissionen ges befogenhet att anta sådana tekniska standarder för tillsyn som utvecklats av EBA med hänsyn till villkoren för bibehållande av risk, mätning av bibehållandenivåer, vissa förbud som gäller bibehållna risker, bibehållande av risker på gruppnivå samt undantag för vissa transaktioner och specificeringen av homogenitetskriteriet och av vilka underliggande exponeringar som anses homogena. Kommissionen bör anta dessa tekniska standarder för tillsyn genom delegerade akter enligt artikel 290 i EUF-fördraget och i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010. EBA bör bedriva ett nära samarbete med de andra två europeiska tillsynsmyndigheterna.
- (44) För att underlätta för investerare att få kontinuerlig, lätt tillgänglig och kostnadsfri tillgång till tillförlitlig information om värdepapperiseringar, liksom att närmare ange villkor för de behöriga myndigheternas skyldighet att samarbeta och utbyta information, bör kommissionen ges befogenhet att anta tekniska standarder för tillsyn som framtagits av Esmå när det gäller följande: jämförbara uppgifter om underliggande exponeringar och regelbunden rapportering till investerare, förteckningen över berättigade ändamål för vilka återvärdepapperisering är tillåten, de förfaranden som gör det möjligt för värdepapperiseringsregister att kontrollera att de inrapporterade uppgifterna är fullständiga och samstämmiga, ansökan om registrering och den förenklade ansökan om utvidgning av registreringen, de detaljerade uppgifter om värdepapperiseringar som ska tillhandahållas av transparensenkät, de operativa

(1) Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG av den 13 juli 2009 om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) (EUT L 302, 17.11.2009, s. 32).

(2) Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II) (EUT L 335, 17.12.2009, s. 1).

(3) Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU av den 8 juni 2011 om förvaltare av alternativa investeringsfonder samt om ändring av direktiv 2003/41/EG och 2009/65/EG och förordningarna (EG) nr 1060/2009 och (EU) nr 1095/2010 (EUT L 174, 1.7.2011, s. 1).

(4) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1060/2009 av den 16 september 2009 om kreditvärderingsinstitut (EUT L 302, 17.11.2009, s. 1).

(5) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 av den 4 juli 2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister (EUT L 201, 27.7.2012, s. 1).

(6) EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.

standarder som krävs för insamling, aggregering och jämförelse av uppgifter mellan olika värdepapperiseringsregister, de uppgifter till vilka utsedda myndigheter har tillgång och villkoren för direkt tillgång, den information som ska tillhandahållas vid en STS-anmälan, den information som ska tillhandahållas de behöriga myndigheterna i ansökan om tillstånd för tredje part att utföra en kontroll samt den information som ska utbytas samt innehållet och omfattningen av underrättelseskyldigheten. Kommissionen bör anta dessa tekniska standarder för tillsyn genom delegerade akter enligt artikel 290 i EUF-fördraget och i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010. Esma bör bedriva ett nära samarbete med de andra två europeiska tillsynsmyndigheterna.

- (45) För att underlätta förfarandet för investerare, originatorer, medverkande institut och specialföretag för värdepapperisering bör också befogenhet ges till kommissionen att anta tekniska standarder för genomförande som framtagits av Esma med avseende på följande: de mallar som ska användas när uppgifter görs tillgängliga för innehavare av en värdepapperiseringsposition, formatet på ansökan om registrering och ansökan om utvidgning av registreringen av värdepapperiseringsregister, mall för tillhandahållande av information, de mallar som ska användas för att tillhandahålla information till värdepapperiseringsregistret med beaktande av lösningar som har utarbetats av befintliga värdepapperiseringsuppgiftsinsamlare samt mallen för STS-anmälningar, som kommer att förse investerare och behöriga myndigheter med tillräcklig information för att bedöma om STS-kraven är uppfyllda. Kommissionen bör anta dessa tekniska standarder för genomförande genom genomförandakter enligt artikel 291 i EUF-fördraget och i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010. Esma bör bedriva ett nära samarbete med de andra två europeiska tillsynsmyndigheterna.
- (46) Eftersom målen för denna förordning, nämligen att fastställa ett allmänt ramverk för värdepapperisering och att skapa ett särskilt ramverk för STS-värdepapperisering, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna på grund av att värdepapperiseringsmarknaderna fungerar globalt och eftersom det är viktigt att säkerställa lika villkor på den inre marknaden för alla institutionella investerare och enheter som deltar i värdepapperisering, utan snarare, på grund av deras omfattning och verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (47) Denna förordning bör tillämpas på värdepapperiseringar där värdepapperen emitterats den 1 januari 2019 eller senare.
- (48) I fråga om värdepapperiseringspositioner som är utestående den 1 januari 2019 bör originatorer, medverkande institut och specialföretag för värdepapperisering ha möjlighet att använda beteckningen "STS" under förutsättning att värdepapperiseringen i fråga uppfyller STS-kraven, för vissa krav vid tidpunkten för anmälan och för andra krav vid ursprungstidpunkten. Originatorer, medverkande institut och specialföretag för värdepapperisering bör därför ha rätt att lämna in en STS-anmälan till Esma enligt denna förordning. Senare ändringar av värdepapperiseringen bör godtas förutsatt att värdepapperiseringen fortfarande uppfyller samtliga tillämpliga STS-krav.
- (49) De krav avseende due diligence som tillämpas i enlighet med gällande unionsrätt före denna förordnings tillämpningsdatum bör fortsätta att tillämpas på värdepapperiseringar som emitterats den 1 januari 2011 eller senare, samt på värdepapperiseringar som emitterats före den 1 januari 2011 i fall då nya underliggande exponeringar har tillkommit eller ersatts efter den 31 december 2014. De bestämmelser i kommissionens delegerade förordning (EU) nr 625/2014⁽¹⁾ som anger kraven på bibehållande av risk när det gäller kreditinstitut och värdepappersföretag i den mening som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013⁽²⁾ bör fortsätta att vara tillämpliga fram till dess att de tekniska standarderna för tillsyn avseende bibehållande av risk antagna enligt denna förordning blir tillämpliga. För att säkra rättslig förutsebarhet bör kreditinstitut eller värdepappersföretag, försäkrings- och återförsäkringsföretag och förvaltare av alternativa investeringsfonder – i fråga om värdepapperiseringspositioner som är utestående när denna förordnings tillämpningsdatum infaller – fortsätta att omfattas av artikel 405 i förordning (EU) nr 575/2013 och kapitlen I, II och III samt artikel 22 i delegerad förordning (EU) nr 625/2014, artiklarna 254 och 255 i delegerad förordning (EU) 2015/35 respektive artikel 51 i kommissionens delegerade förordning (EU) nr 231/2013⁽³⁾.

⁽¹⁾ Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 625/2014 av den 13 mars 2014 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 med hjälp av tekniska tillsynsstandarder om de krav som investerande institut, medverkande institut, institut som är ursprungliga långgivare och institut som är originatorer ska uppfylla när det gäller exponeringar mot överförda kreditrisker (EUT L 174, 13.6.2014, s. 16).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 176, 27.6.2013, s. 1).

⁽³⁾ Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 231/2013 av den 19 december 2012 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU vad gäller undantag, allmänna verksamhetsvillkor, förvaringsinstitut, finansiell hävstång, öppenhet och tillsyn (EUT L 83, 22.3.2013, s. 1).

För att säkerställa att originatorer, medverkande institut och specialföretag för värdepapperisering uppfyller sina skyldigheter i fråga om transparens fram till dess att de tekniska standarder för tillsyn som ska antas av kommissionen enligt denna förordning blir tillämpliga, bör de uppgifter som anges i bilagorna I–VIII i kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/3⁽¹⁾ göras allmänt tillgängliga.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL 1

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Syfte och tillämpningsområde

1. I denna förordning fastställs ett allmänt ramverk för värdepapperisering. Förordningen definierar begreppet värdepapperisering och fastställer krav avseende due diligence, bibehållande av risk och transparens för de parter som deltar i värdepapperisering, kriterier för kreditgivning, krav för försäljning av värdepapperiseringar till icke-professionella kunder, förbud mot återvärdepapperisering, krav på specialföretag för värdepapperisering samt villkor och förfaranden för värdepapperiseringsregister. Den inrättar även ett särskilt ramverk för enkel, transparent och standardiserad värdepapperisering (nedan kallad *STS-värdepapperisering*).
2. Denna förordning är tillämplig på institutionella investerare, originatorer, medverkande institut, ursprungliga långivare och specialföretag för värdepapperisering.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

1. *värdepapperisering*: en transaktion eller ett program varigenom den kreditrisk som är förenad med en exponering eller en grupp av exponeringar delas upp i trancher, och som har samtliga följande egenskaper:
  - a) Betalningarna inom ramen för transaktionen eller programmet är beroende av utvecklingen av exponeringen eller gruppen av exponeringar.
  - b) Prioriteringen av trancherna avgör hur förluster fördelas under den tid transaktionen eller programmet pågår.
  - c) Transaktionen eller programmet skapar inte exponeringar som har alla de egenskaper som förtecknas i artikel 147.8 i förordning (EU) nr 575/2013.
2. *specialföretag för värdepapperisering*: ett bolag, en trust eller en annan enhet, som inte är en originator eller ett medverkande institut, som inrättats för att genomföra en eller flera värdepapperiseringar, vars verksamhet inte går utöver vad som är lämpligt för att uppnå detta mål och vars struktur är utformad för att avskilja dess förpliktelser från originatorns förpliktelser.
3. *originator*: en enhet som
  - a) själv eller via anknutna enheter, direkt eller indirekt, var part i det ursprungliga avtal som gav upphov till de förpliktelser eller potentiella förpliktelser för gäldenären eller den potentiella gäldenären som ligger till grund för de exponeringar som värdepapperiseras, eller
  - b) förvärvar tredje parts exponeringar för sin egen räkning och därefter värdepapperiserar dem.
4. *återvärdepapperisering*: värdepapperisering där minst en av de underliggande exponeringarna är en värdepapperiseringsposition.
5. *medverkande institut (sponsor)*: ett kreditinstitut, oavsett om det är beläget i unionen eller inte, enligt definitionen i artikel 4.1.1 i förordning (EU) nr 575/2013 eller ett värdepappersföretag enligt definitionen i artikel 4.1.1 i direktiv 2014/65/EU som inte är en originator, som
  - a) upprättar och förvaltar ett program för tillgångsbaserade certifikat eller annan värdepapperisering som förvärvar exponeringar från tredje part eller

⁽¹⁾ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/3 av den 30 september 2014 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1060/2009 med avseende på tekniska tillsynsstandarder för informationskrav för strukturerade finansiella instrument (EUT L 2, 6.1.2015, s. 57).

- b) upprättar ett program för tillgångsbaserade certifikat eller annan värdepapperisering som förvärvar exponeringar från tredje part och delegerar den löpande aktiva portföljförvaltning som omfattas av den värdepapperiseringen till en enhet som är auktoriserad att bedriva sådan verksamhet i enlighet med direktiv 2009/65/EG, direktiv 2011/61/EU eller direktiv 2014/65/EU.
6. *tranch*: ett genom avtal fastställt segment av den kreditrisk som är förenad med en exponering eller en grupp av exponeringar, där en position i segmentet medför större eller mindre risk för kreditförlust än en position på samma belopp i ett annat segment, utan beaktande av kreditriskskydd som tredje parter ger direkt till innehavarna av positioner i segmentet eller i andra segment.
7. *program för tillgångsbaserade certifikat* eller *ABCP-program*: ett värdepapperiseringsprogram där emitterade värdepapper främst består av tillgångsbaserade certifikat med en ursprunglig löptid på ett år eller mindre.
8. *transaktion med tillgångsbaserade certifikat* eller *ABCP-transaktion*: en värdepapperisering inom ett ABCP-program.
9. *traditionell värdepapperisering*: värdepapperisering som innebär att det ekonomiska intresset i de exponeringar som värdepapperiseras överförs genom att äganderätten till dessa exponeringar överförs från originatorn till ett specialföretag för värdepapperisering eller genom sekundärt deltagande av ett specialföretag för värdepapperisering, i fall där de emitterade värdepapperen inte medför någon betalningsförpliktelse för originatorn.
10. *syntetisk värdepapperisering*: en värdepapperisering vid vilken risköverföringen uppnås genom användning av kreditderivat eller garantier och de exponeringar som värdepapperiseras förblir exponeringar för originatorn.
11. *investerare*: en fysisk eller juridisk person som innehar en värdepapperiseringsposition.
12. *institutionell investerare*: en investerare som är något av följande
- a) ett försäkringsföretag enligt definitionen i artikel 13.1 i direktiv 2009/138/EG,
  - b) ett återförsäkringsföretag enligt definitionen i artikel 13.4 i direktiv 2009/138/EG,
  - c) ett tjänstepensionsinstitut som omfattas av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/2341⁽¹⁾ i enlighet med artikel 2 i det direktivet, om inte en medlemsstat har valt att helt eller delvis underlåta att tillämpa detta direktiv på institutet i enlighet med artikel 5 i det direktivet; det kan även vara en kapitalförvaltare eller en auktoriserad enhet som utsetts av ett tjänstepensionsinstitut i enlighet med artikel 32 i direktiv (EU) 2016/2341,
  - d) en förvaltare av alternativa investeringsfonder (AIF-förvaltare) enligt definitionen i artikel 4.1 b i direktiv 2011/61/EU som förvaltar och/eller marknadsför alternativa investeringsfonder i unionen,
  - e) ett förvaltningsbolag för ett företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) enligt definitionen i artikel 2.1 b i direktiv 2009/65/EG,
  - f) ett internt förvaltad fondföretag, som är ett investeringsbolag som auktoriserats i enlighet med direktiv 2009/65/EG och som inte har utsett ett förvaltningsbolag som är auktoriserat enligt det direktivet för sin förvaltning,
  - g) ett kreditinstitut enligt definitionen i artikel 4.1.1 i förordning (EU) nr 575/2013 vid tillämpning av den förordningen eller ett värdepappersföretag enligt definitionen i artikel 4.1.2 i den förordningen.
13. *serviceföretag*: en enhet som dagligen förvaltar en grupp förvärvade fordringar eller de underliggande kreditexponeringarna.
14. *likviditetsfacilitet*: en värdepapperiseringsposition som följer av ett avtal om att tillhandahålla finansiering för att säkerställa att betalningsströmmar når investerarna i rätt tid.
15. *revolverande exponering*: en exponering där låntagares utestående skulder tillåts variera på grundval av deras beslut att låna och betala tillbaka, upp till en överenskommen gräns.
16. *revolverande värdepapperisering*: en värdepapperisering där själva värdepapperiseringsstrukturen varierar genom att exponeringar läggs till eller avlägsnas från gruppen av exponeringar, oberoende av huruvida exponeringarna rullar eller inte.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/2341 av den 14 december 2016 om verksamhet i och tillsyn över tjänstepensionsinstitut (EUT L 354, 23.12.2016, s. 37).

17. *bestämmelse om förtida amortering*: en avtalsklausul i en värdepapperisering av revolverande exponeringar eller en revolverande värdepapperisering enligt vilken investerarnas värdepapperiseringspositioner ska lösas in före dessa positioners ursprungliga förfallodag, om vissa särskilt angivna händelser inträffar.
18. *tranch i första-förlustläge*: den lägst rangordnade tranchen i en värdepapperisering som är den första tranch som bär förluster som uppstår på de värdepapperiserade exponeringarna och därigenom ger skydd åt tranchen i andra-förlustläge och de eventuella trancher som är högre rangordnade.
19. *värdepapperiseringsposition*: exponering mot en värdepapperisering.
20. *ursprunglig långgivare*: en enhet som, själv eller via anknutna enheter, direkt eller indirekt, ingick det ursprungliga avtal som gav upphov till de förpliktelser eller potentiella förpliktelser för gäldenären, eller den potentiella gäldenären, som ger upphov till de exponeringar som värdepapperiseras.
21. *fullt ut stödda ABCP-program*: ABCP-program som det medverkande institutet stöder direkt och fullt ut genom att till specialföretaget eller specialföretagen för värdepapperisering tillhandahålla en eller flera likviditetsfaciliteter som täcker åtminstone allt det följande:
  - a) Alla likviditets- och kreditrisker för ABCP-programmet.
  - b) Alla väsentliga utspädningsrisker för de värdepapperiserade exponeringarna.
  - c) Alla andra ABCP-transaktionskostnader och kostnader på ABCP-programnivå som är nödvändiga för att garantera investeraren full utbetalning av varje belopp från ABCP.
22. *fullt ut stödda ABCP-transaktioner*: ABCP-transaktioner som stöds genom en likviditetsfacilitet, på transaktionsnivå eller på ABCP-programnivå, som täcker åtminstone allt av följande:
  - a) Alla likviditets- och kreditrisker för ABCP-transaktionen.
  - b) Alla väsentliga utspädningsrisker för de värdepapperiserade exponeringarna i ABCP-transaktionen.
  - c) Alla andra ABCP-transaktionskostnader och kostnader på ABCP-programnivå som är nödvändiga för att garantera investeraren full utbetalning av varje belopp från ABCP.
23. *värdepapperiseringsregister*: en juridisk person som centralt samlar in och registerför uppgifter om värdepapperiseringar.

Vid tillämpning av artikel 10 i denna förordning ska hänvisningarna till "transaktionsregister" i artiklarna 61, 64, 65, 66, 73, 78, 79 och 80 i förordning (EU) nr 648/2012 anses som hänvisningar till "värdepapperiseringsregister".

Artikel 3

Försäljning av värdepapperiseringar till icke-professionella kunder

1. Säljaren av en värdepapperiseringsposition får inte sälja en sådan position till en icke-professionell kund enligt definitionen i artikel 4.1.11 i direktiv 2014/65/EU, såvida inte samtliga följande villkor är uppfyllda:
  - a) Säljaren av värdepapperiseringspositionen har utfört ett lämplighetstest i enlighet med artikel 25.2 i direktiv 2014/65/EU.
  - b) Säljaren av värdepapperiseringspositionen har på grundval av ett sådant test som avses i led a förvässat sig om att värdepapperiseringspositionen är lämplig för den icke-professionella kunden.
  - c) Säljaren av värdepapperiseringspositionen underrättar genom en rapport omedelbart den icke-professionella kunden om lämplighetstestets resultat.
2. Om de villkor som anges i punkt 1 är uppfyllda och den icke-professionella kundens portfölj med finansiella instrument inte överstiger 500 000 EUR ska säljaren, på grundval av den information som lämnats av den icke-professionella kunden i enlighet med punkt 3, säkerställa att den icke-professionella kunden totalt inte investerar mer än 10 % av sin portfölj i värdepapperiseringspositioner och att det ursprungliga belopp som investeras i en eller flera värdepapperiseringspositioner är minst 10 000 EUR.
3. Den icke-professionella kunden ska lämna korrekt information om sin portfölj med finansiella instrument till säljaren, inklusive eventuella investeringar i värdepapperiseringspositioner.
4. Vid tillämpning av punkterna 2 och 3 ska den icke-professionella kundens portfölj med finansiella instrument inkludera kontanta depositioner och finansiella instrument men exkludera alla finansiella instrument som har lämnats som säkerhet.

*Artikel 4***Krav på specialföretag för värdepapperisering**

Specialföretag för värdepapperisering får inte vara etablerade i ett tredjeland för vilket något av följande gäller:

- a) Tredjelandet är upptaget i förteckningen över högriskjurisdiktioner och icke-samarbetsvilliga jurisdiktioner av FATF.
- b) Tredjelandet har inte undertecknat en överenskommelse med en medlemsstat för att säkerställa att det tredjelandet till fullo uppfyller standarderna i artikel 26 i Organisationen för ekonomiskt samarbete och utvecklings (OECD) modellavtal för skatter på inkomst och förmögenhet eller i OECD:s modellavtal för informationsutbyte i skatteärenden och att det säkerställer ett effektivt informationsutbyte i skatteärenden, inbegripet eventuella multilaterala skatteavtal.

KAPITEL 2

BESTÄMMELSER SOM ÄR TILLÄMPLIGA PÅ ALLA VÄRDEPAPPERISERINGAR*Artikel 5***Krav avseende due diligence för institutionella investerare**

1. Institutionella investerare som inte är originatorer, medverkande institut eller ursprungliga långgivare ska före innehav av en värdepapperiseringsposition kontrollera följande:

- a) Om den originator eller den ursprungliga långgivare som är etablerad i unionen inte är ett kreditinstitut eller ett värdepappersföretag enligt definitionen i artikel 4.1.1 och 4.1.2 i förordning (EU) nr 575/2013, att originatorn eller den ursprungliga långgivaren beviljar alla krediter som ger upphov till de underliggande exponeringarna på grundval av sunda och väldefinierade kriterier och tydligt fastställda förfaranden för att godkänna, ändra, förnya och finansiera dessa krediter samt har effektiva system för att tillämpa dessa kriterier och förfaranden i enlighet med artikel 9.1 i den här förordningen.
- b) Om originatorn eller den ursprungliga långgivaren är etablerad i ett tredjeland, att originatorn eller den ursprungliga långgivaren beviljar alla krediter som ger upphov till de underliggande exponeringarna på grundval av sunda och väldefinierade kriterier och tydligt fastställda förfaranden för att godkänna, ändra, förnya och finansiera dessa krediter samt har effektiva system för att tillämpa dessa kriterier och processer för att säkerställa att kreditgivningen baseras på en grundlig bedömning av gäldenärens kreditvärdighet.
- c) Om den institutionella investeraren är etablerad i unionen, att originatorn, det medverkande institutet eller den ursprungliga långgivaren fortlöpande bibehåller ett väsentligt ekonomiskt intresse netto i enlighet med artikel 6 och att bibehållandet av risk meddelas den institutionella investeraren i enlighet med artikel 7.
- d) Om den institutionella investeraren är etablerad i ett tredjeland, att originatorn, det medverkande institutet eller den ursprungliga långgivaren dels fortlöpande bibehåller ett väsentligt ekonomiskt intresse netto som, under alla omständigheter, inte får vara mindre än 5 %, fastställt i enlighet med artikel 6, dels meddelar bibehållandet av risk till institutionella investerare.
- e) Att originatorn, det medverkande institutet eller specialföretaget för värdepapperisering i tillämpliga fall har gjort den information som krävs enligt artikel 7 tillgänglig så ofta och på det sätt som anges i den artikeln.

2. Genom undantag från punkt 1 ska, i fråga om fullt ut stödda ABCP-transaktioner, det krav som anges i punkt 1 a tillämpas på det medverkande institutet. I sådana fall ska det medverkande institutet kontrollera att den originator eller den ursprungliga långgivare som inte är ett kreditinstitut eller ett värdepappersföretag beviljar alla krediter som ger upphov till de underliggande exponeringarna på grundval av sunda och väldefinierade kriterier och tydligt fastställda förfaranden för att godkänna, ändra, förnya och finansiera dessa krediter samt har effektiva system för att tillämpa dessa kriterier och förfaranden i enlighet med artikel 9.1.

3. Institutionella investerare som inte är originatorer, medverkande institut eller ursprungliga långgivare ska före innehav av en värdepapperiseringsposition göra en due diligence-bedömning som ger dem möjlighet att bedöma riskerna i sammanhanget. Bedömningen ska omfatta åtminstone allt det följande:

- a) Riskegenskaperna hos den enskilda värdepapperiseringspositionen och de underliggande exponeringarna.
- b) Alla strukturella drag hos värdepapperiseringen som kan ha en väsentlig inverkan på värdepapperiseringspositionens resultat, inbegripet avtalsmässiga prioriteringsordningar för betalningar och betalningsrelaterade utlösande faktorer, kreditförstärkningar, likviditetsförstärkningar, utlösande faktorer när det gäller marknadsvärde och transaktions-specifika definitioner av fallissemang.

- c) Vad gäller värdepapperiseringar som omfattas av en STS-anmälan i enlighet med artikel 27, att de uppfyller kraven i artiklarna 19–22 eller 23–26, och i artikel 27. Institutionella investerare får i lämplig utsträckning förlita sig på STS-anmälan enligt artikel 27.1 och på den information som originatorn, det medverkande institutet och specialföretaget för värdepapperisering tillhandahållit om uppfyllandet av STS-kraven, dock utan att enbart eller automatiskt förlita sig på den anmälan eller informationen.

Utan hinder av vad som sägs i första stycket a och b ska, i fråga om fullt ut stödda ABCP-program, institutionella investerare i de certifikat som emitterats inom sådana ABCP-program beakta ABCP-programmens egenskaper och det fullständiga likviditetsstödet.

4. Institutionella investerare som inte är originatorer, medverkande institut eller ursprungliga långgivare och som innehar en värdepapperiseringsposition ska göra åtminstone följande:

- a) Fastställa lämpliga skriftliga förfaranden som står i proportion till värdepapperiseringspositionens riskprofil och, om relevant, till den institutionella investerarens handelslager och övriga verksamhet, i syfte att fortlöpande övervaka efterlevnaden av punkterna 1 och 3 och värdepapperiseringspositionens och de underliggande exponeringarnas resultat.

Om så är relevant med hänsyn till värdepapperiseringen och de underliggande exponeringarna ska dessa skriftliga förfaranden omfatta övervakning av exponeringsslag, procentandel lån som är obetalda 30, 60 respektive 90 dagar efter förfallodagen, fallissemangsfrekvens, frekvensen på förskottsbetalade lån, lån som omfattas av inkassoförfaranden, återvinningsgrad, återköp, låneändringar, betalningsuppskov, typ av säkerheter och besittningsrätt, frekvensfördelning av kreditpoäng eller andra mått för kreditvärdighet inom underliggande exponeringar, sektoriell och geografisk spridning och frekvensfördelning av belåningsgrader med intervallbredder som underlättar lämpliga känslighetsanalyser. Om de underliggande exponeringarna också är värdepapperiseringspositioner, såsom är tillåtet enligt artikel 8, ska institutionella investerare även övervaka de positionernas underliggande exponeringar.

- b) När det gäller andra värdepapperiseringar än fullt ut stödda ABCP-program, regelbundet utföra stresstester på kassaflödena och värdena på säkerheterna för de underliggande exponeringarna eller, om det inte finns tillräckliga uppgifter om kassaflöden och säkerheternas värde, stresstester på förlustantaganden, med hänsyn till art, storlek och komplexitet när det gäller risken i värdepapperiseringspositionen.
- c) När det gäller fullt ut stödda ABCP-program, regelbundet utföra stresstester av det medverkande institutets solvens och likviditet.
- d) Säkerställa intern rapportering till sitt ledningsorgan så att detta är medvetet om de väsentliga risker som följer av värdepapperiseringspositionen och så att dessa risker hanteras på ett lämpligt sätt.
- e) På begäran kunna visa för sina behöriga myndigheter att de har en heltäckande och grundlig förståelse av värdepapperiseringspositionen och dess underliggande exponeringar och att de har infört skriftliga riktlinjer och förfaranden för riskhanteringen av värdepapperiseringspositionen och för dokumentation av kontroller och due diligence i enlighet med punkterna 1 och 2 och av annan relevant information.
- f) När det gäller exponeringar mot fullt ut stödda ABCP-program, på begäran kunna visa för sina behöriga myndigheter att de har en heltäckande och grundlig förståelse av det medverkande institutets kreditkvalitet och av villkoren för den likviditetsfacilitet som tillhandahålls.

5. Utan att det påverkar tillämpningen av punkterna 1–4 i denna artikel får en institutionell investerare, om den har gett en annan institutionell investerare befogenhet att fatta beslut om investeringsförvaltning som kan innebära att den exponeras för en värdepapperisering, instruera den förvaltande parten att fullgöra dess åtaganden enligt denna artikel i fråga om alla exponeringar för en värdepapperisering som följer av dessa beslut. Medlemsstaterna ska säkerställa, med avseende på fall då en institutionell investerare i enlighet med denna punkt har fått instruktioner att fullgöra en annan institutionell investerarens åtaganden men underlåter att göra detta, att sanktioner i enlighet med artiklarna 32 och 33 får påföras den förvaltande parten och inte den institutionella investerare som exponeras för värdepapperiseringen.

Artikel 6

Bibehållande av risk

1. Originatorn, det medverkande institutet eller den ursprungliga långgivaren för en värdepapperisering ska fortlöpande bibehålla ett väsentligt ekonomiskt intresse netto i värdepapperiseringen, vilket inte får understiga 5 %. Intresset ska mätas vid ursprungstidpunkten och bestämmas av det teoretiska värdet för poster utanför balansräkningen. Om originatorn, det medverkande institutet eller den ursprungliga långgivaren inte sinsemellan kommit överens om vem av dem som ska

bibehålla det väsentliga ekonomiska intresset netto ska originatorn vara den som bibehåller det väsentliga ekonomiska intresset netto. Bibehållandekraven ska inte tillämpas mer än en gång för en given värdepapperisering. Det väsentliga ekonomiska intresset netto får inte delas upp på olika typer av bibehållare och inte omfattas av någon kreditrisk-reducering eller risksäkring.

Vid tillämpning av denna artikel ska en enhet inte anses vara en originator om enheten har inrättats eller bedriver verksamhet i det enda syftet att värdepapperisera exponeringar.

2. Originatorer får inte välja vilka tillgångar som ska överföras till specialföretaget för värdepapperisering i syfte att göra förluster på de tillgångar som överförs till specialföretaget för värdepapperisering, beräknade under transaktionens löptid eller högst fyra år om transaktionens löptid är längre än fyra år, som är större än förlusterna under samma period för jämförbara tillgångar på originatorns balansräkning. Om den behöriga myndigheten finner bevis som antyder att det förbudet har överträtts ska den undersöka resultatet för tillgångar som har överförts till specialföretaget för värdepapperisering och jämförbara tillgångar på originatorns balansräkning. Om resultatet för de överförda tillgångarna till följd av originatorns avsikt är väsentligt lägre än resultatet för de jämförbara tillgångarna på originatorns balansräkning, ska den behöriga myndigheten påföra en sanktion enligt artiklarna 32 och 33.

3. Endast följande metoder ska anses innebära bibehållande av ett väsentligt ekonomiskt intresse netto på minst 5 % i den mening som avses i punkt 1:

- a) Bibehållande av minst 5 % av det nominella värdet av varje tranch som sålts eller överförts till investerare.
- b) Vid revolverande värdepapperiseringar eller värdepapperisering av revolverande exponeringar, bibehållande av originatorns intresse på minst 5 % av det nominella värdet för var och en av de värdepapperiserade exponeringarna.
- c) Bibehållande av slumpvis utvalda exponeringar som motsvarar minst 5 % av det nominella värdet av de värdepapperiserade exponeringarna, om dessa icke-värdepapperiserade exponeringar annars skulle ha värdepapperiserats i den aktuella transaktionen, förutsatt att antalet potentiellt värdepapperiserade exponeringar inte understiger 100 vid ursprungstidpunkten.
- d) Bibehållande av tranchen i första-förlustläge och, om detta bibehållande inte når upp till 5 % av det nominella värdet av de värdepapperiserade exponeringarna, vid behov andra trancher med samma eller högre riskprofil än de som överförts eller sålts till investerare och som inte har kortare löptid än de som överförts eller sålts till investerare, så att bibehållandet totalt motsvarar minst 5 % av det nominella värdet av de värdepapperiserade exponeringarna.
- e) Bibehållande av en exponering i första-förlustläge som motsvarar minst 5 % av varje värdepapperiserad exponering i värdepapperiseringen.

4. När ett blandat finansiellt holdingföretag som är etablerat i unionen i den mening som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/87/EG⁽¹⁾, ett moderinstitut eller ett finansiellt holdingföretag som är etablerat i unionen eller ett av dess dotterbolag i den mening som avses i förordning (EU) nr 575/2013, i egenskap av originator eller medverkande institut, värdepapperiserar exponeringar från ett eller flera kreditinstitut, värdepappersföretag eller andra finansiella institut som omfattas av gruppbasead tillsyn, kan kraven i punkt 1 uppfyllas på grundval av den konsoliderade situationen för det i unionen etablerade närstående moderinstitutet, finansiella holdingföretaget eller blandade finansiella holdingföretaget.

Första stycket är endast tillämpligt om de kreditinstitut, värdepappersföretag eller finansiella institut som skapade de värdepapperiserade exponeringarna uppfyller kraven i artikel 79 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU⁽²⁾ och i god tid tillhandahåller den information som behövs för att uppfylla de krav som anges i artikel 5 i den här förordningen till originatorn eller det medverkande institutet och till det i unionen etablerade unionsbaserade moderinstitutet, finansiella holdingföretaget eller blandade finansiella holdingföretaget.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/87/EG av den 16 december 2002 om extra tillsyn över kreditinstitut, försäkringsföretag och värdepappersföretag i ett finansiellt konglomerat och om ändring av rådets direktiv 73/239/EEG, 79/267/EEG, 92/49/EEG, 92/96/EEG, 93/6/EEG och 93/22/EEG samt Europaparlamentets och rådets direktiv 98/78/EG och 2000/12/EG (EUT L 35, 11.2.2003, s. 1).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG (EUT L 176, 27.6.2013, s. 338).

5. Punkt 1 ska inte tillämpas när de värdepapperiserade exponeringarna är exponeringar mot, eller helt, ovillkorligt och oåterkalleligt garanterade av

- a) nationella regeringar eller centralbanker,
- b) delstatliga och lokala självstyrelseorgan och myndigheter och offentliga organ i medlemsstaterna i den mening som avses i artikel 4.1.8 i förordning (EU) nr 575/2013,
- c) institut som har tilldelats riskvikten 50 % eller mindre enligt del tre avdelning II kapitel 2 i förordning (EU) nr 575/2013,
- d) nationella utvecklingsbanker eller utvecklingsinstitutioner i den mening som avses i artikel 2.3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/1017 ⁽¹⁾, eller
- e) multilaterala utvecklingsbanker som förtecknas i artikel 117 i förordning (EU) nr 575/2013.

6. Punkt 1 ska inte tillämpas på transaktioner som grundar sig på ett klart, transparent och allmänt tillgängligt index, där de underliggande referensheterna är identiska med de enheter som ingår i ett index av enheter med stor omsättning eller är andra överlåtbara värdepapper än värdepapperiseringspositioner.

7. EBA ska i nära samarbete med Esmå och Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten (Eiopa) som inrättades genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010 ⁽²⁾ utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att mer i detalj specificera kravet på bibehållande av risk, särskilt med avseende på följande:

- a) Villkoren för bibehållande av risk enligt punkt 3, bl.a. uppfyllande av bibehållandekravet genom en syntetisk eller villkorad form av bibehållande.
- b) Mätningen av den bibehållandenivå som avses i punkt 1.
- c) Förbudet mot risksäkring eller försäljning av det bibehållna intresset.
- d) Villkoren för bibehållande på gruppnivå i enlighet med punkt 4.
- e) Villkoren för att undanta transaktioner som grundar sig på ett sådant klart, transparent och allmänt tillgängligt index som avses i punkt 6.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 18 juli 2018.

Kommissionen ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i denna punkt i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 7

Transparenskrav för originatorer, medverkande institut och specialföretag för värdepapperisering

1. Originatorn, det medverkande institutet och specialföretaget för värdepapperisering ska, i enlighet med punkt 2 i denna artikel, göra åtminstone följande uppgifter tillgängliga för innehavare av värdepapperiseringspositioner, för de behöriga myndigheter som avses i artikel 29 i denna förordning och, på begäran, för potentiella investerare:

- a) Kvartalsvisa uppgifter om de underliggande exponeringarna eller, för tillgångsbaserade certifikat (ABCP), månatliga uppgifter om de underliggande fordringarna eller kreditfordringarna.
- b) All underliggande dokumentation som är nödvändig för att förstå transaktionen, i tillämpliga fall inbegripet, men inte begränsat till, följande dokument:
  - i) Det slutliga emissionsdokumentet eller prospektet tillsammans med dokumenten rörande transaktionens avslutande, med undantag av juridiska utlåtanden.
  - ii) Vid traditionell värdepapperisering: försäljningsavtalet för tillgången, överlåtelse-, novations- eller överföringsavtal och alla relevanta förklaringar angående tillgången.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/1017 av den 25 juni 2015 om Europeiska fonden för strategiska investeringar, Europeiska centrumet för investeringsrådgivning och portalen för investeringsprojekt på europeisk nivå samt om ändring av förordningarna (EU) nr 1291/2013 och (EU) nr 1316/2013 – Europeiska fonden för strategiska investeringar (EUT L 169, 1.7.2015, s. 1).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/79/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 48).

- iii) Derivatkontrakt och garantiavtal samt alla relevanta dokument om arrangemang för säkerheter där den exponering som värdepapperiseras förblir en exponering för originatorn.
- iv) Avtal om förvaltning av lånebetalning, back-up för förvaltning av lånebetalning, administration och likviditetsförvaltning.
- v) Trusturkund, säkerhetsavtal, agentavtal, avtal med kontoförande bank, avtal om investeringsgaranti, införlivade villkor eller masterfondramverk eller masterdefinitionsavtal, eller sådan juridisk dokumentation med motsvarande rättsverkan.
- vi) Alla relevanta avtal mellan borgenärer, dokument med avseende på derivatinstrument, avtal om förlagslån, låneavtal för nyetableringar och avtal om likviditetsfaciliteter.

Denna underliggande dokumentation ska inbegripa en detaljerad beskrivning av värdepapperiseringens prioriteringsordning för betalningar.

- c) Om ett prospekt inte har utformats i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/71/EG ⁽¹⁾: en sammanfattning av transaktionen eller en översikt över värdepapperiseringens huvudsakliga egenskaper, som i förekommande fall ska innehålla följande:
  - i) Närmare uppgifter om transaktionen struktur, inbegripet strukturdiagram som innehåller en översikt av transaktionen, kassaflödena och ägarstrukturen.
  - ii) Närmare uppgifter om exponeringens egenskaper, kassaflöden, prioriteringsordning vid förluster, kreditförstärkning och funktioner för likviditetsstöd.
  - iii) Närmare uppgifter om rösträtter för innehavare av en värdepapperiseringsposition och deras förbindelser med andra borgenärer med säkerhetsrätt.
  - iv) En förteckning över alla utlösande faktorer och händelser som det hänvisas till i de dokument som tillhandahålls i enlighet med led b som kan få en väsentlig inverkan på värdepapperiseringspositionens resultat.
- d) När det gäller STS-värdepapperiseringar: den STS-anmälan som avses i artikel 27.
- e) Kvartalsvis rapportering till investerare eller, för tillgångsbaserade certifikat (ABCP), månatlig rapportering till investerare som innehåller följande:
  - i) Alla i sak relevanta uppgifter om kreditkvaliteten och resultatutvecklingen för de underliggande exponeringarna.
  - ii) Uppgifter om händelser som utlöser ändringar i prioriteringsordningen för betalningar eller utbyte av en motpart, och, när det gäller värdepapperisering som inte är en ABCP-transaktion, uppgifter om de kassaflöden som genereras av de underliggande exponeringarna och av värdepapperiseringens skulder.
  - iii) Information om den bibehållna risken, inbegripet information om vilken av de metoder som anges i artikel 6.3 som har tillämpats, i enlighet med artikel 6.
- f) All insiderinformation som avser värdepapperiseringen som originatorn, det medverkande institutet eller specialföretaget för värdepapperisering är skyldiga att offentliggöra i enlighet med artikel 17 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 596/2014 ⁽²⁾ om insiderhandel och marknadsmanipulation.
- g) I de fall led f inte är tillämpligt: alla viktiga händelser, såsom
  - i) ett väsentligt åsidosättande av de förpliktelser som anges i de dokument som gjorts tillgängliga i enlighet med led b, inbegripet korrigerande åtgärder, undantag eller godkännanden som därefter gjorts med avseende på åsidosättandet i fråga,
  - ii) en ändring av de strukturella drag som kan ha en väsentlig inverkan på värdepapperiseringens resultat,
  - iii) en ändring av riskegenskaperna hos värdepapperiseringen eller hos de underliggande exponeringarna som kan ha en väsentlig inverkan på värdepapperiseringens resultat,

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/71/EG av den 4 november 2003 om de prospekt som skall offentliggöras när värdepapper erbjuds till allmänheten eller tas upp till handel och om ändring av direktiv 2001/34/EG (EUT L 345, 31.12.2003, s. 64).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 596/2014 av den 16 april 2014 om marknadsmissbruk (marknadsmissbruksförordning) och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/6/EG och kommissionens direktiv 2003/124/EG, 2003/125/EG och 2004/72/EG (EUT L 173, 12.6.2014, s. 1).

- iv) i fråga om STS-värdepapperiseringar, att värdepapperiseringen upphör att uppfylla STS-kraven eller att de behöriga myndigheterna vidtagit avhjälpande eller administrativa åtgärder,
- v) varje väsentlig ändring av transaktionsdokument.

Den information som beskrivs i första stycket b, c och d ska göras tillgänglig före prissättningen.

Den information som beskrivs i första stycket a och e ska göras tillgänglig samtidigt varje kvartal, senast en månad efter förfalldagen för räntebetalningen eller, när det gäller ABCP-transaktioner, senast en månad efter utgången av den period som rapporten omfattar.

För tillgångsbaserade certifikat ska den information som beskrivs i första stycket a, c ii och e i göras tillgänglig i form av en sammanställning för innehavare av värdepapperiseringspositioner och, på begäran, för potentiella investerare. Uppgifter om lånenivå ska göras tillgängliga för medverkande institut och, på begäran, för behöriga myndigheter.

Utan att det påverkar tillämpningen av förordning (EU) nr 596/2014 ska den information som anges i första stycket f och g göras tillgänglig utan dröjsmål.

Vid fullgörande av denna punkt ska originatorn, det medverkande institutet och specialföretaget för värdepapperisering följa nationell rätt och unionsrätt om konfidentiell behandling av information och behandling av personuppgifter för att undvika potentiella överträdelse av sådan rätt och eventuell skyldighet att behandla uppgifter om kunder, ursprungliga långgivare eller gäldenärer konfidentiellt, såvida inte sådana konfidentiella uppgifter är anonymiserade eller aggregerade.

Originatorn, det medverkande institutet och specialföretaget för värdepapperisering får, när det gäller den information som avses i första stycket b, tillhandahålla en sammanfattning av den berörda dokumentationen.

De behöriga myndigheter som avses i artikel 29 ska kunna begära ut de konfidentiella uppgifter de behöver för att utföra sina uppgifter enligt denna förordning.

2. Originatorn, det medverkande institutet och specialföretaget för värdepapperisering ska sinsemellan utse den enhet som ska uppfylla informationskraven enligt punkt 1 första stycket a, b, d, e, f och g.

Den enhet som har utsetts i enlighet med första stycket ska göra informationen för en värdepapperiseringstransaktion tillgänglig genom ett värdepapperiseringsregister.

De skyldigheter som avses i andra och fjärde styckena ska inte tillämpas på värdepapperiseringar för vilka inget prospekt behöver utformas i enlighet med direktiv 2003/71/EG.

Om inget värdepapperiseringsregister har registrerats i enlighet med artikel 10 ska den enhet som utsetts till att uppfylla de krav som fastställs i punkt 1 i den här artikeln göra informationen tillgänglig via en webbplats som

- a) har ett välfungerande system för kontroll av datakvaliteten,
- b) är underställd lämpliga förvaltningsstandarder och är föremål för underhåll och drift av en lämplig organisationsstruktur som säkerställer kontinuitet och att webbplatsen fungerar väl,
- c) omfattas av lämpliga system, kontroller och förfaranden som identifierar alla relevanta källor till operativ risk,
- d) har system som säkerställer dataskydd och integritetsskydd för den information som mottagits och snabb registrering av informationen, och
- e) gör det möjligt att bevara informationen under minst fem år efter värdepapperiseringens förfalldag.

Den enhet som ansvarar för rapportering av informationen och det värdepapperiseringsregister där informationen görs tillgänglig ska anges i dokumentationen för värdepapperiseringen.

3. Esma ska i nära samarbete med EBA och Eiopa utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera den information som originatorn, det medverkande institutet och specialföretaget för värdepapperisering ska tillhandahålla för att uppfylla sina förpliktelser enligt punkt 1 första stycket a och e med beaktande av nyttan med uppgifterna för innehavaren av värdepapperiseringspositionen, huruvida värdepapperiseringspositionen är kortfristig och, när det gäller en ABCP-transaktion, huruvida den stöds fullt ut av ett medverkande institut.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 18 januari 2019.

Kommissionen ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i denna punkt i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

4. För att säkerställa enhetliga villkor för tillämpningen i fråga om den information som ska anges i enlighet med punkt 3 ska Esma i nära samarbete med EBA och Eiopa utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande med närmare uppgifter om det format i vilket informationen ska lämnas genom standardiserade mallar.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den 18 januari 2019.

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i denna punkt i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 8

Förbud mot återvärdepapperisering

1. De underliggande exponeringar som används i en värdepapperisering får inte inbegripa värdepapperiseringspositioner.

Genom avvikelse från detta ska första stycket inte tillämpas på

- a) värdepapperisering av värdepapper som emitterades före den 1 januari 2019, och
- b) värdepapperisering som ska användas för berättigade ändamål enligt punkt 3, vars värdepapper emitterades den 1 januari 2019 eller senare.

2. En behörig myndighet som utsetts enligt artikel 29.2, 29.3 eller 29.4, beroende på vad som är tillämpligt, får bevilja en enhet som står under dess tillsyn tillstånd att inbegripa värdepapperiseringspositioner som underliggande exponeringar i en värdepapperisering om den behöriga myndigheten bedömer att användningen av en återvärdepapperisering sker för berättigade ändamål enligt punkt 3 i den här artikeln.

Om en sådan enhet under tillsyn är ett kreditinstitut eller ett värdepappersföretag enligt definitionen i artikel 4.1.1 och 4.1.2 i förordning (EU) nr 575/2013, ska den behöriga myndighet som avses i första stycket i denna punkt samråda med resolutionsmyndigheten och varje annan myndighet som är relevant för den enheten innan den beviljar tillstånd att inkludera värdepapperiseringspositioner som underliggande exponeringar i en värdepapperisering. Ett sådant samråd får inte pågå längre än 60 dagar från och med den dag då den behöriga myndigheten underrättar resolutionsmyndigheten, och varje annan myndighet som är relevant för den enheten, om behovet av samråd.

Om samrådet resulterar i ett beslut om att bevilja tillstånd för användning av värdepapperiseringspositioner som underliggande exponeringar i en värdepapperisering, ska den behöriga myndigheten underrätta Esma om detta.

3. Vid tillämpning av denna artikel ska följande anses vara berättigade ändamål:

- a) Underlättande av likvidation av ett kreditinstitut, ett värdepappersföretag eller ett finansiellt institut.
- b) Säkerställande av ett kreditinstituts, ett värdepappersföretags eller ett finansiellt instituts lönsamhet vid fortsatt drift i syfte att undvika likvidation av detta.
- c) Om de underliggande exponeringarna är nödlidande, skydd av investerarnas intressen.

4. Fullt ut stödda ABCP-program ska inte anses vara återvärdepapperiseringar vid tillämpning av denna artikel, förutsatt att ingen av ABCP-transaktionerna inom det programmet är en återvärdepapperisering och att kreditförstärkningen inte innebär att ett andra skikt med trancher införs på programnivå.

5. I syfte att avspegla marknadsutvecklingen för andra återvärdepapperiseringar som genomförts för berättigade ändamål, och med beaktande av de övergripande mål som den finansiella stabiliteten och skyddet av investerarnas intressen utgör, får Esma i nära samarbete med EBA utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att komplettera förteckningen över berättigade ändamål i punkt 3.

Esma ska överlämna sådana förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen. Kommissionen ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i denna punkt i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

*Artikel 9***Kriterier för kreditgivning**

1. Originatorer, medverkande institut och ursprungliga långgivare ska tillämpa samma sunda och väldefinierade kriterier för kreditgivning på exponeringar som ska värdepapperiseras som på icke-värdepapperiserade exponeringar. I detta syfte ska samma tydligt fastställda förfaranden för att godkänna och i förekommande fall ändra, förnya och återfinansiera krediter tillämpas. Originatorer, medverkande institut och ursprungliga långgivare ska ha effektiva system för att tillämpa dessa kriterier och förfaranden för att säkerställa att kreditgivning baseras på en grundlig bedömning av gäldenärens kreditvärdighet med vederbörlig hänsyn till faktorer som är relevanta för att kontrollera gäldenärens utsikter att uppfylla sina skyldigheter enligt kreditavtalet.
2. Om värdepapperiseringars underliggande exponeringar är bostadslån tagna efter det att direktiv 2014/17/EU trädde i kraft ska gruppen av dessa lån inte innefatta lån som marknadsförs och tecknas på premissen att lånesökanden eller, i tillämpliga fall, intermediärerna fått kännedom om att de uppgifter som lånesökanden lämnat eventuellt inte kontrolleras av långgivaren.
3. Om en originator förvärvar en tredje parts exponeringar för sin egen räkning och därefter värdepapperiserar dem ska denna originator kontrollera att den enhet som direkt eller indirekt ingick i det ursprungliga avtal som gav upphov till de förpliktelser eller de potentiella förpliktelser som ska värdepapperiseras uppfyller kraven enligt punkt 1.
4. Punkt 3 ska inte tillämpas om
  - a) det ursprungliga avtalet, som gav upphov till gäldenärens eller den potentiella gäldenärens förpliktelser eller potentiella förpliktelser, ingicks innan direktiv 2014/17/EU trädde i kraft, och
  - b) den originator som förvärvar en tredje parts exponeringar för sin egen räkning och därefter värdepapperiserar dem uppfyller de skyldigheter som institut som är originatorer var skyldiga att uppfylla enligt artikel 21.2 i delegerad förordning (EU) nr 625/2014 före den 1 januari 2019.

KAPITEL 3

VILLKOR OCH FÖRFARANDEN FÖR REGISTRERING AV ETT VÄRDEPAPPERISERINGSREGISTER*Artikel 10***Registrering av ett värdepapperiseringsregister**

1. För tillämpning av artikel 5 ska ett värdepapperiseringsregister registreras hos Esma på de villkor och enligt de förfaranden som anges i den här artikeln.
2. För att få registreras enligt den här artikeln ska ett värdepapperiseringsregister vara en i unionen etablerad juridisk person, tillämpa förfaranden för kontroll av att den information som gjorts tillgänglig för det enligt artikel 7.1 i denna förordning är fullständig och samstämmig samt uppfylla de krav som anges i artiklarna 78, 79, 80.1–80.3, 80.5 och 80.6 i förordning (EU) nr 648/2012. Vid tillämpning av den här artikeln ska hänvisningar i artiklarna 78 och 80 i förordning (EU) nr 648/2012 till artikel 9 i den förordningen anses som hänvisningar till artikel 5 i den här förordningen.
3. Registrering av ett värdepapperiseringsregister ska ha verkan inom hela unionen.
4. Ett registrerat värdepapperiseringsregister ska alltid uppfylla registreringsvillkoren. Ett värdepapperiseringsregister ska utan onödigt dröjsmål underrätta Esma om varje väsentlig ändring i förhållande till registreringsvillkoren.
5. Ett värdepapperiseringsregister ska till Esma överlämna något av följande:
  - a) En ansökan om registrering.
  - b) En ansökan om utvidgning av en registrering vid tillämpning av artikel 7 i denna förordning, om det är fråga om transaktionsregister som redan har registrerats enligt kapitel 1 i avdelning VI i förordning (EU) nr 648/2012 eller kapitel III i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/2365 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/2365 av den 25 november 2015 om transparens i transaktioner för värdepappersfinansiering och om återanvändning samt om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 337, 23.12.2015, s. 1).

6. Esma ska bedöma om ansökan är fullständig inom 20 arbetsdagar efter mottagandet av ansökan.

Om ansökan inte är fullständig ska Esma ange en tidsfrist inom vilken värdepapperiseringsregistret ska lämna ytterligare information.

När Esma finner att ansökan är fullständig ska myndigheten underrätta värdepapperiseringsregistret om detta.

7. För att säkerställa en konsekvent tillämpning av denna artikel ska Esma utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn med närmare uppgifter om allt det följande:

- a) De förfaranden som avses i punkt 2 i denna artikel och som värdepapperiseringsregister ska tillämpa i syfte att kontrollera om den information som gjorts tillgänglig för dem enligt artikel 7.1 är fullständig och samstämmig.
- b) Den ansökan om registrering som avses i punkt 5 a.
- c) En sådan förenklad ansökan om utvidgning av en registrering som avses i punkt 5 b.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 18 januari 2019.

Kommissionen ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i denna punkt i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

8. För att säkerställa enhetliga villkor för tillämpningen av punkterna 1 och 2 ska Esma utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande med närmare uppgifter om formatet för de båda följande:

- a) Den ansökan om registrering som avses i punkt 5 a.
- b) Den ansökan om utvidgning av en registrering som avses i punkt 5 b.

Med avseende på första stycket b ska Esma ta fram ett förenklat format för att undvika överlappande förfaranden.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den 18 januari 2019.

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i denna punkt i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 11

Underrättelse och samråd med behöriga myndigheter före registrering eller utvidgning av en registrering

1. Om ett värdepapperiseringsregister ansöker om registrering eller om en utvidgning av en registrering som transaktionsregister och är en enhet som auktoriserats eller registrerats av en behörig myndighet i den medlemsstat där enheten är etablerad, ska Esma utan onödigt dröjsmål underrätta och samråda med den behöriga myndigheten före registreringen eller utvidgningen av registreringen av värdepapperiseringsregistret.

2. Esma och den relevanta behöriga myndigheten ska utbyta all information som krävs för registreringen eller utvidgningen av en registrering av värdepapperiseringsregistret samt för övervakning av huruvida enheten uppfyller villkoren för registrering eller auktorisation i den medlemsstat där den är etablerad.

Artikel 12

Granskning av ansökan

1. Inom 40 arbetsdagar från underrättelsen enligt artikel 10.6 ska Esma granska ansökan om registrering eller utvidgning av registreringen med utgångspunkt i huruvida värdepapperiseringsregistret uppfyller kraven i detta kapitel och anta ett fullständigt motiverat beslut om att godkänna eller avslå registreringen eller utvidgningen av registreringen.

2. Esmas beslut enligt punkt 1 ska få verkan den femte arbetsdagen efter det att beslutet antagits.

Artikel 13

Underrättelse om Esmas beslut om registrering eller utvidgning av en registrering

1. När Esma antar ett beslut enligt artikel 12 eller återkallar registreringen enligt artikel 15.1 ska myndigheten inom fem arbetsdagar underrätta värdepapperiseringsregistret om sitt beslut med en fullständig motivering.

Esma ska utan onödigt dröjsmål underrätta den behöriga myndighet som avses i artikel 11.1 om sitt beslut.

2. Esma ska utan onödigt dröjsmål underrätta kommissionen om alla beslut som fattats i enlighet med punkt 1.

3. Esma ska på sin webbplats offentliggöra en förteckning över värdepapperiseringsregister som registrerats i enlighet med denna förordning. Denna förteckning ska uppdateras inom fem arbetsdagar efter det att ett beslut har antagits enligt punkt 1.

Artikel 14

Esmas befogenheter

1. De befogenheter som tilldelas Esma i enlighet med artiklarna 61–68, 73 och 74 i förordning (EU) nr 648/2012, jämförda med bilagorna I och II till den förordningen, ska även utövas med avseende på den här förordningen. Hänvisningar till artikel 81.1 och 81.2 i förordning (EU) nr 648/2012 i bilaga I till den förordningen ska anses som hänvisningar till artikel 17.1 i den här förordningen.

2. De befogenheter som i enlighet med artiklarna 61–63 i förordning (EU) nr 648/2012 tilldelats Esma, dess tjänstemän eller andra av Esma bemyndigade personer får inte användas för att kräva röjande av information eller handlingar som omfattas av tystnadsplikt.

Artikel 15

Återkallelse av registreringen

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 73 i förordning (EU) nr 648/2012 ska Esma återkalla registreringen av ett värdepapperiseringsregister om värdepapperiseringsregistret

- a) uttryckligen avstår från registreringen eller inte har tillhandahållit några tjänster under de senaste sex månaderna,
- b) har beviljats registrering efter att ha lämnat osanna uppgifter eller på annat sätt ha använt otillbörliga metoder, eller
- c) inte längre uppfyller de villkor som låg till grund för registreringen.

2. Esma ska utan onödigt dröjsmål underrätta den relevanta behöriga myndighet som avses i artikel 11.1 om ett beslut att återkalla registreringen av ett värdepapperiseringsregister.

3. Om den behöriga myndigheten i en medlemsstat där ett värdepapperiseringsregister tillhandahåller tjänster och bedriver verksamhet anser att ett av villkoren i punkt 1 är uppfyllt får den begära att Esma ska granska om villkoren för att återkalla registreringen av det berörda värdepapperiseringsregistret är uppfyllda. Om Esma beslutar att inte återkalla registreringen av det berörda värdepapperiseringsregistret ska Esma lämna en utförlig motivering för beslutet.

4. Den behöriga myndighet som avses i punkt 3 i denna artikel ska vara den myndighet som utsetts enligt artikel 29 i denna förordning.

Artikel 16

Tillsynsavgifter

1. Esma ska av värdepapperiseringsregistren ta ut avgifter i enlighet med denna förordning och med de delegerade akter som antas enligt punkt 2 i denna artikel.

Avgifterna ska stå i proportion till det berörda värdepapperiseringsregistrets omsättning och helt täcka Esmas nödvändiga utgifter för registrering och tillsyn av värdepapperiseringsregister och för ersättning av alla kostnader som de behöriga myndigheterna åsamkas som ett resultat av en delegering av uppgifter enligt artikel 14.1 i denna förordning. I den mån artikel 14.1 i denna förordning hänvisar till artikel 74 i förordning (EU) nr 648/2012 ska hänvisningar till artikel 72.3 i den förordningen anses som hänvisningar till punkt 2 i den här artikeln.

Om ett transaktionsregister redan har registrerats enligt kapitel 1 i avdelning VI i förordning (EU) nr 648/2012 eller kapitel III i förordning (EU) 2015/2365 ska de avgifter som avses i första stycket i denna punkt endast anpassas för att avspegla ytterligare nödvändiga utgifter och kostnader för registrering och tillsyn av värdepapperiseringsregister enligt den här förordningen.

2. Kommissionen ges befogenhet att anta en delegerad akt i enlighet med artikel 47 för att komplettera denna förordning genom att ytterligare specificera avgifternas art, i vilka fall avgifter ska betalas, hur stora avgiftsbeloppen ska vara och hur de ska betalas.

Artikel 17

Tillgång till uppgifter i ett värdepapperiseringsregister

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 7.2 ska ett värdepapperiseringsregister samla in och bevara detaljerade uppgifter om värdepapperiseringar. Det ska kostnadsfritt ge samtliga följande enheter direkt och omedelbar tillgång till uppgifterna så att de kan fullgöra sitt ansvar och sina uppgifter och skyldigheter:

- a) Esma.
- b) EBA.
- c) Eiopa.
- d) ESRB.
- e) Berörda medlemmar i Europeiska centralbankssystemet (ECBS), inbegripet Europeiska centralbanken (ECB) när banken utför sina uppgifter inom ramen för den gemensamma tillsynsmekanismen enligt förordning (EU) nr 1024/2013.
- f) Berörda myndigheter vars respektive tillsynsskyldigheter och tillsynsuppdrag inbegriper transaktioner, marknader, aktörer och tillgångar som omfattas av denna förordnings tillämpningsområde.
- g) De resolutionsmyndigheter som har utsetts enligt artikel 3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU ⁽¹⁾.
- h) Den gemensamma resolutionsnämnd som inrättats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 806/2014 ⁽²⁾.
- i) De myndigheter som avses i artikel 29.
- j) Investerare och potentiella investerare.

2. Esma ska i nära samarbete med EBA och Eiopa, och med beaktande av vad de enheter som avses i punkt 1 behöver, utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn med fastställande av

- a) de detaljerade uppgifter om värdepapperiseringar som avses i punkt 1 och som originatorn, det medverkande institutet eller specialföretaget för värdepapperisering ska tillhandahålla för att fullgöra sina skyldigheter enligt artikel 7.1,
- b) de operativa standarder som krävs för att möjliggöra snabb, strukturerad och uttömmande
  - i) uppgiftsinsamling som görs av värdepapperiseringsregister, och
  - ii) aggregering och jämförelse av uppgifter mellan olika värdepapperiseringsregister,
- c) vilka uppgifter de enheter som avses i punkt 1 ska ha tillgång till med beaktande av deras uppdrag och specifika behov,
- d) enligt vilka villkor de enheter som avses i punkt 1 ska ha direkt och omedelbar tillgång till uppgifter i värdepapperiseringsregister.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012 (EUT L 173, 12.6.2014, s. 190).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 806/2014 av den 15 juli 2014 om fastställande av enhetliga regler och ett enhetligt förfarande för resolution av kreditinstitut och vissa värdepappersföretag inom ramen för en gemensam resolutionsmekanism och en gemensam resolutionsfond och om ändring av förordning (EU) nr 1093/2010 (EUT L 225, 30.7.2014, s. 1).

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 18 januari 2019.

Kommissionen ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i denna punkt i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

3. För att säkerställa enhetliga villkor för tillämpningen av punkt 2 ska Esma, i nära samarbete med EBA och Eiopa, utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande med närmare uppgifter om de standardiserade mallar genom vilka originatorn, det medverkande institutet eller det särskilda företaget för värdepapperisering ska tillhandahålla informationen till värdepapperiseringsregistret, med beaktande av de lösningar som utarbetats av befintliga värdepapperiseringsuppgiftsinsamlare.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den 18 januari 2019.

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i denna punkt i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010.

KAPITEL 4

ENKEL, TRANSPARENT OCH STANDARDISERAD VÄRDEPAPPERISERING

Artikel 18

Användning av beteckningen ”enkelt, transparent och standardiserad värdepapperisering”

Originatorer, medverkande institut och specialföretag för värdepapperisering får använda beteckningen ”STS” eller ”enkelt, transparent och standardiserad” eller en beteckning som direkt eller indirekt hänvisar till dessa termer för sin värdepapperisering endast

- a) om värdepapperiseringen uppfyller alla krav i avsnitt 1 eller avsnitt 2 i detta kapitel och Esma har underrättats enligt artikel 27.1, och
- b) om värdepapperiseringen är upptagen på den förteckning som avses i artikel 27.5.

Originatorer, medverkande institut och specialföretag för värdepapperisering som medverkar i en värdepapperisering som anses vara STS ska vara etablerade i unionen.

AVSNITT 1

Krav för enkelt, transparent och standardiserad värdepapperisering som inte är ABCP

Artikel 19

Enkelt, transparent och standardiserad värdepapperisering

1. Värdepapperiseringar, med undantag för ABCP-program och ABCP-transaktioner, som uppfyller kraven i artiklarna 20, 21 och 22 ska anses vara STS.
2. Senast den 18 oktober 2018 ska EBA i nära samarbete med Esma och Eiopa, i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010, anta riktlinjer och rekommendationer om en harmoniserad tolkning och tillämpning av de krav som anges i artiklarna 20, 21 och 22.

Artikel 20

Krav rörande enkelhet

1. Rätten till de underliggande exponeringarna ska förvärfvas av specialföretaget för värdepapperisering genom en s.k. äkta värdepapperisering (*true sale*) eller överlåtelse eller överföring med samma rättsverkan på ett sätt som är verkställbart mot säljaren eller någon annan tredje part. Överföringen av rätten till specialföretaget för värdepapperisering får inte omfattas av stränga clawbackbestämmelser i det fall säljaren skulle bli insolvent.
2. Vid tillämpning av punkt 1 ska följande utgöra stränga clawbackbestämmelser:
  - a) Bestämmelser enligt vilka försäljningen av de underliggande exponeringarna kan ogiltigförklaras av säljarens likvidator enbart på grund av att den skedde inom en viss period före säljarens insolvensförklaring.
  - b) Bestämmelser enligt vilka ett specialföretag för värdepapperisering endast kan förhindra ett sådant ogiltigförklarande som avses i led a om det kan bevisa att det inte var medvetet om säljarens insolvens vid tidpunkten för försäljningen.

3. Vid tillämpning av punkt 1 ska clawbackbestämmelser i nationell insolvensrätt enligt vilka försäljningen av de underliggande exponeringarna kan ogiltigförklaras av likvidatorn eller en domstol vid bedrägliga överföringar, otillbörlig nackdel för borgenärer eller överföringar som är avsedda att på ett otillbörligt sätt gynna vissa borgenärer framför andra inte utgöra stränga clawbackbestämmelser.

4. I de fall där säljaren inte är den ursprungliga långivaren ska den äkta värdepapperiseringen eller överlåtelsen eller överföringen med samma rättsverkan av de underliggande exponeringarna till den säljaren, oavsett om denna äkta värdepapperisering eller överlåtelse eller överföring med samma rättsverkan sker direkt eller med ett eller flera mellansteg, uppfylla de krav som anges i punkterna 1–3.

5. Om överföringen av de underliggande exponeringarna sker genom en överlåtelse och fullgörs först efter det att transaktionen avslutats ska de faktorer som utlöser ett sådant fullgörande inbegripa åtminstone följande händelser:

- a) Säljarens kreditvärdighet har allvarligt försämrats.
- b) Säljaren har blivit insolvent.
- c) Säljarens åsidosättande av avtalsförpliktelser, inbegripet säljarens fallissemang, har inte avhjälpats.

6. Säljaren ska göra utfästelser och lämna garantier om att värdepapperiseringen underliggande exponeringar såvitt känt av denne inte är belastade eller på annat sätt är i ett tillstånd som skulle kunna inverka negativt på möjligheterna att verkställa den äkta värdepapperiseringen eller överlåtelsen eller överföringen med samma rättsverkan.

7. De underliggande exponeringar som överförs från eller överläts av säljaren till specialföretaget för värdepapperisering ska uppfylla på förhand fastställda, tydliga och dokumenterade godtagbarhetskriterier som inte medger en diskretionär aktiv portföljförvaltning av dessa exponeringar. Vid tillämpning av denna punkt ska substitution av exponeringar som inte är förenliga med gällande utfästelser och garantier inte betraktas som aktiv portföljförvaltning. Exponeringar som överförs till specialföretaget för värdepapperisering efter det att transaktionen avslutats ska uppfylla de godtagbarhetskriterier som tillämpats på de ursprungliga underliggande exponeringarna.

8. Värdepapperiseringen ska baseras på en grupp av underliggande exponeringar som är homogena i fråga om tillgångstyp, med beaktande av kännetecknen för tillgångstypens kassaflöden, inbegripet kännetecknen med avseende på avtal, kreditrisk och förskottsbetalning. En grupp av underliggande exponeringar får inte bestå av fler än en tillgångstyp. De underliggande exponeringarna ska innehålla förpliktelser som är avtalsmässigt bindande och verkställbara, med full regressrätt mot gäldenärerna och, i tillämpliga fall, garantivarna.

De underliggande exponeringarna ska ha fastställda periodiska betalningsflöden, för vilka avbetalningsbeloppen kan komma att variera, som hänför sig till hyra, kapitalbelopp eller räntebetalningar eller till någon annan rätt till inkomst från tillgångar som utgör säkerhet för sådana betalningar. De underliggande exponeringarna får även generera inkomster från försäljning av finansierade eller leasade tillgångar.

De underliggande exponeringarna får inte omfatta överlåtbara värdepapper enligt definitionen i artikel 4.1.44 i direktiv 2014/65/EU, med undantag av företagsobligationer som inte är noterade på en handelsplats.

9. De underliggande exponeringarna får inte omfatta någon värdepapperiseringsposition.

10. De underliggande exponeringarna ska ha sitt ursprung i originatorns eller den ursprungliga långivarens normala verksamhet och bygga på kreditgivningsprinciper som inte är mindre strikta än de som originatorn eller den ursprungliga långivaren vid ursprungstidpunkten tillämpade på liknande exponeringar som inte blir föremål för värdepapperisering. De kreditgivningsprinciper enligt vilka de underliggande exponeringarna initieras samt alla väsentliga ändringar av tidigare kreditgivningsprinciper ska utan onödigt dröjsmål redovisas fullt ut för potentiella investerare.

När det gäller värdepapperiseringar vars underliggande exponeringar är bostadslån ska gruppen av lån inte innefatta lån som marknadsförts och tecknats på premissen att lånesökanden, eller i tillämpliga fall intermedjärerna, fått kännedom om att de lämnade uppgifterna eventuellt inte kontrolleras av långivaren.

Bedömningen av låntagarens kreditvärdighet ska uppfylla kraven i artikel 8 i direktiv 2008/48/EG eller i artikel 18.1–18.4, 18.5 a och 18.6 i direktiv 2014/17/EU eller, där så är tillämpligt, likvärdiga krav i tredjeländer.

Originatorn eller den ursprungliga långivaren ska ha sakkunskaper när det gäller att initiera exponeringar som till sin art liknar de exponeringar som värdepapperiseras.

11. De underliggande exponeringarna ska efter att de valts ut överföras till specialföretaget för värdepapperisering utan onödigt dröjsmål och får vid den tidpunkt då de väljs ut inte omfatta fallerande exponeringar i den mening som avses i artikel 178.1 i förordning (EU) nr 575/2013 eller exponeringar mot en gäldenär eller garantigivare med nedsatt kreditvärdighet som, såvitt känt av originatorn eller den ursprungliga långgivaren,

- a) har förklarats insolvent eller har fordringsägare som av en domstol beviljats slutgiltig verkställighetsrätt som inte kan överklagas eller skadestånd till följd av en utebliven betalning inom tre år före ursprungstidpunkten eller som under de tre år som föregår dagen för överföringen eller överlåtelsen av de underliggande exponeringarna till specialföretaget för värdepapperisering har genomgått en process för omstrukturering av skuld avseende dennes nödlidande exponeringar, med undantag för de fall där
  - i) en omstrukturerad underliggande exponering inte har gett upphov till nya utestående fordringar sedan dagen för omstruktureringen, som ska ha ägt rum minst ett år före dagen för överföringen eller överlåtelsen av de underliggande exponeringarna till specialföretaget för värdepapperisering, och
  - ii) den information som tillhandahålls av originatorn, det medverkande institutet och specialföretaget för värdepapperisering i enlighet med artikel 7.1 första stycket a och e i uttryckligen anger andelen omstrukturerade underliggande exponeringar, tidpunkten för och närmare uppgifter om omstruktureringen samt exponeringarnas resultat sedan dagen för omstruktureringen.
- b) vid ursprungstidpunkten i förekommande fall fanns i ett kreditregister över personer med negativ kredithistorik som är tillgängligt för allmänheten eller, vid avsaknad av ett sådant kreditregister som är tillgängligt för allmänheten, ett annat kreditregister som är tillgängligt för originatorn eller den ursprungliga långgivaren, eller
- c) har en kreditvärdering eller ett kreditomdöme som tyder på att risken för att avtalsenliga betalningar inte kommer att betalas är betydligt högre än för jämförbara exponeringar, som inte är värdepapperiserade, som originatorn har.

12. Gäldenärerna ska vid tidpunkten för överföringen av exponeringarna ha gjort minst en betalning, utom om det rör sig om revolverande värdepapperiseringar som baseras på exponeringar som ska betalas som ett engångsbelopp eller som har en löptid på mindre än ett år, inklusive, utan begränsning, månadsbetalningar på revolverande krediter.

13. Återbetalning till innehavarna av värdepapperiseringspositioner får inte ha strukturerats för att främst vara beroende av försäljningen av tillgångar som utgör säkerhet för de underliggande exponeringarna. Detta ska inte hindra att sådana tillgångar därefter förlängs eller refinansieras.

Återbetalning till innehavarna av värdepapperiseringspositioner vars underliggande exponeringar säkras genom tillgångar vars värde garanteras eller reduceras i full utsträckning genom att säljaren av de tillgångar som säkrar de underliggande exponeringarna eller en annan tredje part har en återköpskyldighet, ska inte anses vara beroende av försäljningen av tillgångar som utgör säkerhet för dessa underliggande exponeringar.

14. EBA ska i nära samarbete med Esmå och Eiopa utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att ytterligare specificera vilka underliggande exponeringar enligt punkt 8 som anses vara homogena.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 18 juli 2018.

Kommissionen ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i denna punkt i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 21

Krav rörande standardisering

1. Originatorn, det medverkande institutet eller den ursprungliga långgivaren ska uppfylla det krav på bibehållande av risk som fastställs i artikel 6.
2. De ränte- och valutarisker som härrör från värdepapperiseringen ska minskas på lämpligt sätt och alla åtgärder som vidtagits i detta avseende ska offentliggöras. Specialföretaget för värdepapperisering får inte ingå derivatkontrakt utom för att säkra ränte- eller valutarisker och ska säkerställa att gruppen av underliggande exponeringar inte omfattar derivat. Sådana derivat ska tecknas och dokumenteras i enlighet med allmänt accepterade normer i den internationella finansvärlden.
3. Eventuella referensräntebetalningar för värdepapperiseringens tillgångar och skulder ska grunda sig på normalt sett tillämpade marknadsräntor eller normalt sett tillämpade sektorsräntor som speglar finansieringskostnaderna och inte på komplicerade formler eller derivat.

4. Om ett beslut om verkställighet eller påskyndad betalning har meddelats ska följande gälla:
  - a) Inga kontantbelopp får kvarhållas i specialföretaget för värdepapperisering utöver vad som krävs för att säkerställa att specialföretaget för värdepapperisering kan bedriva sin verksamhet och att investerare under ordnade former återbetalas i enlighet med kontraktsvillkoren för värdepapperiseringen, om inte exceptionella omständigheter gör att ett belopp måste kvarhållas för att, i investerarnas bästa intresse, utnyttjas för utgifter som syftar till att undvika en försämring av de underliggande exponeringarnas kreditkvalitet.
  - b) Inkomster som kan hänföras till kapitalbeloppet av de underliggande exponeringarna ska överföras till investerarna via sekventiell amortering av värdepapperiseringspositionerna, i enlighet med värdepapperiseringspositionernas prioritet.
  - c) Återbetalningen av värdepapperiseringspositionerna får inte kastas om vad gäller deras prioritet.
  - d) Inga bestämmelser får föreskriva automatisk likvidation av de underliggande exponeringarna till marknadsvärde.
5. Transaktioner som har en icke-sekventiell prioritetsordning för betalningar ska inbegripa utlösande faktorer kopplade till resultaten för de underliggande exponeringarna som resulterar i att prioritetsordningen för betalningar återgår till sekventiella betalningar enligt prioritetsordning. Sådana resultatrelaterade utlösande faktorer ska åtminstone inbegripa försämring av de underliggande exponeringarnas kreditkvalitet till en nivå under ett på förhand fastställt tröskelvärde.
6. Transaktionsdokumentationen ska innehålla lämpliga bestämmelser om förtida amortering eller faktorer som utlöser ett avslutande av den rullande perioden om värdepapperiseringen är en revolverande värdepapperisering, vilka ska omfatta åtminstone följande:
  - a) En försämring av de underliggande exponeringarnas kreditkvalitet till en nivå motsvarande eller under ett på förhand fastställt tröskelvärde.
  - b) Förekomsten av en insolvensrelaterad händelse med avseende på originatorn eller serviceföretaget.
  - c) Värdet av de underliggande exponeringar som innehas av specialföretaget för värdepapperisering sjunker under ett på förhand fastställt tröskelvärde (händelse som utlöser förtida amortering).
  - d) Det har inte kunnat genereras tillräckligt med nya underliggande exponeringar som uppfyller den på förhand fastställda kreditkvaliteten (faktor som utlöser ett avslutande av den rullande perioden).
7. Transaktionsdokumentationen ska tydligt ange följande:
  - a) Avtalsförpliktelser, uppgifter och skyldigheter för serviceföretaget och, i förekommande fall, trustförvaltaren, samt andra tillhandahållare av sidotjänster.
  - b) De processer och skyldigheter som krävs för att säkerställa att förvaltningen av exponeringarna inte upphör om serviceföretaget fallerar eller blir insolvent, t.ex. en avtalsbestämmelse som gör det möjligt att byta ut serviceföretaget i sådana fall.
  - c) Bestämmelser som säkerställer att derivatmotparter, tillhandahållare av likviditet och kontoförande bank byts ut vid fallissemang, insolvens och i tillämpliga fall vissa andra angivna händelser.
8. Serviceföretaget ska ha sakkunskaper när det gäller att förvalta exponeringar som till sin art liknar de värdepapperiserade exponeringarna och ska ha väldokumenterade och adekvata riktlinjer, förfaranden och kontroller för riskhantering avseende förvaltning av exponeringar.
9. Transaktionsdokumentationen ska klart och entydigt ange definitioner, korrigerande åtgärder och andra åtgärder vid misskötsel och fallissemang från gäldenärens sida, omstrukturerad skuld, skuldeftergift, anstånd, betalningsuppskov, förluster, skuldavskrivning, återvinning och andra korrigerande åtgärder avseende tillgångsförvaltning. Transaktionsdokumentationen ska tydligt ange prioritetsordningar för betalningar, händelser som utlöser ändringar i sådana prioritetsordningar för betalningar samt skyldigheten att rapportera sådana händelser. Varje ändring av prioritetsordningen för betalningar som avsevärt kommer att påverka återbetalningen av värdepapperiseringspositionen negativt ska utan onödigt dröjsmål rapporteras till investerarna.
10. Transaktionsdokumentationen ska innehålla tydliga bestämmelser som gör det lättare att snabbt lösa konflikter mellan olika kategorier av investerare, rösträtter ska vara klart fastställda och fördelade mellan obligationsinnehavare, och det ska finnas en tydlig beskrivning av de skyldigheter som trustförvaltaren och andra enheter med förvaltaruppdrag har gentemot investerarna.

Artikel 22

Krav rörande transparens

1. Originatorn och det medverkande institutet ska före prissättningen ge potentiella investerare tillgång till statiska och dynamiska uppgifter om historiken vad gäller fallissemang och förluster, t.ex. uppgifter om misskötsel och fallissemang, för exponeringar som väsentligen liknar de exponeringar som ska värdepapperiseras, och källorna till dessa uppgifter samt på vilken grund exponeringarna bedömts vara likartade. Dessa uppgifter ska täcka en period på minst fem år.
2. Före emissionen av de värdepapper som värdepapperiseringen ger upphov till ska en lämplig och oberoende part göra en extern kontroll av ett urval av de underliggande exponeringarna, vilket även inbegriper en kontroll av att de uppgifter som lämnats för de underliggande exponeringarna är korrekta.
3. Originatorn eller det medverkande institutet ska före prissättningen av värdepapperiseringen för potentiella investerare göra en kassaflödesmodell för skulder tillgänglig som exakt representerar avtalsförhållandet mellan de underliggande exponeringarna och betalningarna mellan originatorn, det medverkande institutet, investerarna, andra tredje parter och specialföretaget för värdepapperisering, och ska efter prissättningen fortlöpande göra denna modell tillgänglig för investerarna och för potentiella investerare på begäran.
4. När det gäller värdepapperiseringar där de underliggande exponeringarna är bostadslån, billån eller billeasing ska originatorn och det medverkande institutet offentliggöra tillgänglig information om miljöprestandan för de tillgångar som finansieras genom sådana bostadslån, sådana billån eller sådan billeasing, som en del av den information som redovisas enligt artikel 7.1 första stycket a.
5. Originatorn och det medverkande institutet ska vara ansvariga för att artikel 7 efterlevs. Den information som krävs enligt artikel 7.1 första stycket a ska på begäran göras tillgänglig för potentiella investerare före prissättningen. Den information som krävs enligt artikel 7.1 första stycket b–d ska göras tillgänglig före prissättningen, åtminstone i form av ett utkast eller i sin ursprungliga form. Den slutgiltiga dokumentationen ska göras tillgänglig för investerarna senast 15 dagar efter transaktionens avslutande.

AVSNITT 2

Krav för enkel, transparent och standardiserad ABCP-värdepapperisering

Artikel 23

Enkel, transparent och standardiserad ABCP-värdepapperisering

1. En ABCP-transaktion ska anses vara STS om den uppfyller de krav på transaktionsnivå som anges i artikel 24.
2. Ett ABCP-program ska anses vara STS om det uppfyller de krav som anges i artikel 26 och det medverkande institutet för ABCP-programmet uppfyller de krav som anges i artikel 25.

Med "säljare" avses vid tillämpning av detta avsnitt "originator" eller "ursprunglig långivare".

3. Senast den 18 oktober 2018 ska EBA i nära samarbete med Esmå och Eiopa, i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010, anta riktlinjer och rekommendationer om en harmoniserad tolkning och tillämpning av de krav som fastställs i artiklarna 24 och 26 i den här förordningen.

Artikel 24

Krav på transaktionsnivå

1. Rätten till de underliggande exponeringarna ska förvärfvas av specialföretaget för värdepapperisering genom en s.k. äkta värdepapperisering (*true sale*) eller överlåtelse eller överföring med samma rättsverkan på ett sätt som är verkställbart mot säljaren eller någon annan tredje part. Överföringen av rätten till specialföretaget för värdepapperisering får inte omfattas av stränga clawbackbestämmelser i det fall säljaren skulle bli insolvent.
2. Vid tillämpning av punkt 1 ska följande utgöra stränga clawbackbestämmelser:
  - a) Bestämmelser enligt vilka försäljningen av de underliggande exponeringarna kan ogiltigförklaras av säljarens likvidator enbart på grund av att den skedde inom en viss period före säljarens insolvensförklaring.

- b) Bestämmelser enligt vilka specialföretaget för värdepapperisering endast kan förhindra ett sådant ogiltigförklarande som avses i led a om det kan bevisa att det inte var medvetet om säljarens insolvens vid tidpunkten för försäljningen.
3. Vid tillämpning av punkt 1 ska clawbackbestämmelser i nationell insolvensrätt, enligt vilka försäljningen av de underliggande exponeringarna kan ogiltigförklaras av likvidatorn eller en domstol på grund av bedrägliga överföringar, otillbörlig nackdel för borgenärer eller överföringar som är avsedda att på ett otillbörligt sätt gynna vissa borgenärer framför andra, inte utgöra stränga clawbackbestämmelser.
4. I de fall där säljaren inte är den ursprungliga långivaren ska den äkta värdepapperiseringen eller överlåtelsen eller överföringen med samma rättsverkan av de underliggande exponeringarna till säljaren, oavsett om denna äkta värdepapperisering eller överlåtelse eller överföring med samma rättsverkan sker direkt eller med ett eller flera mellansteg, uppfylla de krav som anges i punkterna 1–3.
5. Om överföringen av de underliggande exponeringarna sker genom en överlåtelse och fullgörs först efter det att transaktionen avslutats ska de faktorer som utlöser ett sådant fullgörande inbegripa åtminstone följande händelser:
- a) Säljarens kreditvärdighet har allvarligt försämrats.
- b) Säljaren har blivit insolvent.
- c) Säljarens åsidosättande av avtalsförpliktelser, inbegripet säljarens fallissemang, har inte avhjälpats.
6. Säljaren ska göra utfästelser och lämna garantier om att värdepapperiseringens underliggande exponeringar såvitt känt av denne inte är belastade eller på annat sätt är i ett tillstånd som skulle kunna inverka negativt på möjligheterna att verkställa den äkta värdepapperiseringen eller överlåtelsen eller överföringen med samma rättsverkan.
7. De underliggande exponeringar som överförs från eller överläts av säljaren till specialföretaget för värdepapperisering ska uppfylla på förhand fastställda, tydliga och dokumenterade godtagbarhetskriterier som inte medger en diskretionär aktiv portföljförvaltning av dessa exponeringar. Vid tillämpning av denna punkt ska substitution av exponeringar som inte är förenliga med gällande utfästelser och garantier inte betraktas som aktiv portföljförvaltning. Exponeringar som överförs till specialföretaget för värdepapperisering efter det att transaktionen avslutats ska uppfylla de godtagbarhetskriterier som tillämpats på de ursprungliga underliggande exponeringarna.
8. De underliggande exponeringarna får inte omfatta någon värdepapperiseringsposition.
9. De underliggande exponeringarna ska efter att de valts ut överföras till specialföretaget för värdepapperisering utan onödigt dröjsmål och får vid den tidpunkt då de väljs ut inte omfatta fallerande exponeringar i den mening som avses i artikel 178.1 i förordning (EU) nr 575/2013 eller exponeringar mot en gäldenär eller garantigivare med nedsatt kreditvärdighet som, såvitt känt av originatorn eller den ursprungliga långivaren,
- a) har förklarats insolvent eller har fordringsägare som av en domstol beviljats slutgiltig verkställighetsrätt som inte kan överklagas eller skadestånd till följd av en utebliven betalning inom tre år före ursprungstidpunkten eller som under de tre år som föregår dagen för överföringen eller överlåtelsen av de underliggande exponeringarna till specialföretaget för värdepapperisering har genomgått en process för omstrukturering av skuld avseende dennes nödlidande exponeringar, med undantag för de fall där
- i) en omstrukturerad underliggande exponering inte har gett upphov till nya utestående fordringar sedan dagen för omstruktureringen, som ska ha ägt rum minst ett år före dagen för överföringen eller överlåtelsen av de underliggande exponeringarna till specialföretaget för värdepapperisering, och
- ii) den information som tillhandahålls av originatorn, det medverkande institutet och specialföretaget för värdepapperisering i enlighet med artikel 7.1 första stycket a och e i uttryckligen anger andelen omstrukturerade underliggande exponeringar, tidpunkten för och närmare uppgifter om omstruktureringen samt exponeringarnas resultat sedan dagen för omstruktureringen,
- b) vid ursprungstidpunkten i förekommande fall fanns i ett kreditregister över personer med negativ kredithistorik som är tillgängligt för allmänheten eller, vid avsaknad av ett sådant kreditregister som är tillgängligt för allmänheten, ett annat kreditregister som är tillgängligt för originatorn eller den ursprungliga långivaren, eller
- c) har en kreditvärdering eller ett kreditomdöme som tyder på att risken för att avtalsenliga betalningar inte kommer att betalas är betydligt högre än för jämförbara exponeringar, som inte är värdepapperiserade, som originatorn har.

10. Gälldenärerna ska vid tidpunkten för överföringen av exponeringarna ha gjort minst en betalning, utom om det rör sig om revolverande värdepapperiseringar som baseras på exponeringar som ska betalas som ett engångsbelopp eller som har en löptid på mindre än ett år, inklusive, utan begränsning, månadsbetalningar på revolverande krediter.

11. Återbetalning till innehavarna av värdepapperiseringspositioner får inte ha strukturerats för att främst vara beroende av försäljningen av tillgångar som utgör säkerhet för de underliggande exponeringarna. Detta ska inte hindra att sådana tillgångar därefter förlängs eller refinansieras.

Återbetalning till innehavarna av värdepapperiseringspositioner vars underliggande exponeringar säkras genom tillgångar vars värde garanteras eller reduceras i full utsträckning genom att säljaren av de tillgångar som säkrar de underliggande exponeringarna eller en annan tredje part har en återköpskyldighet, ska inte anses vara beroende av försäljningen av tillgångar som utgör säkerhet för dessa underliggande exponeringar.

12. De ränte- och valutarisker som härrör från värdepapperiseringen ska minskas på lämpligt sätt och alla åtgärder som vidtagits i detta avseende ska offentliggöras. Specialföretaget för värdepapperisering får inte ingå derivatkontrakt utom för att säkra ränte- eller valutarisker och ska säkerställa att gruppen av underliggande exponeringar inte omfattar derivat. Sådana derivat ska tecknas och dokumenteras i enlighet med allmänt accepterade normer i den internationella finansvärlden.

13. Transaktionsdokumentationen ska klart och entydigt ange definitioner, korrigerande åtgärder och andra åtgärder vid misskötsel och fallissemang från gälldenärens sida, omstrukturering av skuld, skuldeftergift, anstånd, betalningsuppskov, förluster, skuldavskrivning, återvinning och andra korrigerande åtgärder avseende tillgångsförvaltning. Transaktionsdokumentationen ska tydligt ange prioritetsordningar för betalningar, händelser som utlöser ändringar i sådana prioritetsordningar för betalningar samt skyldigheten att rapportera sådana händelser. Varje ändring av prioritetsordningen för betalningar som avsevärt kommer att påverka återbetalningen av värdepapperiseringspositionen negativt ska utan onödigt dröjsmål rapporteras till investerarna.

14. Originatorn och det medverkande institutet ska före prissättningen ge potentiella investerare tillgång till statiska och dynamiska uppgifter om historiken vad gäller fallissemang och förluster, t.ex. uppgifter om misskötsel och fallissemang, för exponeringar som väsentligen liknar de exponeringar som ska värdepapperiseras, och källorna till dessa uppgifter samt på vilken grund exponeringarna bedömts vara likartade. I de fall där det medverkande institutet inte har tillgång till sådana uppgifter ska det av säljaren få tillgång till statiska och dynamiska uppgifter om tidigare resultat, t.ex. uppgifter om misskötsel och fallissemang, för exponeringar som väsentligen liknar de exponeringar som ska värdepapperiseras. Alla sådana uppgifter ska täcka en period på minst fem år, med undantag för uppgifter om kundfordringar och andra kortfristiga fordringar, för vilka historiken ska omfatta minst tre år.

15. ABCP-transaktioner ska baseras på en grupp av underliggande exponeringar som är homogena i fråga om tillgångstyp, med beaktande av kännetecknen för olika tillgångstypers kassaflöden, inbegripet kännetecknen med avseende på avtal, kreditrisk och förskottsbetalning. En grupp av underliggande exponeringar får inte bestå av fler än en tillgångstyp.

Gruppen av underliggande exponeringar ska ha en återstående vägd genomsnittlig livslängd på högst ett år och ingen av de underliggande exponeringarna får ha en återstående löptid på mer än tre år.

Genom undantag från andra stycket ska grupper av billån, billeasing och transaktioner avseende leasing av utrustning ha en återstående vägd genomsnittlig livslängd på högst tre och ett halvt år och ingen av de underliggande exponeringarna får ha en återstående löptid på mer än sex år.

De underliggande exponeringarna får inte omfatta lån som har bostadslån eller lån på kommersiella fastigheter som säkerhet eller bostadslån som garanteras fullt ut enligt artikel 129.1 första stycket e i förordning (EU) nr 575/2013. De underliggande exponeringarna ska innehålla avtalsmässigt bindande och verkställbara förpliktelser med full regressrätt mot gälldenären med fastställda betalningsflöden som hänför sig till hyra, kapitalbelopp och räntebetalningar eller till någon annan rätt till inkomst från tillgångar som berättigar till sådana betalningar. De underliggande exponeringarna får även generera inkomster från försäljning av finansierade eller leasade tillgångar. De underliggande exponeringarna får inte omfatta överlåtbara värdepapper enligt definitionen i artikel 4.1.44 i direktiv 2014/65/EU, med undantag av företagsobligationer som inte är noterade på en handelsplats.

16. Eventuella referensräntebetalningar för ABCP-transaktionens tillgångar och skulder ska grunda sig på normalt sett tillämpade marknadsräntor eller normalt sett tillämpade sektorsräntor som speglar finansieringskostnaderna, och inte på komplicerade formler eller derivat. Referensräntebetalningar för ABCP-transaktionens skulder får grunda sig på räntor som speglar finansieringskostnaderna för ABCP-program.

17. Efter säljarens fallissemang eller en händelse som aktiverar en påskyndad betalning gäller följande:
- Inga kontantbelopp får kvarhållas i specialföretaget för värdepapperisering utöver vad som krävs för att säkerställa att specialföretaget för värdepapperisering kan bedriva sin verksamhet eller att investerare under ordnade former återbetalas i enlighet med kontraktsvillkoren för värdepapperiseringen om inte exceptionella omständigheter gör att ett belopp måste kvarhållas för att, i investerarnas bästa intresse, utnyttjas för utgifter som syftar till att undvika en försämring av de underliggande exponeringarnas kreditkvalitet.
  - Inkomster som kan hänföras till kapitalbeloppet av de underliggande exponeringarna ska överföras till investerare som innehar en värdepapperiseringsposition via sekventiella betalningar av värdepapperiseringspositionerna, i enlighet med värdepapperiseringspositionernas prioritet.
  - Inga bestämmelser får föreskriva automatisk likvidation av de underliggande exponeringarna till marknadsvärde.
18. De underliggande exponeringarna ska ha sitt ursprung i säljarens normala verksamhet och bygga på kreditgivningsprinciper som inte är mindre strikta än de som säljaren tillämpar vid ursprungstidpunkten för liknande exponeringar som inte blir föremål för värdepapperisering. De kreditgivningsprinciper enligt vilka de underliggande exponeringarna initieras och alla väsentliga ändringar av tidigare kreditgivningsprinciper ska utan onödigt dröjsmål redovisas fullt ut för det medverkande institutet och andra parter som är direkt exponerade mot ABCP-transaktionen. Säljaren ska ha sakkunskaper när det gäller att initiera exponeringar av liknande typ som de som värdepapperiseras.
19. Om en ABCP-transaktion är en revolverande värdepapperisering ska transaktionsdokumentationen innehålla faktorer som utlöser ett avslutande av den rullande perioden, vilka ska omfatta åtminstone följande:
- En försämring av de underliggande exponeringarnas kreditkvalitet till en nivå motsvarande eller under ett på förhand fastställt tröskelvärde.
  - Förekomsten av en insolvensrelaterad händelse med avseende på säljaren eller serviceföretaget.
20. Transaktionsdokumentationen ska tydligt ange följande:
- Avtalsförpliktelser, uppgifter och skyldigheter för det medverkande institutet, serviceföretaget och, i förekommande fall, trustförvaltaren och andra tillhandahållare av sidotjänster.
  - De processer och skyldigheter som krävs för att säkerställa att förvaltningen av exponeringarna inte upphör om serviceföretaget fallerar eller blir insolvent.
  - Bestämmelser som säkerställer att derivatmotparter och kontoförande bank byts ut vid fallissemang, insolvens och i tillämpliga fall vissa andra angivna händelser.
  - Hur det medverkande institutet uppfyller kraven i artikel 25.3.
21. EBA ska i nära samarbete med Esmå och Eiopa utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att ytterligare specificera vilka underliggande exponeringar enligt punkt 15 som anses vara homogena.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 18 juli 2018.

Kommissionen ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i denna punkt i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 25

Medverkande institut för ett ABCP-program

- Det medverkande institutet för ABCP-programmet ska vara ett kreditinstitut som är föremål för tillsyn enligt direktiv 2013/36/EU.
- Det medverkande institutet för ett ABCP-program ska vara en tillhandahållare av likviditetsfaciliteter och ska stödja alla värdepapperiseringspositioner på ABCP-programnivå genom att täcka alla likviditets- och kreditrisker och alla väsentliga utspädningsrisker för de värdepapperiserade exponeringarna samt alla andra transaktionskostnader och kostnader på programnivå som är nödvändiga för att garantera investeraren full utbetalning av varje belopp från det tillgångsbaserade certifikatet med sådant stöd. Det medverkande institutet ska lämna en beskrivning av stödet på transaktionsnivå till investerarna, inklusive en beskrivning av de likviditetsfaciliteter som tillhandahållits.
- Innan kreditinstitutet kan medverka i ett ABCP-program som är STS ska det visa för sin behöriga myndighet att dess roll enligt punkt 2 inte äventyrar dess solvens och likviditet, inte ens i extrema stressituationer på marknaden.

Det krav som avses i första stycket i denna punkt ska anses vara uppfyllt om den behöriga myndigheten på grundval av den översyn och utvärdering som avses i artikel 97.3 i direktiv 2013/36/EU har fastställt att de styrformer, strategier, processer och rutiner som kreditinstitutet har infört och den kapitalbas och likviditet det förfogar över är tillräckliga för att säkerställa en sund hantering och täckning av de risker det är exponerat för.

4. Det medverkande institutet ska utföra egen due diligence och ska kontrollera efterlevnaden av kraven i artikel 5.1 och 5.3 i denna förordning, enligt vad som är tillämpligt. Det ska också kontrollera att säljaren har förmåga att förvalta lånebetalning och förfaranden för indrivning som uppfyller kraven i artikel 265.2 h–p i förordning (EU) nr 575/2013 eller likvärdiga krav i tredjeländer.

5. Säljaren – på transaktionsnivå – eller det medverkande institutet – på ABCP-programnivå – ska uppfylla kravet på bibehållande av risk i artikel 6.

6. Det medverkande institutet ska vara ansvarigt för att artikel 7 efterlevs på ABCP-programnivå och för att följande uppgifter görs tillgängliga före prissättningen för potentiella investerare på deras begäran:

a) De samlade uppgifter som krävs i enlighet med artikel 7.1 första stycket a.

b) De uppgifter som krävs i enlighet med artikel 7.1 första stycket b–e, åtminstone i form av ett utkast eller i sin ursprungliga form.

7. Om det medverkande institutet inte förnyar finansieringsåtagandet för likviditetsfaciliteten innan det löper ut ska likviditetsfaciliteten utnyttjas och värdepapper som förfaller ska återbetalas.

Artikel 26

Krav på programnivå

1. Alla ABCP-transaktioner inom ett ABCP-program ska uppfylla kraven i artikel 24.1–24.8 och 24.12–24.20.

Högst 5 % av det sammanlagda beloppet för ABCP-transaktionernas underliggande exponeringar som finansieras genom ABCP-programmet får tillfälligt vara oförenligt med kraven i artikel 24.9, 24.10 och 24.11 utan att det påverkar ABCP-programmets STS-status.

Vid tillämpning av andra stycket i denna punkt ska en lämplig och oberoende part regelbundet göra en extern kontroll av huruvida ett urval av de underliggande exponeringarna uppfyller kraven.

2. Den återstående vägda genomsnittliga livslängden för de underliggande exponeringarna för ett ABCP-program ska vara högst två år.

3. ABCP-programmet ska stödjas fullt ut av ett medverkande institut i enlighet med artikel 25.2.

4. ABCP-programmet får inte innehålla någon återvärdepapperisering och kreditförstärkningen får inte införa något andra skikt med trancher på programnivå.

5. De värdepapper som emitteras inom ett ABCP-program får inte omfatta köpoptioner, förlängningsklausuler eller andra klausuler som påverkar värdepapprets sista förfalldag om det står säljaren, det medverkande institutet eller specialföretaget för värdepapperisering fritt att utnyttja sådana optioner eller klausuler.

6. De ränte- och valutarisker som finns på ABCP-programnivå ska minskas på lämpligt sätt och alla åtgärder som vidtagits i detta avseende ska offentliggöras. Specialföretaget för värdepapperisering får inte ingå derivatkontrakt utom för att säkra ränte- eller valutarisker och ska säkerställa att gruppen av underliggande exponeringar inte omfattar derivat. Sådana derivat ska tecknas och dokumenteras i enlighet med allmänt accepterade normer i den internationella finansvärlden.

7. Dokumentation om ABCP-programmet ska tydligt ange följande:

a) De skyldigheter som trustförvaltaren och andra enheter med förvaltaruppdrag, i förekommande fall, har gentemot investerarna.

b) Avtalsförpliktelser, uppgifter och skyldigheter för det medverkande institutet, som ska ha sakkunskaper när det gäller kreditgivning, för trustförvaltaren, i förekommande fall, och för andra tillhandahållare av sidotjänster.

c) De processer och skyldigheter som krävs för att säkerställa att förvaltningen av exponeringarna inte upphör om serviceföretaget fallerar eller blir insolvent.

- d) Bestämmelserna om att derivatmotparter och kontoförande bank på ABCP-programnivå byts ut vid fallissemang, insolvens och vissa andra angivna händelser om likviditetsfaciliteten inte täcker dessa händelser.
- e) Att avhjälpande åtgärder ska vidtas om vissa angivna händelser inträffar eller om det medverkande institutet fallerar eller blir insolvent, för att på lämpligt sätt antingen säkra finansieringsåtagandet eller ersätta tillhandahållaren av likviditetsfaciliteten.
- f) Att likviditetsfaciliteten ska utnyttjas och värdepapper som förfaller ska återbetalas om det medverkande institutet inte förnyar finansieringsåtagandet för likviditetsfaciliteten innan det löper ut.
8. Serviceföretaget ska ha sakkunskaper när det gäller att förvalta exponeringar som till sin art liknar de värdepapperiserade exponeringarna och ska ha väldokumenterade riktlinjer, förfaranden och kontroller för riskhantering avseende förvaltning av exponeringar.

AVSNITT 3

STS-anmälan

Artikel 27

Krav på STS-anmälan

1. Originatorn och det medverkande institutet ska gemensamt underrätta Esmas med hjälp av den mall som avses i punkt 7 i denna artikel om en värdepapperisering uppfyller kraven i artiklarna 19–22 eller 23–26 (STS-anmälan). När det gäller ett ABCP-program ska endast det medverkande institutet ansvara för anmälan av programmet och, inom det programmet, för att ABCP-transaktionerna uppfyller kraven i artikel 24.

STS-anmälan ska innehålla en redogörelse från originatorn och det medverkande institutet för hur vart och ett av STS-kriterierna enligt artiklarna 20–22 eller 24–26 har uppfyllts.

Esmas ska enligt punkt 5 offentliggöra STS-anmälan på sin officiella webbplats. En värdepapperiserings originator och medverkande institut ska underrätta sina behöriga myndigheter om STS-anmälan och sinsemellan utse den enhet som ska vara första kontaktpunkt för investerare och behöriga myndigheter.

2. Originatorn, det medverkande institutet eller specialföretaget för värdepapperisering får anlita en tredje part som beviljats tillstånd enligt artikel 28 för att kontrollera om en värdepapperisering uppfyller kraven i artiklarna 19–22 eller 23–26. Anlitandet av en tredje part ska dock inte under några omständigheter påverka det ansvar som åvilar originatorn, det medverkande institutet eller specialföretaget för värdepapperisering med avseende på sina rättsliga förpliktelser enligt denna förordning. Anlitandet av en tredje part ska inte påverka institutionella investerares förpliktelser enligt artikel 5.

Om originatorn, det medverkande institutet eller specialföretaget för värdepapperisering anlitar en tredje part som beviljats tillstånd enligt artikel 28 för att bedöma huruvida en värdepapperisering uppfyller kraven i artiklarna 19–22 eller 23–26, ska STS-anmälan innehålla en förklaring om att uppfyllandet av STS-kriterierna har intygats av den tredje part som beviljats tillstånd. Anmälan ska innehålla namnet på den tredje part som beviljats tillstånd, dess etableringsort samt namnet på den behöriga myndighet som beviljade den tillstånd.

3. I det fall originatorn eller den ursprungliga långgivaren inte är ett kreditinstitut eller värdepappersföretag enligt definitionen i artikel 4.1.1 och 4.1.2 i förordning (EU) nr 575/2013, som är etablerat i unionen, ska anmälan enligt punkt 1 i den här artikeln åtföljas av

a) en bekräftelse från originatorn eller den ursprungliga långgivaren på att kreditgivningen sker på grundval av sunda och väldefinierade kriterier och tydligt fastställda förfaranden för att godkänna, ändra, förnya och finansiera dessa krediter samt på att originatorn eller den ursprungliga långgivaren har effektiva system för att tillämpa dessa förfaranden i enlighet med artikel 9 i denna förordning, och

b) en förklaring från originatorn eller den ursprungliga långgivaren om huruvida den kreditgivning som avses i led a är föremål för tillsyn.

4. Originatorn och det medverkande institutet ska omedelbart underrätta Esmas och informera sin behöriga myndighet om en värdepapperisering inte längre uppfyller kraven antingen i artiklarna 19–22 eller 23–26.

5. Esma ska på sin officiella webbplats föra en förteckning över alla värdepapperiseringar avseende vilka originatorerna och de medverkande instituten har anmält till Esma att kraven i artiklarna 19–22 eller 23–26 är uppfyllda. Esma ska omedelbart lägga till varje värdepapperisering som anmälts på detta sätt i förteckningen och ska uppdatera förteckningen om värdepapperiseringarna inte längre är att anse som STS-värdepapperiseringar till följd av ett beslut från de behöriga myndigheterna eller en anmälan från originatorn eller det medverkande institutet. Om den behöriga myndigheten har påfört administrativa sanktioner i enlighet med artikel 32 ska den omedelbart underrätta Esma om detta. Esma ska omedelbart ange i förteckningen att en behörig myndighet har påfört administrativa sanktioner med avseende på den berörda värdepapperiseringen.

6. Esma ska i nära samarbete med EBA och Eiopa utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn som specificerar den information som originatorn, det medverkande institutet och specialföretaget för värdepapperisering är skyldiga att tillhandahålla för att uppfylla sina förpliktelser enligt punkt 1.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 18 juli 2018.

Kommissionen ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i denna punkt i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

7. För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning ska Esma i nära samarbete med EBA och Eiopa utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande i syfte att upprätta mallar som ska användas för att tillhandahålla den information som avses i punkt 6.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den 18 juli 2018.

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i denna punkt i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 28

Tredje parts kontroll av att STS-kriterierna är uppfyllda

1. En tredje part som avses i artikel 27.2 ska beviljas tillstånd av den behöriga myndigheten för att bedöma om värdepapperiseringar uppfyller de STS-kriterier som anges i artiklarna 19–22 eller 23–26. Den behöriga myndigheten ska bevilja tillstånd om följande villkor är uppfyllda:

- a) Den tredje parten tar endast ut icke-diskriminerande och kostnadsbaserade avgifter av de originatorer, medverkande institut eller specialföretag för värdepapperisering som medverkar i de värdepapperiseringar som den tredje parten bedömer, utan att differentiera avgifterna beroende på, eller i korrelation till, resultaten av bedömningen.
- b) Den tredje parten är varken en reglerad enhet enligt definitionen i artikel 2.4 i direktiv 2002/87/EG eller ett kreditvärderingsinstitut enligt definitionen i artikel 3.1 b i förordning (EG) nr 1060/2009, och utförandet av den tredje partens andra verksamheter undergräver inte oberoendet eller integriteten i dess bedömning.
- c) Den tredje parten får inte tillhandahålla någon typ av rådgivnings- eller revisionstjänster eller likvärdiga tjänster för originatorer, medverkande institut eller specialföretag för värdepapperisering som medverkar i värdepapperiseringar som den tredje parten bedömer.
- d) Ledamöterna i den tredje partens ledningsorgan har yrkeskvalifikationer, kunskaper och erfarenhet som är lämpliga för den tredje partens uppgift och de har gott anseende och integritet.
- e) Den tredje partens ledningsorgan består till minst en tredjedel av oberoende direktörer, vilka dock ska vara minst två.
- f) Den tredje parten vidtar alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att kontrollen av STS-kriterierna inte påverkas av befintliga eller potentiella intressekonflikter eller affärsförbindelser som inbegriper den tredje parten, dess aktieägare eller ledamöter, chefer, anställda eller någon annan fysisk person vars tjänster den tredje parten disponerar över eller kontrollerar. I detta syfte ska den tredje parten fastställa, upprätthålla, genomföra och dokumentera ett effektivt internt kontrollsystem som styr genomförandet av riktlinjer och förfaranden för att identifiera och förebygga potentiella intressekonflikter. Kartlagda potentiella eller befintliga intressekonflikter ska undanröjas eller mildras och redovisas utan dröjsmål. Den tredje parten ska fastställa, upprätthålla, genomföra och dokumentera lämpliga förfaranden och processer för att säkerställa en oberoende bedömning av om STS-kriterierna är uppfyllda. Den tredje parten ska regelbundet övervaka och se över riktlinjerna och förfarandena i syfte att utvärdera deras effektivitet och bedöma om det är nödvändigt att uppdatera dem.
- g) Den tredje parten kan visa att den har infört lämpliga operativa skyddsåtgärder och interna rutiner som gör det möjligt för den att bedöma om STS-kriterierna är uppfyllda.

Den behöriga myndigheten ska återkalla tillståndet om den anser att den tredje parten på ett väsentligt sätt inte uppfyller första stycket.

2. En tredje part som beviljats tillstånd i enlighet med punkt 1 ska utan dröjsmål underrätta sin behöriga myndighet om eventuella väsentliga ändringar av den information som tillhandahållits enligt den punkten, eller om eventuella andra ändringar som rimligen kan anses påverka den behöriga myndighetens bedömning.

3. Den behöriga myndigheten får ta ut kostnadsbaserade avgifter av en sådan tredje part som avses i punkt 1 för att täcka nödvändiga utgifter i samband med bedömning av ansökningar om tillstånd och den senare övervakningen av att de villkor som anges i punkt 1 är uppfyllda.

4. Esma ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn som specificerar den information som ska tillhandahållas de behöriga myndigheterna i ansökan om tillstånd för en tredje part i enlighet med punkt 1.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 18 juli 2018.

Kommissionen ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i denna punkt i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

KAPITEL 5

TILLSYN

Artikel 29

Utseende av behöriga myndigheter

1. Efterlevnaden av de förpliktelser som anges i artikel 5 i denna förordning ska vara föremål för tillsyn av följande behöriga myndigheter i enlighet med de befogenheter som de beviljas genom de relevanta rättsakterna:

- a) För försäkrings- och återförsäkringsföretag: den behöriga myndighet som utsetts i enlighet med artikel 13.10 i direktiv 2009/138/EG.
- b) För förvaltare av alternativa investeringsfonder: den behöriga ansvariga myndighet som utsetts i enlighet med artikel 44 i direktiv 2011/61/EU.
- c) För fondföretag och förvaltningsbolag för fondföretag: den behöriga myndighet som utsetts i enlighet med artikel 97 i direktiv 2009/65/EG.
- d) För tjänstepensionsinstitut: den behöriga myndighet som utsetts i enlighet med artikel 6 g i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/41/EG ⁽¹⁾.
- e) För kreditinstitut eller värdepappersföretag: den behöriga myndighet som utsetts i enlighet med artikel 4 i direktiv 2013/36/EU, inbegripet ECB med avseende på de särskilda uppgifter som den tilldelats genom förordning (EU) nr 1024/2013.

2. De behöriga myndigheter som ansvarar för tillsynen av medverkande institut i enlighet med artikel 4 i direktiv 2013/36/EU, inbegripet ECB med avseende på de särskilda uppgifter som den tilldelats genom förordning (EU) nr 1024/2013, ska utöva tillsyn över de medverkande institutens efterlevnad av de förpliktelser som fastställs i artiklarna 6, 7, 8 och 9 i den här förordningen.

3. I det fall originatorer, ursprungliga långgivare och specialföretag för värdepapperisering är enheter som är föremål för tillsyn i enlighet med direktiven 2003/41/EG, 2009/138/EG, 2009/65/EG, 2011/61/EU och 2013/36/EU och förordning (EU) nr 1024/2013 ska de berörda behöriga myndigheter som utsetts enligt dessa akter, inbegripet ECB med avseende på särskilda uppgifter som den tilldelats genom förordning (EU) nr 1024/2013, utöva tillsyn över efterlevnaden av de förpliktelser som fastställs i artiklarna 6, 7, 8 och 9 i denna förordning.

4. För originatorer, ursprungliga långgivare och specialföretag för värdepapperisering som är etablerade i unionen och som inte omfattas av de unionslagstiftningsakter som avses i punkt 3 ska medlemsstaterna utse en eller flera behöriga myndigheter för att utöva tillsyn över efterlevnaden av skyldigheterna enligt artiklarna 6, 7, 8 och 9. Medlemsstaterna ska senast den 1 januari 2019 meddela kommissionen och Esma vilka behöriga myndigheter som utsetts enligt denna punkt. Den skyldigheten gäller inte sådana enheter som endast säljer exponeringar inom ramen för ett ABCP-program eller annan värdepapperiseringstransaktion eller värdepapperiseringsprogram och inte aktivt initierar exponeringar främst i syfte att regelbundet värdepapperisera dem.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/41/EG av den 3 juni 2003 om verksamhet i och tillsyn över tjänstepensionsinstitut (EUT L 235, 23.9.2003, s. 10).

5. Medlemsstaterna ska utse en eller flera behöriga myndigheter för att utöva tillsyn över att originatorer, medverkande institut och specialföretag för värdepapperisering uppfyller kraven i artiklarna 18–27 och över att tredje parter uppfyller kraven i artikel 28. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen och Esma om vilka behöriga myndigheter som utsetts i enlighet med denna punkt senast den 18 januari 2019.
6. Punkt 5 i denna artikel ska inte tillämpas i fråga om sådana enheter som endast säljer exponeringar inom ramen för ett ABCP-program eller annan värdepapperiseringstransaktion eller värdepapperiseringsprogram och inte aktivt initierar exponeringar främst i syfte att regelbundet värdepapperisera dem. I ett sådant fall ska originatorn eller det medverkande institutet kontrollera att dessa enheter uppfyller de relevanta skyldigheterna i artiklarna 18–27.
7. Esma ska säkerställa konsekvent tillämpning och efterlevnad av de skyldigheter som fastställs i artiklarna 18–27 i denna förordning i enlighet med de uppgifter och befogenheter som fastställs i förordning (EU) nr 1095/2010. Esma ska övervaka unionens värdepapperiseringsmarknad i enlighet med artikel 39 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 600/2014 ⁽¹⁾ och vid behov tillämpa sina befogenheter att tillfälligt ingripa i enlighet med artikel 40 i förordning (EU) nr 600/2014.
8. Esma ska på sin webbplats offentliggöra och regelbundet uppdatera en förteckning över de behöriga myndigheter som avses i denna artikel.

Artikel 30

De behöriga myndigheternas befogenheter

1. Varje medlemsstat ska säkerställa att den behöriga myndighet som utsetts i enlighet med artikel 29.1–29.5 har de tillsyns-, utrednings- och sanktionsbefogenheter som krävs för att den ska kunna fullgöra sina uppgifter enligt denna förordning.

2. Den behöriga myndigheten ska regelbundet se över de styrformer, processer och rutiner som originatorer, medverkande institut, specialföretag för värdepapperisering och ursprungliga långgivare har genomfört för att efterleva denna förordning.

Den översyn som avses i första stycket ska omfatta:

- a) De processer och rutiner som syftar till att fortlöpande på ett korrekt sätt mäta och bibehålla ett väsentligt ekonomiskt intresse netto, insamlingen och offentliggörandet i god tid av den information som ska tillgängliggöras i enlighet med artikel 7 samt kriterierna för kreditgivning i enlighet med artikel 9.
- b) För STS-värdepapperiseringar som inte är värdepapperiseringar inom ramen för ett ABCP-program, de processer och rutiner som syftar till att säkerställa efterlevnad av artiklarna 20.7–20.12, 21.7 och 22.
- c) För STS-värdepapperiseringar som är värdepapperiseringar inom ramen för ett ABCP-program, processer och rutiner som i fråga om ABCP-transaktioner syftar till att säkerställa att kraven i artikel 24 uppfylls och, i fråga om ABCP-programmen, att kraven i artikel 26.7 och 26.8 uppfylls.

3. De behöriga myndigheterna ska kräva att risker som härrör från värdepapperiseringstransaktioner, inbegripet anseenderisk, bedöms och åtgärdas genom lämpliga strategier och förfaranden som upprättats av originatorer, medverkande institut, specialföretag för värdepapperisering och ursprungliga långgivare.

4. Den behöriga myndigheten ska i tillämpliga fall, som en del av sin tillsyn inom värdepapperiseringsområdet, övervaka de specifika effekter som deltagandet på värdepapperiseringsmarknaden har på stabiliteten för det finansiella institut som verkar som ursprunglig långgivare, originator, medverkande institut eller investerare och därvid, utan att det hindrar strängare sektoriell reglering, beakta

- a) kapitalbuffertarnas storlek,
- b) likviditetsbuffertarnas storlek, och
- c) investerarnas likviditetsrisk på grund av en löptidsobalans mellan deras finansiering och deras investeringar.

I fall då den behöriga myndigheten identifierar en väsentlig risk för ett finansiellt instituts finansiella stabilitet eller för hela det finansiella systemet ska myndigheten, oberoende av sina skyldigheter enligt artikel 36, vidta åtgärder för att minska dessa risker och rapportera sina iakttagelser till den utsedda behöriga myndigheten för makrotillsynsinstrument enligt förordning (EU) nr 575/2013 och till ESRB.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 600/2014 av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 173, 12.6.2014, s. 84).

5. Den behöriga myndigheten ska övervaka möjliga kringgåenden av de skyldigheter som fastställs i artikel 6.2 och säkerställa att sanktioner tillämpas i enlighet med artiklarna 32 och 33.

Artikel 31

Makrotillsyn av värdepapperiseringsmarknaden

1. ESRB ska inom gränserna för sitt uppdrag ansvara för makrotillsyn av unionens värdepapperiseringsmarknad.
2. För att undvika perioder av utbrett finansiellt nödläge ska ESRB löpande övervaka utvecklingen på värdepapperiseringsmarknaderna i syfte att bidra till att förhindra eller begränsa systemriskerna för den finansiella stabiliteten i unionen till följd av utvecklingen inom det finansiella systemet och med beaktande av den makroekonomiska utvecklingen. I syfte att lyfta fram risker för den finansiella stabiliteten ska ESRB – när ESRB anser det nödvändigt eller åtminstone vart tredje år – i samarbete med EBA offentliggöra en rapport om hur den finansiella stabiliteten påverkas av värdepapperiseringsmarknaden. Om väsentliga risker upptäcks ska ESRB, i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1092/2010, till kommissionen, de europeiska tillsynsmyndigheterna och medlemsstaterna utfärda varningar och vid behov rekommendationer om korrigerande åtgärder med anledning av dessa risker, inklusive om huruvida det är lämpligt att ändra nivåerna för bibehållande av risk eller att vidta andra makrotillsynsåtgärder. Kommissionen, de europeiska tillsynsmyndigheterna och medlemsstaterna ska i enlighet med artikel 17 i förordning (EU) nr 1092/2010 underrätta ESRB, Europaparlamentet och rådet om vilka åtgärder som vidtagits med anledning av rekommendationen och lämna godtagbara skäl för passivitet inom tre månader från den dag då rekommendationen översändes till mottagarna.

Artikel 32

Administrativa sanktioner och avhjälpande åtgärder

1. Utan att det påverkar medlemsstaternas rätt att föreskriva och tillämpa straffrättsliga påföljder enligt artikel 34, ska medlemsstaterna fastställa regler om lämpliga administrativa sanktioner vid oaktsamma eller uppsåtliga överträdelser och avhjälpande åtgärder som är tillämpliga åtminstone på situationer där
  - a) en originator, ett medverkande institut eller en ursprunglig långivare inte uppfyller de krav som anges i artikel 6,
  - b) en originator, ett medverkande institut eller ett specialföretag för värdepapperisering inte uppfyller de krav som anges i artikel 7,
  - c) en originator, ett medverkande institut eller en ursprunglig långivare inte uppfyller de kriterier som anges i artikel 9,
  - d) en originator, ett medverkande institut eller ett specialföretag för värdepapperisering inte uppfyller de krav som anges i artikel 18,
  - e) en värdepapperisering betecknas som en STS-värdepapperisering och en originator, ett medverkande institut eller ett specialföretag för denna värdepapperisering inte uppfyller kraven i artiklarna 19–22 eller 23–26,
  - f) en originator eller ett medverkande institut lämnar en vilseledande anmälan enligt artikel 27.1,
  - g) en originator eller ett medverkande institut inte uppfyller kraven i artikel 27.4, eller
  - h) en tredje part som beviljats tillstånd enligt artikel 28 inte har underrättat om väsentliga ändringar av den information som tillhandahållits i enlighet med artikel 28.1, eller om eventuella andra ändringar som rimligen kan anses påverka den behöriga myndighetens bedömning.

Medlemsstaterna ska också säkerställa att administrativa sanktioner och/eller avhjälpande åtgärder genomförs på ett verkningfullt sätt.

Dessa sanktioner och åtgärder ska vara effektiva, proportionella och avskräckande.

2. Medlemsstaterna ska ge behöriga myndigheter befogenhet att tillämpa åtminstone följande sanktioner och åtgärder vid sådana överträdelser som avses i punkt 1:
  - a) En offentlig förklaring som anger vilken fysisk eller juridisk person som gjort sig skyldig till överträdelsen samt överträdelsens art i enlighet med artikel 37.
  - b) Ett beslut innehållande krav på att den fysiska eller juridiska personen ska upphöra med sitt agerande och inte upprepa detta.
  - c) Ett tillfälligt förbud för en medlem i ledningsorganet för originatorn, det medverkande institutet eller specialföretaget för värdepapperisering, eller någon annan fysisk person som hålls ansvarig för överträdelsen, att utöva ledningsfunktioner i dessa företag.

- d) När det gäller sådana överträdelser som avses i punkt 1 första stycket e eller f i denna artikel, ett tillfälligt förbud som hindrar originatorn och det medverkande institutet från att enligt artikel 27.1 anmäla att en värdepapperisering uppfyller de krav som anges i artiklarna 19–22 eller 23–26.
- e) För en fysisk person, maximala administrativa sanktionsavgifter på minst 5 000 000 EUR eller, i medlemsstater som inte har euron som valuta, motsvarande värde i nationell valuta den 17 januari 2018.
- f) För en juridisk person, maximala administrativa sanktionsavgifter på minst 5 000 000 EUR eller, i medlemsstater som inte har euron som valuta, motsvarande värde i nationell valuta den 17 januari 2018 eller högst 10 % av den juridiska personens totala årliga nettoomsättning enligt de senast tillgängliga räkenskaper som godkänts av ledningsorganet; om den juridiska personen är ett moderbolag eller ett dotterbolag till det moderbolag som ska upprätta en koncernredovisning enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU ⁽¹⁾, ska den relevanta totala årsomsättningen vara den totala årsomsättningen eller motsvarande typ av inkomst enligt relevanta lagstiftningsakter om redovisning i den senast tillgängliga koncernredovisning som godkänts av ledningsorganet för det yttersta moderbolaget.
- g) Maximala administrativa sanktionsavgifter till ett belopp motsvarande minst två gånger den vinst som härrör från överträdelsen, om en sådan vinst kan fastställas, även om detta belopp överstiger de maximala beloppen i leden e och f.
- h) När det gäller en sådan överträdelse som avses i punkt 1 första stycket h i denna artikel, tillfällig återkallelse av det tillstånd som avses i artikel 28 för den tredje part som fått tillstånd att bedöma om en värdepapperisering uppfyller kraven i artiklarna 19–22 eller 23–26.
3. Om de bestämmelser som avses i punkt 1 tillämpas på en juridisk person ska medlemsstaterna ge de behöriga myndigheterna befogenhet att tillämpa de administrativa sanktioner och avhjälpande åtgärder som avses i punkt 2, på de villkor som anges i nationell rätt, på medlemmarna i ledningsorganet och andra personer som enligt nationell rätt är ansvariga för överträdelsen.
4. Medlemsstaterna ska säkerställa att alla beslut genom vilka de administrativa sanktioner eller avhjälpande åtgärder som avses i punkt 2 påförs är motiverade på lämpligt sätt och kan överklagas.

Artikel 33

Utövande av befogenheten att tillämpa administrativa sanktioner och avhjälpande åtgärder

1. De behöriga myndigheterna ska utöva sina befogenheter att tillämpa de administrativa sanktioner och avhjälpande åtgärder som avses i artikel 32 i enlighet med sina nationella rättsliga ramar, beroende på vad som är lämpligt
- a) direkt,
- b) i samarbete med andra myndigheter,
- c) på eget ansvar genom delegering till andra myndigheter,
- d) genom ansökan till de behöriga rättsliga myndigheterna.
2. De behöriga myndigheterna ska, när de fastställer typ och nivå för en administrativ sanktion eller avhjälpande åtgärd som tillämpas enligt artikel 32, ta hänsyn till huruvida överträdelsen är uppsåtlig eller beror på oaktsamhet och alla övriga relevanta omständigheter, i lämpliga fall inbegripet följande:
- a) Överträdelsens väsentlighet, allvar och varaktighet.
- b) Graden av ansvar hos den fysiska eller juridiska person som gjort sig skyldig till överträdelsen.
- c) Den ansvariga fysiska eller juridiska personens finansiella styrka.
- d) Storleken på den vinst som den ansvariga fysiska eller juridiska personen gjort eller den förlust som undvikits, i den mån de kan fastställas.
- e) De förluster för tredje parter som överträdelsen orsakat, i den mån de kan fastställas.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU av den 26 juni 2013 om årsbokslut, koncernredovisning och rapporter i vissa typer av företag, om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG och om upphävande av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG (EUT L 182, 29.6.2013, s. 19).

- f) Graden av den ansvariga fysiska eller juridiska personens vilja att samarbeta med den behöriga myndigheten, utan att det påverkar behovet av att säkerställa återbetalning av de vinster som personen erhållit eller förluster som denne undvikit.
- g) Den ansvariga fysiska eller juridiska personens tidigare överträdelser.

Artikel 34

Straffrättsliga påföljder

1. Medlemsstaterna får besluta att inte fastställa regler för administrativa sanktioner eller avhjälpande åtgärder för överträdelser som omfattas av straffrättsliga påföljder i deras nationella rätt.
2. Om medlemsstaterna i enlighet med punkt 1 i denna artikel har valt att fastställa straffrättsliga påföljder för de överträdelser som avses i artikel 32.1, ska de säkerställa att lämpliga åtgärder vidtagits så att de behöriga myndigheterna har alla nödvändiga befogenheter för att upprätthålla kontakter med rättsliga myndigheter, åklagarmyndigheter eller straffrättsliga myndigheter inom sin jurisdiktion för att få särskild information om brottsutredningar eller förfaranden som inlett för de överträdelser som avses i artikel 32.1, och tillhandahålla andra behöriga myndigheter samt Esma, EBA och Eiopa samma information så att de kan fullgöra sin skyldighet att samarbeta vid tillämpning av denna förordning.

Artikel 35

Underrättelseskyldigheter

Medlemsstaterna ska senast den 18 januari 2019 underrätta kommissionen, Esma, EBA och Eiopa om de lagar och andra författningar som genomför detta kapitel, inbegripet alla relevanta straffrättsliga bestämmelser. Medlemsstaterna ska utan onödigt dröjsmål underrätta kommissionen, Esma, EBA och Eiopa om eventuella ändringar av dessa.

Artikel 36

Samarbete mellan behöriga myndigheter och de europeiska tillsynsmyndigheterna

1. De behöriga myndigheter som avses i artikel 29 och Esma, EBA och Eiopa ska samarbeta nära med varandra och utbyta information för att utföra sina uppgifter enligt artiklarna 30–34.
2. De behöriga myndigheterna ska nära samordna sin tillsyn i syfte att identifiera och avhjälpa överträdelser av denna förordning, utarbeta och främja bästa praxis, underlätta samarbete, främja konsekvens i tolkningen och vid eventuell oenighet genomföra bedömningar över jurisdiktionsgränserna.
3. En särskild värdepapperiseringskommitté ska inrättas inom ramen för den gemensamma kommittén för de europeiska tillsynsmyndigheterna, inom vilken de behöriga myndigheterna ska bedriva ett nära samarbete för att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 30–34.
4. Om en behörig myndighet anser att ett eller flera krav enligt artiklarna 6–27 har åsidosatts eller har anledning att tro detta, ska den på ett tillräckligt detaljerat sätt underrätta den behöriga myndigheten för den eller de enheter som misstänks för sådana överträdelser om sina iakttagelser. De berörda behöriga myndigheterna ska nära samordna sin tillsynsverksamhet för att säkerställa konsekventa beslut.
5. Särskilt om en överträdelse som avses i punkt 4 i denna artikel rör en felaktig eller vilseledande anmälan enligt artikel 27.1, ska den behöriga myndighet som konstaterat överträdelsen utan dröjsmål underrätta den behöriga myndigheten för den enhet som har utsetts till första kontaktpunkt enligt artikel 27.1 om sina iakttagelser. Den behöriga myndigheten för den enhet som har utsetts till första kontaktpunkt enligt artikel 27.1 ska i sin tur underrätta Esma, EBA och Eiopa och ska följa förfarandet som anges i punkt 6 i den här artikeln.
6. När den behöriga myndigheten för den enhet som misstänks för överträdelsen har mottagit de uppgifter som avses i punkt 4 ska den inom 15 arbetsdagar vidta de åtgärder som är nödvändiga för att åtgärda den konstaterade överträdelsen och underrätta övriga berörda behöriga myndigheter, särskilt de myndigheter som är behöriga för originatorn, det medverkande institutet och specialföretaget för värdepapperisering och de myndigheter som är behöriga för innehavaren av värdepapperiseringspositionen, om dessa är kända. Om en behörig myndighet har invändningar mot en annan behörig myndighet med avseende på förfarandet eller innehållet i dess åtgärder eller på grund av att den avstått från att vidta åtgärder ska den utan onödigt dröjsmål underrätta alla andra berörda behöriga myndigheter om sina invändningar. Om ingen överenskommelse har nåtts inom tre månader från den dag då alla berörda behöriga myndigheter underrättades ska ärendet hänskjutas till Esma i enlighet med artikel 19 och, i tillämpliga fall, artikel 20 i förordning (EU) nr 1095/2010. Den förlikningsperiod som avses i artikel 19.2 i förordning (EU) nr 1095/2010 ska vara en månad.

Om de berörda behöriga myndigheterna inte lyckas nå en överenskommelse under det förlikningsskede som avses i första stycket ska Esma inom en månad fatta ett beslut i enlighet med artikel 19.3 i förordning (EU) nr 1095/2010. Under det förfarande som anges i den här artikeln ska en värdepapperisering som förekommer på den förteckning som förs av Esma enligt artikel 27 i den här förordningen fortsätta att betraktas som en STS-värdepapperisering enligt kapitel 4 i den här förordningen och ska kvarstå på förteckningen.

Om de berörda behöriga myndigheterna är eniga om att överträdelsen avser att någon har brustit i efterlevnaden av artikel 18 i god tro får de besluta att ge originatorn, det medverkande institutet och specialföretaget för värdepapperisering upp till tre månader för att åtgärda den konstaterade överträdelsen räknat från den dag då den behöriga myndigheten underrättade originatorn, det medverkande institutet och specialföretaget för värdepapperisering om överträdelsen. Under denna period ska en värdepapperisering som förekommer på den förteckning som förs av Esma enligt artikel 27 fortsätta att betraktas som en STS-värdepapperisering enligt kapitel 4 och ska kvarstå på förteckningen.

Om en eller flera berörda behöriga myndigheter anser att överträdelsen inte på lämpligt sätt har åtgärdats inom den tidsperiod som anges i tredje stycket ska första stycket tillämpas.

7. Tre år från och med denna förordnings tillämpningsdatum ska Esma göra en inbördes utvärdering i enlighet med artikel 30 i förordning (EU) nr 1095/2010 om genomförandet av de kriterier som anges i artiklarna 19–26 i den här förordningen.

8. Esma ska, i nära samarbete med EBA och Eiopa, utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera den allmänna samarbetskyldigheten och den information som ska utbytas enligt punkt 1 och anmälningsskyldigheterna enligt punkterna 4 och 5.

Esma ska, i nära samarbete med EBA och Eiopa, överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 18 januari 2019.

Kommissionen ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i denna punkt i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 37

Offentliggörande av administrativa sanktioner

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att de behöriga myndigheterna utan onödigt dröjsmål på sina officiella webbplatser offentliggör åtminstone alla beslut om att påföra en administrativ sanktion vilken inte kan överklagas och vilken påförts för överträdelse av artikel 6, 7, 9 eller 27.1, efter det att sanktionens adressat har underrättats om beslutet.

2. Det offentliggörande som avses i punkt 1 ska omfatta information om överträdelsens typ och art och om vilka personer som är ansvariga och vilka sanktioner som påförts.

3. Om den behöriga myndigheten i det enskilda fallet anser att ett offentliggörande av en juridisk persons identitet eller en fysisk persons identitet och personuppgifter är oproportionellt, eller om den behöriga myndigheten anser att offentliggörandet äventyrar finansmarknadernas stabilitet eller en pågående brottsutredning, eller om offentliggörandet i den mån det går att fastställa skulle åsamka den berörda personen oproportionell skada, ska medlemsstaterna säkerställa att de behöriga myndigheterna

a) skjuter upp offentliggörandet av beslutet om påförande av den administrativa sanktionen tills det inte längre finns någon anledning att inte offentliggöra det,

b) offentliggör beslutet om påförande av den administrativa sanktionen på anonym grund, i enlighet med nationell rätt, eller

c) över huvud taget inte offentliggör beslutet om påförande av den administrativa sanktionen, om de alternativ som anges i leden a och b inte anses tillräckliga för att säkerställa

i) att finansmarknadernas stabilitet inte skulle äventyras, eller

ii) att offentliggörandet av sådana beslut är proportionellt med avseende på åtgärder som bedöms vara av mindre betydelse.

4. Vid ett beslut om att offentliggöra en sanktion på anonym grund får offentliggörandet av de berörda uppgifterna skjutas upp. Om en behörig myndighet offentliggör ett beslut om påförande av en administrativ sanktion som får överklagas till behöriga rättsliga myndigheter ska de behöriga myndigheterna också omedelbart på sin officiella webbplats lägga till denna information och all information om resultatet av ett sådant överklagande. Eventuella rättsliga avgöranden som ogiltigförklarar ett beslut om påförande av en administrativ sanktion ska också offentliggöras.

5. De behöriga myndigheterna ska säkerställa att alla offentliggöranden som avses i punkterna 1–4 bevaras på deras officiella webbplats i minst fem år efter offentliggörandet. Personuppgifter i offentliggörandet får endast finnas på den behöriga myndighetens officiella webbplats under den tidsperiod som är nödvändig i enlighet med tillämpliga regler om dataskydd.

6. De behöriga myndigheterna ska underrätta Esma om alla administrativa sanktioner som påförts, inbegripet eventuella överklaganden av dem och deras resultat.

7. Esma ska upprätthålla en central databas över administrativa sanktioner som meddelats till Esma. Databasen ska vara tillgänglig endast för Esma, EBA, Eiopa och de behöriga myndigheterna och ska uppdateras på grundval av uppgifter som lämnats av de behöriga myndigheterna i enlighet med punkt 6.

KAPITEL 6

ÄNDRINGAR

Artikel 38

Ändring av direktiv 2009/65/EG

Artikel 50a i direktiv 2009/65/EG ska ersättas med följande:

”Artikel 50a

Om förvaltningsbolag för fondföretag eller internt förvaltade fondföretag exponeras för en värdepapperisering som inte längre uppfyller de krav som anges i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2402 (*) ska de, i det berörda fondföretagets investerares intresse, agera och vidta korrigeringsåtgärder, när så är lämpligt.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2402 av den 12 december 2017 om ett allmänt ramverk för värdepapperisering och om inrättande av ett särskilt ramverk för enkel, transparent och standardiserad värdepapperisering samt om ändring av direktiven 2009/65/EG, 2009/138/EG och 2011/61/EU och förordningarna (EG) nr 1060/2009 och (EU) nr 648/2012 (EUT L 347, 28.12.2017, s. 35).”

Artikel 39

Ändring av direktiv 2009/138/EG

Direktiv 2009/138/EG ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 135 ska punkterna 2 och 3 ersättas med följande:

”2. Kommissionen ska anta delegerade akter i enlighet med artikel 301a i detta direktiv för att komplettera detta direktiv genom att fastställa under vilka omständigheter ett proportionellt ytterligare kapitalkrav får åläggas vid överträdelse av de krav som anges i artikel 5 eller 6 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2402 (*), utan att det påverkar tillämpningen av artikel 101.3 i detta direktiv.

3. För att säkerställa en konsekvent harmonisering när det gäller punkt 2 i denna artikel ska Eiopa, om inte annat följer av artikel 301b, utarbета förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera metoderna för att beräkna ett proportionerligt ytterligare kapitalkrav enligt den punkten.

Kommissionen ges befogenhet att komplettera detta direktiv genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i denna punkt i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1094/2010.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2402 av den 12 december 2017 om ett allmänt ramverk för värdepapperisering och om inrättande av ett särskilt ramverk för enkel, transparent och standardiserad värdepapperisering samt om ändring av direktiven 2009/65/EG, 2009/138/EG och 2011/61/EU och förordningarna (EG) nr 1060/2009 och (EU) nr 648/2012 (EUT L 347, 28.12.2017, s. 35).”

2. Artikel 308b.11 ska utgå.

Artikel 40

Ändring av förordning (EG) nr 1060/2009

Förordning (EG) nr 1060/2009 ska ändras på följande sätt:

1. I skälen 22 och 41, i artikel 8c samt i bilaga I avsnitt D del II punkt 1, ska "strukturerat finansiellt instrument" respektive "strukturerade finansiella instrument" ersättas med "värdepapperiseringsinstrument".
2. I skälen 34 och 40, i artiklarna 8.4, 8c, 10.3 och 39.4, liksom i bilaga I avsnitt A punkt 2 femte stycket, bilaga I avsnitt B punkt 5, bilaga I avsnitt D del II titeln och punkt 2, bilaga III del I punkterna 8, 24 och 45, och bilaga III del III punkt 8, ska "strukturerade finansiella instrument" ersättas med "värdepapperiseringsinstrument".
3. I artikel 1 ska andra stycket ersättas med följande:

"I denna förordning fastställs också skyldigheter för i unionen etablerade emittenter och anknutna tredje parter när det gäller värdepapperiseringsinstrument."
4. I artikel 3.1 ska led 1 ersättas med följande:

"1) *värdepapperiseringsinstrument*: ett finansiellt instrument eller andra tillgångar som skapats genom en värdepapperiseringstransaktion eller ett värdepapperiseringsprogram enligt artikel 2.1 i förordning (EU) 2017/2402 (värdepapperiseringsförordningen)."
5. Artikel 8b ska utgå.
6. I artikel 4.3 b, artikel 5.6 andra stycket b och artikel 25a ska hänvisningen till artikel 8b utgå.

Artikel 41

Ändring av direktiv 2011/61/EU

Artikel 17 i direktiv 2011/61/EU ska ersättas med följande:

"Artikel 17

Om AIF-förvaltare exponeras för en värdepapperisering som inte längre uppfyller de krav som anges i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2402 (*) ska de, i de berörda AIF-fondernas investerares intresse, agera och vidta korrigeringsåtgärder, när så är lämpligt.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2402 av den 12 december 2017 om ett allmänt ramverk för värdepapperisering och om inrättande av ett särskilt ramverk för enkel, transparent och standardiserad värdepapperisering samt om ändring av direktiven 2009/65/EG, 2009/138/EG och 2011/61/EU och förordningarna (EG) nr 1060/2009 och (EU) nr 648/2012 (EUT L 347, 28.12.2017, s. 35)."

Artikel 42

Ändring av förordning (EU) nr 648/2012

Förordning (EU) nr 648/2012 ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 2 ska följande led läggas till:
  - "30. *säkerställd obligation*: en obligation som uppfyller kraven i artikel 129 i förordning (EU) nr 575/2013.
  31. *enhet för säkerställda obligationer*: emittent av säkerställda obligationer eller pool för säkring av en säkerställd obligation."
2. I artikel 4 ska följande punkter läggas till:
  - "5. Punkt 1 i denna artikel ska inte tillämpas på OTC-derivatkontrakt som har ingåtts av enheter för säkerställda obligationer i samband med en säkerställd obligation, eller av ett specialföretag för värdepapperisering i samband med en värdepapperisering, i den mening som avses i Europaparlamentet och rådets förordning (EU) 2017/2402 (*), förutsatt att
    - a) när det gäller specialföretag för värdepapperisering, specialföretaget för värdepapperisering endast utfärdar värdepapperiseringar som uppfyller kraven i artikel 18 och i artiklarna 19–22 eller 23–26 i förordning (EU) 2017/2402 (värdepapperiseringsförordningen),

- b) OTC-derivatkontraktet endast används för att risksäkra ränte- eller valutaobalanser inom den säkerställda obligationen eller värdepapperiseringen, och
- c) arrangemangen inom den säkerställda obligationen eller värdepapperiseringen på ett lämpligt sätt reducerar motpartskreditrisken när det gäller de OTC-derivatkontrakt som ingåtts av enheten för säkerställda obligationer eller specialföretaget för värdepapperisering i samband med den säkerställda obligationen eller värdepapperiseringen.

6. För att säkerställa en konsekvent tillämpning av denna artikel, och med beaktande av behovet att undvika regelarbitrage, ska de europeiska tillsynsmyndigheterna utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn som specificerar kriterierna för att fastställa vilka arrangemang inom säkerställda obligationer eller värdepapperiseringar som på lämpligt sätt reducerar motpartsriskerna, i den mening som avses i punkt 5.

De europeiska tillsynsmyndigheterna ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 18 juli 2018.

Kommissionens ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i denna punkt i enlighet med artiklarna 10–14 i förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 1094/2010 eller (EU) nr 1095/2010.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2402 av den 12 december 2017 om ett allmänt ramverk för värdepapperisering och om inrättande av ett särskilt ramverk för enkel, transparent och standardiserad värdepapperisering samt om ändring av direktiven 2009/65/EG, 2009/138/EG och 2011/61/EU och förordningarna (EG) nr 1060/2009 och (EU) nr 648/2012 (EUT L 347, 28.12.2017. s. 35).”

3. Artikel 11.15 ska ersättas med följande:

”15. För att säkerställa en konsekvent tillämpning av denna artikel ska de europeiska tillsynsmyndigheterna utarbeta förslag till gemensamma tekniska standarder för tillsyn med närmare uppgifter om följande:

- a) Riskhanteringsförfaranden, inbegripet de nivåer på och den typ av säkerhets- och separeringssystem som krävs för att uppfylla kraven i punkt 3.
- b) De förfaranden som motparterna och de berörda behöriga myndigheterna ska följa när undantag tillämpas enligt punkterna 6–10.
- c) De tillämpliga kriterier som avses i punkterna 5–10, inbegripet framför allt vad som ska betraktas som ett praktiskt eller rättsligt hinder för en snabb överföring av eget kapital eller återbetalning av skulder mellan motparterna.

Nivån på och typen av säkerhet som krävs när det gäller OTC-derivatkontrakt som har ingåtts av enheter för säkerställda obligationer i samband med en säkerställd obligation, eller av ett specialföretag för värdepapperisering i samband med en värdepapperisering i den mening som avses i denna förordning, och som uppfyller villkoren i artikel 4.5 i denna förordning och kraven i artikel 18 och i artiklarna 19–22 eller 23–26 i förordning (EU) 2017/2402 (värdepapperiseringsförordningen), ska fastställas med beaktande av eventuella hinder för utväxling av säkerheter när det gäller befintliga arrangemang för säkerheter inom den säkerställda obligationen eller värdepapperiseringen.

De europeiska tillsynsmyndigheterna ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 18 juli 2018.

Beroende på motpartens rättsliga form ges kommissionen befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i denna punkt i enlighet med artiklarna 10 - 14 i förordning (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 1094/2010 eller (EU) nr 1095/2010.”

Artikel 43

Övergångsbestämmelser

1. Denna förordning ska tillämpas på alla värdepapperiseringar där värdepapper emitterats den 1 januari 2019 eller senare, med förbehåll för punkterna 7 och 8.
2. I fråga om värdepapperiseringar där värdepapper emitterats före den 1 januari 2019 får originatorer, medverkande institut och specialföretag för värdepapperisering använda beteckningen ”STS” eller ”enkel, transparent och standardiserad” eller en beteckning som direkt eller indirekt hänvisar till denna beteckning endast om kraven enligt artikel 18 och villkoren enligt punkt 3 i den här artikeln är uppfyllda.
3. Värdepapperiseringar där värdepapper emitterats före den 1 januari 2019, förutom värdepapperiseringspositioner som avser en ABCP-transaktion eller ett ABCP-program, ska anses vara ”STS”, förutsatt att
  - a) de vid tidpunkten för emissionen av dessa värdepapper uppfyllde kraven i artikel 20.1–20.5, 20.7–20.9 och 20.11–20.13 samt i artikel 21.1 och 21.3, och

b) de vid tidpunkten för anmälan enligt artikel 27.1 uppfyller kraven i artikel 20.6 och 20.10, artikel 21.2 och 21.4–21.10 samt i artikel 22.1–22.5.

4. Vid tillämpning av punkt 3 b ska följande gälla:

a) I artikel 22.2 ska "före emissionen" läsas som "före anmälan enligt artikel 27.1".

b) I artikel 22.3 ska "före prissättningen av värdepapperiseringen" läsas som "före anmälan enligt artikel 27.1".

c) I artikel 22.5

i) ska "före prissättningen" i andra meningen läsas som "före anmälan enligt artikel 27.1",

ii) ska "före prissättningen, åtminstone i form av ett utkast eller i sin ursprungliga form" läsas som "före anmälan enligt artikel 27.1",

iii) ska kravet i fjärde meningen inte vara tillämpligt,

iv) ska hänvisningar till efterlevnaden av artikel 7 tolkas som att artikel 7 är tillämplig på dessa värdepapperiseringar, utan hinder av artikel 43.1.

5. I fråga om värdepapperiseringar där värdepapperen emitterats den 1 januari 2011 eller senare men före den 1 januari 2019, och i fråga om värdepapperiseringar där värdepapperen emitterats före den 1 januari 2011 och där nya underliggande exponeringar har tillkommit eller ersatts efter den 31 december 2014, ska de krav avseende due diligence som anges i förordning (EU) nr 575/2013, delegerad förordning (EU) 2015/35 respektive delegerad förordning (EU) nr 231/2013 fortsätta att tillämpas i den version som var tillämplig den 31 december 2018.

6. I fråga om värdepapperiseringar där värdepapper emitterats före den 1 januari 2019 ska kreditinstitut eller värdepappersföretag enligt definitionerna i artikel 4.1.1 och 4.1.2 i förordning (EU) nr 575/2013, försäkringsföretag enligt definitionen i artikel 13.1 i direktiv 2009/138/EG, återförsäkringsföretag enligt definitionen i artikel 13.4 i direktiv 2009/138/EG och förvaltare av alternativa investeringsfonder (AIF-förvaltare) enligt definitionen i artikel 4.1 b i direktiv 2011/61/EU fortsätta att tillämpa artikel 405 i förordning (EU) nr 575/2013, kapitlen I, II och III och artikel 22 i delegerad förordning (EU) nr 625/2014, artiklarna 254 och 255 i delegerad förordning (EU) 2015/35 och artikel 51 i delegerad förordning (EU) nr 231/2013, i den lydelse som var tillämplig den 31 december 2018.

7. Till dess att de tekniska standarder för tillsyn som ska antas av kommissionen enligt artikel 6.7 i denna förordning är tillämpliga, ska originatorer, medverkande institut eller den ursprungliga långgivaren, i samband med de skyldigheter som anges i artikel 6 i denna förordning, tillämpa kapitlen I, II och III och artikel 22 i delegerad förordning (EU) nr 625/2014 på värdepapperiseringar där värdepapperen är emitterade den 1 januari 2019 eller senare.

8. Till dess att de tekniska standarder för tillsyn som ska antas av kommissionen i enlighet med artikel 7.3 i denna förordning är tillämpliga, ska originatorer, medverkande institut och specialföretag för värdepapperisering, i samband med de skyldigheter som anges i artikel 7.1 första stycket a och e i denna förordning, tillgängliggöra de uppgifter som avses i bilagorna I–VIII till delegerad förordning (EU) 2015/3 i enlighet med artikel 7.2 i den här förordningen.

9. Vid tillämpning av denna artikel ska, i fråga om värdepapperiseringar som inte involverar emission av värdepapper, hänvisningar till "värdepapperiseringar där värdepapperen emitterats" läsas som "värdepapperiseringar där de ursprungliga värdepapperiseringspositionerna skapats", förutsatt att denna förordning är tillämplig på alla värdepapperiseringar som skapar nya värdepapperiseringspositioner den 1 januari 2019 eller senare.

Artikel 44

Rapporter

Senast den 1 januari 2021 och därefter vart tredje år ska den gemensamma kommittén för de europeiska tillsynsmyndigheterna offentliggöra en rapport om

a) genomförandet av de STS-krav som anges i artiklarna 18–27,

- b) en bedömning av de åtgärder som de behöriga myndigheterna har vidtagit, av väsentliga risker och nya sårbarheter som kan ha uppstått och av marknadsaktörernas åtgärder för att ytterligare standardisera värdepapperiseringsdokumentationen,
- c) tillämpningen av de krav avseende due diligence som anges i artikel 5 och de transparenskrav som anges i artikel 7 och graden av transparens på unionens värdepapperiseringsmarknad, inbegripet huruvida de transparenskrav som anges i artikel 7 innebär att de behöriga myndigheterna får en tillräcklig överblick över marknaden för att kunna utföra sina respektive uppdrag,
- d) de krav som anges i artikel 6, inbegripet marknadsaktörernas fullgörande av dessa krav och villkoren för bibehållande av risk enligt artikel 6.3.

Artikel 45

Syntetiska värdepapperiseringar

1. Senast den 2 juli 2019 ska EBA i nära samarbete med Esmå och Eiopa offentliggöra en rapport om möjligheten att inrätta ett särskilt ramverk för enkel, transparent och standardiserad syntetisk värdepapperisering, begränsad till syntetisk värdepapperisering i balansräkningen.
2. Senast den 2 januari 2020 ska kommissionen, på grundval av den rapport från EBA som avses i punkt 1, lägga fram en rapport till Europaparlamentet och rådet om inrättande av ett särskilt ramverk för enkel, transparent och standardiserad värdepapperisering, begränsad till syntetisk värdepapperisering i balansräkningen, om lämpligt tillsammans med ett lagstiftningsförslag.

Artikel 46

Översyn

Senast den 1 januari 2022 ska kommissionen lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet om hur denna förordning fungerar, vid behov åtföljd av ett lagstiftningsförslag.

Rapporten ska särskilt beakta resultaten av de rapporter som avses i artikel 44 och den ska utvärdera följande:

- a) Effekterna av denna förordning, inbegripet införandet av beteckningen STS-värdepapperisering, på hur unionens värdepapperiseringsmarknad fungerar, värdepapperiseringens bidrag till real ekonomin, särskilt på små och medelstora företags möjligheter att få kredit och på investeringar, samt det inbördes sambandet mellan finansiella institut och finanssektorns stabilitet.
- b) Skillnaderna i användningen av de villkor som avses i artikel 6.3, på grundval av de uppgifter som rapporterats i överensstämmelse med artikel 7.1 första stycket e iii. Om resultaten visar att användningen av de villkor som avses i artikel 6.3 a, b, c och e leder till ökade systemrisker ska lämplig prövning övervägas.
- c) Huruvida det sedan denna förordning började tillämpas har skett en oproportionerlig ökning av antalet transaktioner enligt artikel 7.2 tredje stycket, och huruvida marknadsaktörerna har strukturerat transaktioner på ett sätt som syftar till att kringgå den i artikel 7 angivna skyldigheten att göra information tillgänglig genom värdepapperiseringsregister.
- d) Huruvida det finns ett behov av att utvidga informationskraven enligt artikel 7 till att omfatta de transaktioner som avses i artikel 7.2 tredje stycket liksom investerarnas ställning.
- e) Huruvida det på området för STS-värdepapperiseringar skulle kunna införas en likvärdighetsordning för originatorer, medverkande institut och specialföretag för värdepapperisering från tredjeländer, med beaktande av den internationella utvecklingen på området värdepapperisering, särskilt initiativ som avser enkel, transparent och jämförbar värdepapperisering.
- f) Genomförandet av de krav som anges i artikel 22.4 och huruvida de behöver utvidgas till att omfatta värdepapperisering där de underliggande exponeringarna inte är bostadslån, billån eller billeasing, i syfte att integrera offentliggörande av miljömässiga, sociala och förvaltningsmässiga frågor.
- g) Lämpligheten i det system för tredje parts kontroll som anges i artiklarna 27 och 28, och huruvida den tillståndsordning för tredje part som anges i artikel 28 främjar tillräcklig konkurrens bland tredje parter och beaktar huruvida tillsynsramarna behöver ändras så att den finansiella stabiliteten säkerställs.

- h) Huruvida det finns behov av att komplettera det ramverk för värdepapperisering som fastställs genom denna förordning genom att upprätta ett system med ett begränsat antal licensierade banker som fungerar som specialföretag för värdepapperisering och har ensamrätt att förvärva exponeringar från originatorer och till investerare sälja fordringar som har täckning av de förvärvade exponeringarna.

Artikel 47

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 16.2 ska ges till kommissionen tills vidare från och med den 17 januari 2018.
3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 16.2 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.
4. Innan kommissionen antar en delegerad akt, ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning.
5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.
6. En delegerad akt som antas enligt artikel 16.2 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 48

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 1 januari 2019.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg den 12 december 2017.

På Europaparlamentets vägnar

A. TAJANI

Ordförande

På rådets vägnar

M. MAASIKAS

Ordförande

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) 2017/2403**av den 12 december 2017****om hållbar förvaltning av externa fiskeflottor och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1006/2008**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 43.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) Genom rådets förordning (EG) nr 1006/2008 ⁽³⁾ (nedan kallad *tillståndsförordningen*) upprättades ett system vad gäller tillstånd till fiskeverksamhet för unionens fiskefartyg i vatten utanför unionens vatten och tillträde för fartyg från tredjeland till unionens vatten.
- (2) Unionen är avtalslutande part i Förenta nationernas havsrättskonvention av den 10 december 1982 ⁽⁴⁾ (Unclos) och har ratificerat Förenta nationernas avtal av den 4 augusti 1995 om genomförande av bestämmelserna i Förenta nationernas havsrättskonvention om bevarande och förvaltning av gränsöverskridande och långvandrande fiskbestånd ⁽⁵⁾. I dessa internationella bestämmelser fastställs principen att alla stater måste vidta lämpliga åtgärder för att säkerställa en hållbar förvaltning och bevarandet av de marina resurserna och samarbeta med varandra i detta syfte.
- (3) Unionen har godtagit FN:s livsmedels- och jordbruksorganisations avtal om att främja fiskefartygens iakttagande av internationella bevarande- och förvaltningsåtgärder på det fria havet av den 24 november 1993 ⁽⁶⁾. I det avtalet fastställs att en fördragsslutande part ska avstå från att bevilja tillstånd till att använda ett fartyg för fiske på det fria havet om vissa villkor inte är uppfyllda, samt tillämpa sanktioner om vissa rapporteringskrav inte uppfylls.
- (4) Unionen har godkänt FAO:s internationella handlingsplan för att förebygga, motverka och undanröja olagligt, orapporterat och oreglerat fiske (nedan kallat *IPOA-IUU*), som antogs 2001. IPOA-IUU och FAO:s frivilliga riktlinjer för flaggstaternas prestationsnivå som godkändes 2014 ligger till grund för flaggstatens ansvar att säkerställa långsiktigt bevarande och hållbart nyttjande av levande marina resurser och marina ekosystem. I IPOA-IUU föreskrivs att en flaggstat bör utfärda tillstånd till fartyg som för dess flagg för fiske i vatten som inte står under dess överhöghet eller jurisdiktion. De frivilliga riktlinjerna rekommenderar även att tillstånd utfärdas av flaggstaten och av kuststaten när fiskeverksamheten bedrivs enligt ett avtal om fisketillträde, eller till och med när den bedrivs utanför ramen för ett sådant avtal. Båda bör ha förvissat sig om att en sådan verksamhet inte kommer att undergräva hållbarheten hos bestånden i kuststatens vatten.

⁽¹⁾ EUT C 303, 19.8.2016, s. 116.

⁽²⁾ Europaparlamentets ständpunkt av den 2 februari 2017 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets ständpunkt vid första behandlingen av den 17 oktober 2017 (EUT C 390, 17.11.2017, s. 1). Europaparlamentets ständpunkt av den 26 oktober 2017 (ännu ej offentliggjord i EUT).

⁽³⁾ Rådets förordning (EG) nr 1006/2008 av den 29 september 2008 om tillstånd till fiskeverksamhet för gemenskapens fiskefartyg i vatten utanför gemenskapens vatten och om tillträde för fartyg från tredjeland till gemenskapens vatten, om ändring av förordningarna (EEG) nr 2847/93 och (EG) nr 1627/94 och om upphävande av förordning (EG) nr 3317/94 (EUT L 286, 29.10.2008, s. 33).

⁽⁴⁾ Rådets beslut 98/392/EG av den 23 mars 1998 om Europeiska gemenskapens ingående av Förenta nationernas havsrättskonvention av den 10 december 1982 och avtalet av den 28 juli 1994 om genomförande av del XI i denna konvention (EGT L 179, 23.6.1998, s. 1).

⁽⁵⁾ Rådets beslut 98/414/EG av den 8 juni 1998 om Europeiska gemenskapens ratifikation av avtalet om genomförande av bestämmelserna i Förenta nationernas havsrättskonvention av den 10 december 1982 om bevarande och förvaltning av gränsöverskridande och långvandrande fiskbestånd (EGT L 189, 3.7.1998, s. 14).

⁽⁶⁾ Rådets beslut 96/428/EG av den 25 juni 1996 om gemenskapens godtagande av avtalet om att främja fiskefartygens iakttagande av internationella bevarande- och förvaltningsåtgärder på det fria havet (EGT L 177, 16.7.1996, s. 24).

- (5) År 2014 antog samtliga FAO-medlemmar, inklusive unionen och dess partner bland utvecklingsländerna, enhälligt de frivilliga riktlinjerna för säkerställande av hållbart småskaligt fiske i förbindelse med tryggad livsmedelsförsörjning och fattigdomsutrotning. Punkt 5.7 i dessa riktlinjer betonar att småskaligt fiske vederbörligen bör beaktas innan avtal om tillträde till resurser ingås med tredjeländer och tredje parter. Dessa riktlinjer uppmanar till antagandet av åtgärder för långsiktigt bevarande och hållbart nyttjande av fiskeresurser och för säkerställande av en ekologisk grund för livsmedelsproduktion, och betonar vikten av miljöstandarder för fiskeverksamhet utanför unionens vatten som inbegriper en ekosystemansats i fiskeriförvaltningen tillsammans med försiktighetsansatsen.
- (6) Om det finns bevis för att de villkor på vilka ett fisketillstånd har utfärdats inte längre uppfylls ska flaggmedlemsstaten vidta lämpliga åtgärder, inbegripet att ändra eller dra in fisketillståndet samt, om så är nödvändigt, att tillämpa effektiva, proportionella och avskräckande sanktioner. Om ett unionsfartyg vid fiske inom ramen för en regional fiskeriförvaltningsorganisation eller ett hållbart fiskepartnerskapsavtal inte uppfyller villkoren för ett fisketillstånd och medlemsstaten inte vidtar lämpliga åtgärder för att avhjälpa situationen, ens efter att ha uppmanats till detta av kommissionen, bör kommissionen dra slutsatsen att inga lämpliga åtgärder har vidtagits. Kommissionen bör då vidta ytterligare åtgärder för att se till att det berörda fartyget inte fiskar så länge villkoren inte är uppfyllda.
- (7) Unionen åtog sig vid Förenta nationernas toppmöte om hållbar utveckling den 25 september 2015 att genomföra den resolution som innehåller resultatdokumentet *Att förändra vår värld: Agenda 2030 för hållbar utveckling*, inbegripet mål 14 för hållbar utveckling *Bevara och hållbart nyttja haven och de marina resurserna i syfte att uppnå en hållbar utveckling* samt mål 12 för hållbar utveckling *Främja hållbara konsumtions- och produktionsmönster* och deras delmål.
- (8) Målet för den gemensamma fiskeripolitiken, såsom detta anges i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1380/2013 ⁽¹⁾ (nedan kallad *grundförordningen*), är att säkerställa att fiskeverksamheten är miljömässigt, ekonomiskt och socialt hållbar och förvaltas i överensstämmelse med målen att uppnå nytta i ekonomiskt och socialt hänseende och i sysselsättningshänseende och att återställa och bevara fiskbestånden över nivåer som möjliggör maximal hållbar avkastning samt att bidra till att trygga livsmedelsförsörjningen. Vid genomförandet av denna politik måste man också beakta målen för utvecklingssamarbetet i enlighet med artikel 208.1 andra stycket i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (nedan kallat *EUF-fördraget*).
- (9) Enligt grundförordningen måste också hållbara fiskepartnerskapsavtal begränsas till överskottsfångster i enlighet med artikel 62.2 och 62.3 i Unclos.
- (10) I grundförordningen betonas behovet av att främja den gemensamma fiskeripolitikens mål på internationell nivå och säkerställa att unionens fiskeverksamhet utanför unionens vatten grundar sig på de principer och standarder som är tillämpliga enligt unionsrätten, och att samtidigt främja likvärdiga förutsättningar för unionsaktörer och tredjelandsaktörer.
- (11) Avsikten med tillståndsförordningen var att upprätta en gemensam grund för tillståndsgivning för fiskeverksamhet som bedrivs av unionsfartyg utanför unionens vatten, i syfte att stödja kampen mot olagligt, orapporterat och olagligt fiske (nedan kallat *IUU-fiske*) och bättre kontrollera och övervaka unionsflottan i hela världen, samt fastställa villkor för tillstånd för tredjeländers fiskefartyg att fiska i unionens vatten.
- (12) Rådets förordning (EG) nr 1005/2008 ⁽²⁾ (nedan kallad *IUU-förordningen*) antogs parallellt med tillståndsförordningen, och rådets förordning (EG) nr 1224/2009 ⁽³⁾ (nedan kallad *kontrollförordningen*) antogs ett år senare. Dessa förordningar utgör de tre pelarna för genomförandet av den gemensamma fiskeripolitikens kontroll- och efterlevnadsbestämmelser.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1380/2013 av den 11 december 2013 om den gemensamma fiskeripolitiken, om ändring av rådets förordningar (EG) nr 1954/2003 och (EG) nr 1224/2009 och om upphävande av rådets förordningar (EG) nr 2371/2002 och (EG) nr 639/2004 och rådets beslut 2004/585/EG (EUT L 354, 28.12.2013, s. 22).

⁽²⁾ Rådets förordning (EG) nr 1005/2008 av den 29 september 2008 om upprättande av ett gemenskapssystem för att förebygga, motverka och undanröja olagligt, orapporterat och oreglerat fiske och om ändring av förordningarna (EEG) nr 2847/93, (EG) nr 1936/2001 och (EG) nr 601/2004 samt om upphävande av förordningarna (EG) nr 1093/94 och (EG) nr 1447/1999 (EUT L 286, 29.10.2008, s. 1).

⁽³⁾ Rådets förordning (EG) nr 1224/2009 av den 20 november 2009 om införande av ett kontrollsystem i unionen för att säkerställa att bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken efterlevs, om ändring av förordningarna (EG) nr 847/96, (EG) nr 2371/2002, (EG) nr 811/2004, (EG) nr 768/2005, (EG) nr 2115/2005, (EG) nr 2166/2005, (EG) nr 388/2006, (EG) nr 509/2007, (EG) nr 676/2007, (EG) nr 1098/2007, (EG) nr 1300/2008, (EG) nr 1342/2008 och upphävande av förordningarna (EEG) nr 2847/93, (EG) nr 1627/94 och (EG) nr 1966/2006 (EUT L 343, 22.12.2009, s. 1).

- (13) IUU-förordningen, tillståndsförordningen och kontrollförordningen genomfördes dock inte konsekvent; det förekom framför allt inkonsekvenser mellan tillståndsförordningen och kontrollförordningen. Vid genomförandet av tillståndsförordningen upptäcktes också flera kryphål, eftersom vissa utmaningar på kontrollområdet inte täcktes, såsom befraktning, omflaggning och fisketillstånd som utfärdas av en behörig myndighet i ett tredjeland till ett unionsfiskefartyg utanför ramen för ett hållbart fiskepartnerskapsavtal (nedan kallade *direktillstånd*). Dessutom har vissa rapporteringsskyldigheter visat sig svåra att genomföra liksom uppdelningen av administrativa roller mellan medlemsstaterna och kommissionen.
- (14) Den centrala principen för denna förordning är att alla unionsfartyg som fiskar utanför unionens vatten bör erhålla tillstånd från sin flaggmedlemsstat och övervakas i enlighet med detta, oavsett var de är verksamma och inom vilken ram verksamheten sker. Utfärdandet av ett tillstånd bör ske endast på villkor att en grundläggande uppsättning gemensamma kriterier för berättigande är uppfyllda. Den information som medlemsstaterna samlar in och överlämnar till kommissionen bör göra det möjligt för kommissionen att när som helst ingripa i övervakningen av samtliga unionsfiskefartygs fiskeinsatser, i vilket område utanför unionens vatten de än befinner sig.
- (15) Under senare år har unionens externa fiskeripolitik förbättrats avsevärt när det gäller villkor och bestämmelser för hållbara fiskepartnerskapsavtal och den omsorg med vilken bestämmelsernas efterlevnad upprätthålls. Att säkerställa unionens intressen när det gäller tillträdesrättigheter och villkor inom ramen för hållbara fiskepartnerskapsavtal bör därför vara ett prioriterat mål för unionens externa fiskeripolitik, och liknande villkor bör tillämpas på unionsverksamhet som inte omfattas av hållbara fiskepartnerskapsavtal.
- (16) Stödfartyg kan ha stor betydelse för hur fiskefartygen kan bedriva sina fiskeinsatser och för vilken kvantitet fisk de kan fånga. Det är därför nödvändigt att beakta dem i de tillståndsgivnings- och rapporteringsprocesser som anges i denna förordning.
- (17) Omflaggning blir ett problem när målet är att kringgå den gemensamma fiskeripolitikens regler eller befintliga bevarande- och förvaltningsåtgärder. Unionen bör därför ha möjlighet att definiera, uppdaga och hindra sådan verksamhet. Spårbarhet och korrekt uppföljning av efterlevnadshistorik bör säkerställas under hela livslängden för ett fartyg som ägs av en aktör inom unionen, oavsett vilken flagg det för. Kravet att ett unikt fartygsnummer tilldelas fartyget av Internationella sjöfartsorganisationen (IMO) när så krävs enligt unionsrätten bör också tjäna detta syfte.
- (18) I tredjelandsvatten kan unionsfartygen bedriva verksamhet antingen enligt bestämmelserna i hållbara fiskepartnerskapsavtal som ingåtts mellan unionen och tredjeländer eller genom att erhålla direkta fisketillstånd från tredjeländer, om något hållbart fiskepartnerskapsavtal inte är i kraft. I båda fallen bör verksamheten bedrivas på ett öppet och hållbart sätt. Flaggmedlemsstater får ge fartyg som för deras flagg tillstånd att ansöka om och erhålla direktillstånd från tredjeländer som är kuststater på grundval av en uppsättning fastställda kriterier och på villkor att det sker under övervakning. Fiskeinsatsen bör tillåtas när flaggmedlemsstaten har försäkrat sig om att den inte kommer att undergräva hållbarheten och om inte kommissionen har någon vederbörligen motiverad invändning. Aktören bör ges tillåtelse att inleda sin fiskeinsats först efter att ha fått tillstånd från både flaggmedlemsstaten och kuststaten.
- (19) Unionsfiskefartyg får inte fiska i vatten som står under ett tredjelands överhöghet eller jurisdiktion om unionen har ett avtal, men inget protokoll som är i kraft, med det landet. När det föreligger ett sådant avtal, men inget protokoll har varit i kraft på minst tre år, bör kommissionen undersöka orsakerna till situationen och vidta lämpliga åtgärder, vilket kan innebära att föreslå att ett nytt protokoll förhandlas fram.
- (20) En särskild fråga som rör hållbara fiskepartnerskapsavtal är den omfördelning av underutnyttjade fiskemöjligheter som sker när de fiskemöjligheter som tilldelats medlemsstaterna enligt relevanta rådsförordningar inte används fullt ut. Eftersom de tillträdeskostnader som anges i de hållbara fiskepartnerskapsavtalen till stor del finansieras genom unionens allmänna budget är det viktigt att det finns ett system för tillfällig omfördelning och vidarefördelning som tillvaratar unionens finansiella intressen och säkerställer att inga betalade fiskemöjligheter går till spillo. Det är därför nödvändigt att klargöra och förbättra dessa fördelningssystem, som bör vara en mekanism som används som en sista utväg. Tillämpningen av mekanismen bör vara tillfällig och bör inte påverka den ursprungliga fördelningen av fiskemöjligheter mellan medlemsstaterna, i enlighet med tillämpliga principer om relativ stabilitet. Omfördelning bör endast ske när de berörda medlemsstaterna har gett upp sina rättigheter att utbyta fiskemöjligheter sinsemellan och bör främst hanteras inom ramen för hållbara fiskepartnerskapsavtal som ger tillträde till blandfiske.

- (21) När ett tredjeland inte är part i en regional fiskeriförvaltningsorganisation får unionen sträva efter att, tillsammans med det tredjeland med vilket ett hållbart fiskepartnerskapsavtal övervägs, föreskriva att en andel av sektorsstödet avsätts för att främja det berörda tredjelands anslutning till den regionala fiskeriförvaltningsorganisationen.
- (22) Tillstånd från flaggmedlemsstaten bör också utfärdas för fiskeinsatser inom ramen för regionala fiskeriförvaltningsorganisationer och på det fria havet, och de bör bedrivas i enlighet med de regionala fiskeriförvaltningsorganisationernas särskilda regler eller den unionsrätt som reglerar fiskeinsatser på det fria havet.
- (23) För att genomföra unionens internationella förpliktelser i de regionala fiskeriförvaltningsorganisationerna, och i enlighet med de mål som anges i artikel 28 i grundförordningen, bör unionen uppmantra att oberoende organ vidtar periodiska granskningar av arbetet och den bör spela en aktiv roll i upprättandet och stärkandet av genomförandekommittéer i alla de regionala fiskeriförvaltningsorganisationer i vilka unionen är avtalslutande part. Unionen bör särskilt säkerställa att dessa genomförandekommittéer övervakar genomförandet av den externa fiskeripolitiken och av de åtgärder som beslutas i de regionala fiskeriförvaltningsorganisationerna.
- (24) En ändamålsenlig förvaltning av befraktningsavtal är viktig för att säkerställa att bevarande- och förvaltningsåtgärdernas ändamålsenlighet inte undergrävs, samt för att säkerställa ett hållbart nyttjande av levande marina resurser. Det är därför nödvändigt att fastställa en rättslig ram som hjälper unionen att bättre övervaka den verksamhet som bedrivs av unionsfiskefartyg som befракts av antingen ett tredjeland eller unionsaktörer, på grundval av de regler som antagits av den relevanta regionala fiskeriförvaltningsorganisationen.
- (25) Omlastningar till havs är inte föremål för några ordentliga kontroller från flagg- eller kuststaternas sida och ger därför aktörer möjlighet att medföra olagliga fångster. Omlastningar som utförs av unionsfartyg på det fria havet eller inom ramen för direkttillstånd bör omfattas av ett krav på förhandsanmälan när de utförs utanför hamn. Medlemsstaterna bör en gång om året underrätta kommissionen om alla omlastningar som utförs av deras fartyg.
- (26) Förfarandena bör vara öppna och förutsebara för unionsaktörer och tredjelandsaktörer, liksom för deras respektive behöriga myndigheter.
- (27) Utbyte av uppgifter i elektronisk form mellan medlemsstaterna och kommissionen, enligt vad som anges i kontrollförordningen, bör säkerställas. Medlemsstaterna bör samla in alla begärda uppgifter om sina flottor och deras fiskeinsatser, behandla dessa uppgifter och göra dem tillgängliga för kommissionen. Därutöver bör de samarbeta med varandra, med kommissionen och vid behov med tredjeländer, för att samordna uppgiftsinsamlingen.
- (28) För förbättrad öppenhet och ökad tillgänglighet när det gäller information om unionens fisketillstånd bör kommissionen inrätta en elektronisk fisketillståndsdatabas som omfattar både en offentlig och en säker del. I uppgifterna i unionens fisketillståndsdatabas ingår även personuppgifter. Behandlingen av personuppgifter enligt denna förordning bör ske i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 ⁽¹⁾, Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG ⁽²⁾ och tillämplig nationell rätt.
- (29) För en korrekt hantering av tillträdet till unionens vatten för fiskefartyg som för ett tredjelands flagg, bör de relevanta reglerna överensstämma med de regler som gäller för unionens fiskefartyg, i enlighet med kontrollförordningen. Särskilt bör artikel 33 i den förordningen, som handlar om rapportering av fångster och fångstrelaterade uppgifter, vara tillämplig även på tredjeländers fiskefartyg som fiskar i unionens vatten.
- (30) Fiskefartyg från tredjeland som saknar tillstånd enligt denna förordning bör, när de trafikerar unionens vatten, vara skyldiga att säkerställa att deras fiskeredskap är stuvade på ett sådant sätt att de inte med lätthet kan användas för fiskeinsatser.
- (31) Medlemsstaterna bör vara ansvariga för kontrollen av tredjelandsfartygs fiskeinsatser i unionens vatten och, i händelse av överträdelse, för registrering av överträdelserna i det nationella register som föreskrivs i artikel 93 i kontrollförordningen.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter (EGT L 8, 12.1.2001, s. 1).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter (EGT L 281, 23.11.1995, s. 31).

- (32) Tredjeländers fiskefartyg som omfattas av avtal om utbyten eller gemensam förvaltning bör iaktta de kvoter som tilldelats dem av deras egna flaggstater i unionens vatten. Om tredjeländers fartyg överskrider de fiskekvoter som tilldelats dem för bestånd i unionens vatten bör kommissionen göra avdrag från de kvoter som tilldelas dessa tredjeländer under efterföljande år. I sådana fall ska det avdrag från kvoterna som kommissionen ska göra om kvoterna överskrids förstås som det bidrag som kommissionen lämnar inom ramen för samrådet med kuststater.
- (33) I syfte att förenkla förfarandena för tillståndsgivning bör ett gemensamt system för utbyte och lagring av uppgifter användas av medlemsstaterna och kommissionen, så att nödvändig information och uppdateringar tillhandahålls samtidigt som den administrativa bördan minimeras.
- (34) I syfte att ta hänsyn till tekniska framsteg och eventuella åtföljande nya internationella rättsliga krav bör befohgenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen med avseende på att anta ändringar av bilagan till denna förordning som innehåller förteckningen över den information som en aktör ska lämna för att erhålla ett fisketillstånd, samt med avseende på att komplettera villkoren för fisketillstånd i artikel 10 i den utsträckning som krävs för att unionsrätten ska återspegla resultaten av samråden mellan unionen och de tredjeländer med vilka unionen har ingått ett avtal, eller resultaten av arrangemang med kuststater med vilka fiskbestånd delas. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning ⁽¹⁾. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.
- (35) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter med avseende på registreringen av, formatet för och överföringen av uppgifter rörande fisketillstånd från medlemsstaterna till kommissionen och till unionens fisketillståndsdatabas, samt när det gäller att fatta beslut om den tillfälliga omfördelningen av outnyttjade fiskemöjligheter enligt befintliga protokoll till hållbara fiskepartnerskapsavtal såsom en övergångsåtgärd motsvarande bestämmelserna i artikel 10 i tillståndsförordningen. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 ⁽²⁾.
- (36) För att unionens fisketillståndsdatabas ska kunna tas i bruk och för att göra det möjligt för medlemsstaterna att efterleva de tekniska kraven för överföring bör kommissionen ge de berörda medlemsstaterna tekniskt stöd för att göra det möjligt för dem att överföra uppgifter på elektronisk väg. Medlemsstaterna kan också få finansiellt stöd från Europeiska havs- och fiskerifonden i enlighet med artikel 76.2 a i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 508/2014 ⁽³⁾.
- (37) På grund av ändringarnas antal och omfattning bör tillståndsförordningen upphävas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

AVDELNING I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Syfte

I denna förordning fastställs regler för utfärdande och förvaltning av fisketillstånd för

- a) unionsfiskefartyg som bedriver fiskeinsatser i vatten som står under ett tredjelands överhöghet eller jurisdiktion, under överinseende av en regional fiskeriförvaltningsorganisation där unionen är avtalslutande part, inom eller utanför unionens vatten, eller på det fria havet, och

⁽¹⁾ EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 508/2014 av den 15 maj 2014 om Europeiska havs- och fiskerifonden och om upphävande av rådets förordningar (EG) nr 2328/2003, (EG) nr 861/2006, (EG) nr 1198/2006 och (EG) nr 791/2007 och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1255/2011 (EUT L 149, 20.5.2014, s. 1).

- b) tredjelands fiskefartyg som bedriver fiskeinsatser i unionens vatten.

Artikel 2

Förhållande till internationell rätt och unionsrätt

Denna förordning ska tillämpas utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelser

- a) i hållbara fiskepartnerskapsavtal och andra fiskeavtal som ingåtts mellan unionen och tredjeländer,
- b) som antagits av regionala fiskeriförvaltningsorganisationer i vilka unionen är avtalsslutande part,
- c) i unionsrätt genom vilken sådana bestämmelser som avses i leden a och b genomförs eller införlivas.

Artikel 3

Definitioner

1. I denna förordning gäller definitionerna i artikel 4 i grundförordningen och i artikel 2.1–2.4, 2.15, 2.16 och 2.22 i IUU-förordningen, om inte annat föreskrivs i den här förordningen.

2. I denna förordning gäller även följande definitioner:

a) *stödfartyg*: ett annat fartyg än en båt som medförs ombord som inte är utrustat med fungerande fiskeredskap utformade för att fånga eller dra till sig fisk, och som underlättar, bistår vid eller förbereder fiskeinsatser.

b) *fisketillstånd*: när det är fråga om ett unionsfiskefartyg, ett tillstånd

— i den mening som avses i artikel 4.10 i kontrollförordningen,

— utfärdat av ett tredjeland som ger ett unionsfiskefartyg rätt att bedriva specifika fiskeinsatser i de vatten som står under detta tredjelands överhöghet eller jurisdiktion under en angiven period, i ett visst område eller för ett visst fiske på särskilda villkor,

och, när det är fråga om tredjelands fiskefartyg, ett tillstånd som ger fartyget rätt att bedriva specifika fiskeinsatser i unionens vatten under en angiven period, i ett visst område eller för ett visst fiske på särskilda villkor.

c) *direktstillstånd*: ett fisketillstånd som utfärdas till ett unionsfiskefartyg av en behörig myndighet i ett tredjeland utanför ramen för ett hållbart fiskepartnerskapsavtal eller för ett avtal om utbyte av fiskemöjligheter och gemensam förvaltning av arter av gemensamt intresse.

d) *tredjelandsvatten*: vatten som står under ett tredjelands överhöghet eller jurisdiktion. Vid tillämpning av denna förordning betraktas en medlemsstats vatten som inte är unionens vatten som tredjelandsvatten.

e) *observatörsprogram*: en ordning inom ramen för en regional fiskeriförvaltningsorganisation, ett tredjeland eller en medlemsstat, eller en ordning enligt ett hållbart fiskepartnerskapsavtal, som innebär att observatörer placeras ombord på fiskefartyg, inbegripet, när så särskilt föreskrivs i den tillämpliga observatörsordningen, för att kontrollera att fartyget iakttar de regler som antagits av den regionala fiskeriförvaltningsorganisationen, tredjelandet eller enligt det hållbara fiskepartnerskapsavtalet.

f) *befraktning*: ett arrangemang genom vilket ett fiskefartyg som för en medlemsstats flagg ingår ett avtal för en fastställd period med en aktör i en annan medlemsstat eller i ett tredjeland utan byte av flagg.

g) *fiskeinsats*: all verksamhet som innebär sökande efter fisk, utsättning, släpning och upptagning av aktiva fiskeredskap, utsättning och upptagning av passiva fiskeredskap, inbegripet det led då redskapen befinner sig i vattnet, samt överflyttning av eventuell fångst från redskapen, från förvaringskassar eller från en transportkasse till odlingskassar.

AVDELNING II

UNIONSFISKEFARTYGS FISKEINSATSER UTANFÖR UNIONENS VATTEN

Kapitel I

Gemensamma bestämmelser

Artikel 4

Allmän princip

Utan att det påverkar tillämpningen av kravet att fisketillstånd ska inhämtas från behörig organisation eller behörigt tredjeland, får ett unionsfiskefartyg bedriva fiskeinsatser utanför unionens vatten endast om dess flaggmedlemsstat har gett sitt tillstånd och fiskeinsatserna anges i ett giltigt fisketillstånd som utfärdats i enlighet med kapitlen II–V, beroende på vad som är lämpligt.

Artikel 5

Kriterier för berättigande

1. En flaggmedlemsstat får endast utfärda fisketillstånd för fiskeinsatser utanför unionens vatten på följande villkor:
  - a) Flaggmedlemsstaten har fått in fullständig och korrekt information, i enlighet med de krav som uppställs i bilagan eller i det berörda hållbara fiskepartnerskapsavtalet eller av den berörda regionala fiskeriförvaltningsorganisationen, om fiskefartyget och tillhörande stödfartyg, inklusive stödfartyg som inte är unionsfartyg.
  - b) Fiskefartyget har en giltig fiskelicens enligt artikel 6 i kontrollförordningen.
  - c) Fiskefartyget och eventuella tillhörande stödfartyg tillämpar IMO:s relevanta system med identifieringsnummer för fartyg i den utsträckning som krävs enligt unionsrätten.
  - d) Fiskefartyget finns inte upptaget i någon förteckning över IUU-fartyg som antagits av en regional fiskeriförvaltningsorganisation och/eller av unionen i enlighet med IUU-förordningen.
  - e) Det finns, i tillämpliga fall, tillgängliga fiskemöjligheter för flaggmedlemsstaten inom ramen för det berörda fiskeavtalet eller den regionala fiskeriförvaltningsorganisationens relevanta bestämmelser.
  - f) Fiskefartyget uppfyller, i tillämpliga fall, villkoren i artikel 6.
2. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 44 med avseende på ändring av bilagan i syfte att säkerställa lämplig övervakning av fiskefartygs verksamhet enligt denna förordning, framför allt genom nya uppgiftskrav som härrör från fiskeavtal eller utveckling av informationsteknik.

Artikel 6

Omlagning

1. Denna artikel är tillämplig på fartyg som, under den femårsperiod som föregick inlämnandet av ansökan om fisketillstånd, har
  - a) avförts från registret över unionens fiskeflotta och har flaggats om i ett tredjeland, och
  - b) därefter återinförts i registret över unionens fiskeflotta.
2. En flaggmedlemsstat får endast utfärda fisketillstånd om den har verifierat att det fiskefartyg som avses i punkt 1, under den period som det förde tredjelandets flagg, inte bedrev
  - a) IUU-fiske,

- b) fiske i ett tredjeland som har identifierats som ett land som tillåter ohållbart fiske i enlighet med artikel 4.1 a i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1026/2012 ⁽¹⁾,
- c) fiske i vatten i ett tredjeland som har förtecknats som icke-samarbetande i enlighet med artikel 33 i IUU-förordningen, och
- d) fiske i vatten i ett tredjeland som har identifierats som icke-samarbetande i kampen mot IUU-fiske i enlighet med artikel 31 i IUU-förordningen efter en period på sex veckor efter antagandet av kommissionens beslut som identifierar det tredjelandet som icke-samarbetande, med undantag för eventuella insatser i händelse av att rådet har avvisat ett förslag om att förteckna det tredjelandet som icke-samarbetande enligt artikel 33 i den förordningen.

3. För detta ändamål ska aktören lämna in följande uppgifter som flaggmedlemsstaten kräver angående den period under vilken fartyget bedrev fiske under ett tredjelands flagg:

- a) En deklARATION med uppgifter om fångster och fiskeansträngningar under den relevanta perioden i enlighet med tredjelandsflaggstatens krav.
- b) En kopia av alla fisketillstånd som tillät fiskeinsatser under den relevanta perioden.
- c) Ett officiellt intyg från det tredjeland i vilket fartyget flaggades om, med uppgift om vilka sanktioner som fartyget eller aktören ålagts under den relevanta perioden.
- d) En fullständig förteckning över flagg under den period som fartyget har varit avfört från registret över unionens fiskeflotta.

4. En flaggmedlemsstat får inte utfärda fisketillstånd till ett fartyg som har flaggats om i ett tredjeland som har

- a) förtecknats som icke-samarbetande i kampen mot IUU-fiske i enlighet med artikel 33 i IUU-förordningen,
- b) identifierats som icke-samarbetande i kampen mot IUU-fiske i enlighet med artikel 31 i IUU-förordningen efter en period på sex veckor efter antagandet av kommissionens beslut som identifierar det tredjelandet som icke-samarbetande, med undantag för eventuella insatser i händelse av att rådet har avvisat ett förslag om att förteckna det tredjelandet som icke-samarbetande i enlighet med artikel 33 i den förordningen, eller
- c) identifierats som ett land som tillåter ohållbart fiske enligt artikel 4.1 a i förordning (EU) nr 1026/2012.

5. Punkt 4 ska inte tillämpas om flaggmedlemsstaten är förvissad om att aktören, så snart de omständigheter som beskrivs i punkt 2 b–d eller punkt 4 a–c blev tillämpliga,

- a) upphörde med fiskeinsatserna, och
- b) omedelbart inledde relevanta administrativa förfaranden för att avföra fartyget från tredjelandsregistret.

Artikel 7

Förvaltning av fisketillstånd

1. Vid ansökan om fisketillstånd ska aktören lämna in fullständiga och korrekta uppgifter till flaggmedlemsstaten.
2. Aktören ska omedelbart underrätta flaggmedlemsstaten om varje ändring av uppgifterna i fråga.
3. Flaggmedlemsstaten ska regelbundet övervaka huruvida de villkor på vilka ett fisketillstånd utfärdades fortsätter att vara uppfyllda under fisketillståndets giltighetstid.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1026/2012 av den 25 oktober 2012 om vissa åtgärder i syfte att bevara fiskbestånd i fråga om länder som tillåter ohållbart fiske (EUT L 316, 14.11.2012, s. 34).

4. Om det, på grundval av slutresultatet av den övervakning som avses i punkt 3, föreligger bevis på att de villkor på vilka ett fisketillstånd har utfärdats inte längre är uppfyllda ska flaggmedlemsstaten vidta lämpliga åtgärder, inbegripet att ändra eller dra in fisketillståndet samt, om så är nödvändigt, påföra sanktioner. De sanktioner som flaggmedlemsstaterna tillämpar med avseende på överträdelse ska vara tillräckligt stränga för att säkerställa faktisk efterlevnad av reglerna, för att förhindra överträdelse och för att beröva lagöverträdarna den vinning som härrör från överträdelse. Flaggmedlemsstaten ska omedelbart underrätta aktören och kommissionen om detta. I förekommande fall ska kommissionen underrätta den regionala fiskeriförvaltningsorganisationens sekretariat eller det berörda tredjelandet om detta.

5. På motiverad begäran av kommissionen ska en flaggmedlemsstat vidta lämpliga åtgärder i enlighet med punkt 4 vid överträdelse av åtgärder för bevarande och förvaltning av marina biologiska resurser som antagits av en regional fiskeriförvaltningsorganisation i vilken unionen är avtalsslutande part eller inom ramen för hållbara fiskepartnerskapsavtal.

6. Om unionen är avtalsslutande part i en regional fiskeriförvaltningsorganisation och ett unionsfiskefartyg inte uppfyller de villkor som anges i artikel 21 b enligt vad som fastställs i den slutliga inspektionsrapport som godkänts av den regionala fiskeriförvaltningsorganisationen, och om flaggmedlemsstaten underlåter att vidta lämpliga åtgärder i enlighet med punkt 4 i den här artikeln, får kommissionen genom beslut kräva att den berörda flaggmedlemsstaten säkerställer att det berörda unionsfiskefartyget uppfyller dessa villkor.

Om den berörda flaggmedlemsstaten inte inom en period av 15 dagar har vidtagit lämpliga åtgärder för att följa det kommissionsbeslut som avses i första stycket ska kommissionen skicka de uppdaterade uppgifter om fiskefartygen som avses i artikel 22 till sekretariatet för den regionala fiskeriförvaltningsorganisationen i syfte att hantera det berörda fartyget. Kommissionen ska underrätta flaggmedlemsstaten om sin åtgärd. Flaggmedlemsstaten ska underrätta aktören om kommissionens åtgärd.

7. Om unionen har ingått ett hållbart fiskepartnerskapsavtal med ett tredjeland och ett unionsfiskefartyg inte uppfyller de villkor som anges i artikel 10 b enligt vad som fastställs i den slutliga inspektionsrapport som erkänts av de behöriga myndigheterna, och om flaggmedlemsstaten underlåter att vidta lämpliga åtgärder i enlighet med punkt 4 i den här artikeln, får kommissionen genom beslut ålägga den berörda flaggmedlemsstaten att säkerställa att det berörda unionsfiskefartyget uppfyller dessa villkor.

Om den berörda flaggmedlemsstaten inte inom en period av 15 dagar har vidtagit lämpliga åtgärder för att följa det kommissionsbeslut som avses i första stycket ska kommissionen skicka de uppdaterade uppgifterna om fiskefartygen till tredjelandet i syfte att hantera det berörda unionsfiskefartyget. Kommissionen ska underrätta flaggmedlemsstaten om sin åtgärd. Flaggmedlemsstaten ska underrätta aktören om kommissionens åtgärd.

Kapitel II

Unionsfiskefartygs fiskeinsatser i tredjelandsvatten

Avsnitt 1

Fiskeinsatser inom ramen för hållbara fiskepartnerskapsavtal

Artikel 8

Tillämpningsområde

Detta avsnitt ska tillämpas på fiskeinsatser som unionsfiskefartyg bedriver i tredjelandsvatten inom ramen för ett hållbart fiskepartnerskapsavtal.

Artikel 9

Medlemskap i regionala fiskeriförvaltningsorganisationer

Ett unionsfiskefartyg får endast bedriva fiskeinsatser i ett tredjelandsvatten efter bestånd som förvaltas av en regional fiskeriförvaltningsorganisation om tredjelandet i fråga är avtalsslutande part i den regionala fiskeriförvaltningsorganisationen.

Artikel 10

Villkor för flaggmedlemsstatens utfärdande av fisketillstånd

En flaggmedlemsstat får endast utfärda fisketillstånd för fiskeinsatser i tredjelandsvatten inom ramen för ett hållbart fiskepartnerskapsavtal om

a) kriterierna för berättigande i artikel 5 är uppfyllda,

- b) villkoren i det relevanta hållbara fiskepartnerskapsavtalet är uppfyllda,
- c) aktören har betalat alla avgifter enligt de relevanta avtalen, i tillämpliga fall inklusive därmed sammanhängande ekonomiska sanktioner som har fastställts genom ett rättsligt avgörande eller ett administrativt beslut med slutlig och bindande verkan, och
- d) fiskefartyget har ett giltigt fisketillstånd som utfärdats av det tredjeland som har överhöghet eller jurisdiktion över de vatten där fiskeinsatserna äger rum.

Artikel 11

Förfarande för att erhålla fisketillstånd från tredjelandet

1. Vid tillämpning av artikel 10 d ska en flaggmedlemsstat som har kontrollerat att villkoren i artikel 10 a–c är uppfyllda till kommissionen skicka in motsvarande ansökan avseende tillståndet från tredjelandet.
2. Den ansökan som avses i punkt 1 ska innehålla den information som krävs enligt det hållbara fiskepartnerskapsavtalet.
3. Flaggmedlemsstaten ska skicka ansökan till kommissionen senast tio kalenderdagar före utgången av den tidsfrist för överföring av ansökningar som anges i det hållbara fiskepartnerskapsavtalet. Kommissionen får skicka en vederbörligen motiverad begäran till flaggmedlemsstaten om eventuell kompletterande information som krävs för att kontrollera att villkoren är uppfyllda.
4. När kommissionen har tagit emot en ansökan eller eventuell kompletterande information som har begärts i enlighet med punkt 3 i denna artikel ska den göra en inledande undersökning för att avgöra om villkoren i artikel 10 a–c är uppfyllda. Kommissionen ska därefter
  - a) skicka ansökan till tredjelandet utan dröjsmål, och under alla omständigheter före utgången av den tidsfrist för överföring av ansökningar som anges i det hållbara fiskepartnerskapsavtalet, förutsatt att tidsfristen enligt punkt 3 i denna artikel har respekterats, eller
  - b) meddela medlemsstaten att ansökan har avslagits.
5. Om ett tredjeland meddelar kommissionen att det har beslutat att utfärda, neka, tillfälligt återkalla eller dra in ett fisketillstånd som utfärdats för ett unionsfiskefartyg inom ramen för avtalet ska kommissionen omedelbart underrätta flaggmedlemsstaten om detta, om möjligt på elektronisk väg.

Artikel 12

Tillfällig omfördelning av utnyttjade fiskemöjligheter inom ramen för hållbara fiskepartnerskapsavtal

1. Under ett visst år eller under en annan relevant period av genomförandet av ett protokoll till ett hållbart fiskepartnerskapsavtal får kommissionen med beaktande av giltighetstiden för fisketillstånd och fiskeperioder identifiera utnyttjade fiskemöjligheter och informera de medlemsstater som har tilldelats de motsvarande andelarna av de aktuella fiskemöjligheterna om detta.
2. Inom tio kalenderdagar från det att de medlemsstater som avses i punkt 1 får denna information från kommissionen får dessa
  - a) informera kommissionen om att de kommer att utnyttja fiskemöjligheterna senare under den relevanta genomförandeperioden genom att lämna in en fiskeplan med detaljerade uppgifter om antalet begärda fisketillstånd, beräknade fångster, område och fiskeperiod, eller
  - b) till kommissionen anmäla utnyttjandet av fiskemöjligheterna genom utbyten av fiskemöjligheter i enlighet med artikel 16.8 i grundförordningen.
3. Om vissa medlemsstater inte har informerat kommissionen om en av de åtgärder som avses i punkt 2 eller har informerat den om att de enbart kommer att utnyttja en del av fiskemöjligheterna och om fiskemöjligheter därför förblir utnyttjade, får kommissionen uppmana till intresseanmälan avseende de tillgängliga utnyttjade fiskemöjligheterna till övriga medlemsstater som har andelar av fiskemöjligheterna. Kommissionen ska samtidigt informera alla medlemsstater om uppmaningen till intresseanmälan.

4. Medlemsstater som har andelar av de aktuella fiskemöjligheterna får, inom tio kalenderdagar efter det att de tagit emot den uppmaning till intresseanmälan som anges i punkt 3, meddela kommissionen att de är intresserade av de tillgängliga outnyttjade fiskemöjligheterna. Till stöd för detta ska de lämna in en fiskeplan med detaljerade uppgifter om antalet begärda fisketillstånd, beräknade fångster, område och fiskeperiod.

5. Om så krävs för bedömningen av ansökan får kommissionen begära kompletterande information från de berörda medlemsstaterna.

6. Om de medlemsstater som har andelar av de aktuella fiskemöjligheterna inte uttrycker intresse för samtliga tillgängliga outnyttjade fiskemöjligheter får kommissionen efter perioden på tio dagar enligt punkt 4 utvidga uppmaningen till intresseanmälan så att den omfattar samtliga medlemsstater. En medlemsstat får uttrycka sitt intresse för de outnyttjade fiskemöjligheterna på de villkor som anges i den punkten.

7. På grundval av de uppgifter som medlemsstaterna lämnar i enlighet med punkt 4 eller 6 i denna artikel ska rådet i enlighet med artikel 43.3 i EUF-fördraget omfördela de outnyttjade fiskemöjligheterna, men endast tillfälligt, för den relevanta tidsperiod som avses i punkt 1 i den här artikeln.

Kommissionen ska informera medlemsstaterna om till vilken eller vilka medlemsstater omfördelningen har gjorts och om de kvantiteter som har omfördelats.

8. Den tillfälliga omfördelningen av fiskemöjligheter ska grunda sig på öppna och objektiva kriterier, i tillämpliga fall inbegripet miljömässiga, sociala och ekonomiska kriterier. Dessa kriterier kan inbegripa följande:

- a) De fiskemöjligheter som är tillgängliga för omfördelning.
- b) Antalet ansökande medlemsstater.
- c) Den andel som varje ansökande medlemsstat tilldelades i den ursprungliga fördelningen av fiskemöjligheter.
- d) Historiska fångst- och fiskeansträngningsnivåer för var och en av de ansökande medlemsstaterna, i tillämpliga fall.
- e) Genomförbarheten av de fiskeplaner som tillhandahållits av de ansökande medlemsstaterna, mot bakgrund av fiskefartygens antal, typ och egenskaper och de redskap som används.

Artikel 13

Vidarefördelning av en årlig kvot som fördelas på ett antal på varandra följande fångstbegränsningar

1. Om det i protokollet till ett hållbart fiskepartnerskapsavtal fastställs månatliga eller kvartalsvisa fångstbegränsningar eller andra uppdelningar av de fiskemöjligheter som är tillgängliga för det relevanta året och om inte alla de tilldelade fiskemöjligheterna används under samma månatliga, kvartalsvisa eller på annat sätt tillämpliga period ska motsvarande tillgängliga fiskemöjligheter vidarefördelas av rådet i enlighet med artikel 43.3 i EUF-fördraget mellan de berörda medlemsstaterna för de relevanta perioderna.

2. Vidarefördelningen av de tillgängliga fiskemöjligheterna ska göras utifrån öppna och objektiva kriterier. Den ska vara konsekvent med de årliga fiskemöjligheter som tilldelats medlemsstaterna enligt relevant rådsförordning.

Avsnitt 2

Fiskeinsatser enligt avtal om utbyten eller gemensam förvaltning

Artikel 14

Tillämpliga bestämmelser

1. Artiklarna 8–11 ska i tillämpliga delar gälla för unionsfiskefartyg som fiskar i tredjelandsvatten inom ramen för ett avtal om utbyte av fiskemöjligheter eller gemensam förvaltning av fiskbestånd av gemensamt intresse.

2. Genom undantag från artikel 11 får en flaggmedlemsstat förse kommissionen med uppgifter om de unionsfiskefartyg som är berättigade att bedriva fiskeinsatser i tredjelandsvatten enligt det relevanta avtalet. När det har fastställts att villkoren i artikel 10 a–c är uppfyllda ska kommissionen utan dröjsmål översända uppgifterna om de berörda unionsfiskefartygen till tredjelandet. Så snart tredjelandet informerar kommissionen om att uppgifterna om dessa unionsfiskefartyg har godkänts ska kommissionen informera flaggmedlemsstaten om detta. De unionsfiskefartyg för vilka de erforderliga uppgifterna har lämnats ska anses ha ett giltigt fisketillstånd i den mening som avses i artikel 10 d. Kommissionen ska också utan dröjsmål på elektronisk väg informera flaggmedlemsstaten om eventuella underrättelser från tredjelandet om att ett unionsfiskefartyg inte är berättigat att bedriva fiskeinsatser i dess vatten.

Artikel 15

Samråd med tredjeländer avseende unionsfiskefartyg

Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 44 i syfte att komplettera artikel 10 genom att i unionsträtten genomföra resultaten av samråden mellan unionen och tredjeländer med vilka unionen har ingått ett avtal, eller av arrangemangen med kuststater med vilka fiskbestånd delas, med avseende på villkoren för fisketillstånd.

Avsnitt 3

Fiskeinsatser inom ramen för direkttillstånd

Artikel 16

Tillämpningsområde

Detta avsnitt ska tillämpas på de fiskeinsatser som unionsfiskefartyg bedriver i tredjelandsvatten utanför ramen för ett sådant avtal som avses i avsnitt 1 eller 2.

Artikel 17

Villkor för flaggmedlemsstaternas utfärdande av fisketillstånd

1. En flaggmedlemsstat får utfärda fisketillstånd för fiskeinsatser i tredjelandsvatten utanför ramen för ett avtal enligt avsnitt 1 eller 2 enbart under förutsättning

- a) att kriterierna för berättigande i artikel 5 är uppfyllda,
- b) att det inte finns något hållbart fiskepartnerskapsavtal eller avtal om utbyte av fiskemöjligheter eller gemensam förvaltning med det berörda tredjelandet som är i kraft eller tillämpas provisoriskt,
- c) att aktören har inkommit med följande:
  - En kopia av eller en exakt hänvisning till den tillämpliga fiskerilagstiftning som det tredjeland som har överhöghet eller jurisdiktion över de vatten där fiskeinsatserna äger rum försett aktören med.
  - En vetenskaplig utvärdering som visar att de planerade fiskeinsatserna är hållbara, inbegripet att de är förenliga med bestämmelserna i artikel 62 i Unclos, beroende på vad som är tillämpligt.
  - Kontouppgifter för det särskilda officiella och offentliga bankkonto som ska användas för betalningen av alla avgifter.
- d) att, om fiskeinsatserna kommer att avse arter som förvaltas av en regional fiskeriförvaltningsorganisation, tredjelandet är avtalsslutande part i den organisationen, och
- e) att aktören har tillhandahållit antingen
  - ett giltigt fisketillstånd för det berörda fiskefartyget, som utfärdats av det tredjeland som har överhöghet eller jurisdiktion över de vatten där fiskeinsatserna äger rum, eller

- en skriftlig bekräftelse som utfärdats av det tredjeland som har överhöghet eller jurisdiktion över de vatten där fiskeinsatserna äger rum, efter diskussioner mellan aktören och tredjelandet, av de villkor som ingår i det planerade direkttillståndet som ger aktören tillträde till tredjelandets fiskeresurser, inbegripet varaktighet, villkor och fiskemöjligheter uttryckta som begränsningar av ansträngning eller fångst.

2. Under alla omständigheter får fiskeinsatser inte inledas förrän tredjelandet har utfärdat det giltiga fisketillstånd som avses i punkt 1 e. Flaggmедlemsstaten ska tillfälligt återkalla sitt tillstånd om tredjelandet inte har utfärdat något tillstånd senast när de planerade fiskeinsatserna inleds.

3. Den vetenskapliga utvärdering som avses i punkt 1 c andra strecksatsen ska tillhandahållas av en regional fiskeriförvaltningsorganisation eller av ett regionalt fiskeriorgan med vetenskaplig kompetens eller tillhandahållas av, eller i samarbete med, tredjelandet. Den vetenskapliga utvärdering som härrör från tredjelandet ska granskas av unionens eller en medlemsstats vetenskapliga institut eller organ.

Artikel 18

Förfarande för att erhålla fisketillstånd från tredjelandet

1. En flaggmедlemsstat som har kontrollerat att villkoren i artikel 17.1 a–e är uppfyllda ska till kommissionen överlämna den relevanta information som förtecknas i bilagan samt information om uppfyllandet av villkoren i artikel 17.1 c.

2. Om kommissionen anser att den information som avses i punkt 1 i denna artikel är otillräcklig för att bedöma huruvida villkoren i artikel 17 är uppfyllda ska den begära kompletterande information eller motivering inom tio arbetsdagar från mottagandet av denna information.

3. Om kommissionen, till följd av begäran om kompletterande information eller motivering enligt punkt 2 i denna artikel och efter diskussioner med den berörda medlemsstaten, konstaterar att villkoren i artikel 17 inte är uppfyllda, får kommissionen invända mot beviljandet av fisketillståndet inom 30 kalenderdagar från det att all begärd information eller motivering har inkommit. Om kommissionen anser att villkoren är uppfyllda ska den utan dröjsmål informera den berörda medlemsstaten om sin avsikt att inte göra några invändningar.

4. Flaggmедlemsstaten får utfärda fisketillståndet vid utgången av den period som avses i punkt 2. Om kommissionen har begärt kompletterande information i enlighet med den punkten, får flaggmедlemsstaten utfärda fisketillståndet om kommissionen inte har gjort några invändningar inom den tidsfrist som avses i punkt 3 eller före denna tidsfrist, förutsatt att kommissionen har informerat medlemsstaten om sin avsikt att inte göra invändningar.

5. Vid förnyelse av ett fisketillstånd med samma villkor, som sker inom två år från beviljandet av det ursprungliga fisketillståndet, får flaggmедlemsstaten, genom undantag från punkterna 1–4, utfärda fisketillståndet efter kontroll av den information som mottagits avseende villkoren i artikel 17.1 a, b, d och e och ska utan dröjsmål informera kommissionen om detta.

6. Om ett tredjeland meddelar kommissionen att det har beslutat att utfärda, neka, tillfälligt återkalla eller dra in ett direkttillstånd för ett unionsfiskefartyg ska kommissionen omedelbart underrätta flaggmедlemsstaten om detta.

7. Om ett tredjeland meddelar flaggmедlemsstaten att det har beslutat att utfärda, neka, tillfälligt återkalla eller dra in ett direkttillstånd för ett unionsfiskefartyg ska flaggmедlemsstaten omedelbart underrätta kommissionen om detta.

8. Aktören ska tillhandahålla flaggmедlemsstaten en kopia av de slutliga villkor som avtalats mellan aktören och tredjelandet, inbegripet en kopia av direkttillståndet.

KAPITEL III

Unionsfiskefartygs fiskeinsatser under överinseende av regionala fiskeriförvaltningsorganisationer

Artikel 19

Tillämpningsområde

Detta kapitel ska gälla för fiskeinsatser som bedrivs av unionsfiskefartyg som fiskar efter bestånd under överinseende av en regional fiskeriförvaltningsorganisation i eller utanför unionens vatten, i den utsträckning insatserna omfattas av ett tillståndssystem som införts av den regionala fiskeriförvaltningsorganisationen.

Artikel 20

Fisketillstånd

1. Ett unionsfiskefartyg vars fiskeinsatser omfattas av ett tillståndssystem som antagits av den regionala fiskeriförvaltningsorganisationen får bedriva fiskeinsatser under överinseende av den regionala fiskeriförvaltningsorganisationen endast om

- a) unionen är avtalsslutande part i den regionala fiskeriförvaltningsorganisationen,
- b) dess flaggmedlemsstat har utfärdat ett fisketillstånd för det,
- c) det har tagits upp i relevant register eller förteckning över godkända fartyg av den regionala fiskeriförvaltningsorganisationen, och
- d) när fiskeinsatserna bedrivs i tredjelandsvatten, om ett fisketillstånd har utfärdats för fiskefartyget av relevant tredjeland i enlighet med kapitel II.

2. Punkt 1 a i denna artikel ska inte tillämpas på unionsfiskefartyg som endast fiskar i unionens vatten och för vilka ett fisketillstånd redan har utfärdats i enlighet med artikel 7 i kontrollförordningen.

Artikel 21

Villkor för flaggmedlemsstatens utfärdande av fisketillstånd

En flaggmedlemsstat får endast utfärda fisketillstånd om

- a) kriterierna för berättigande i artikel 5 är uppfyllda,
- b) de regler som fastställts av den regionala fiskeriförvaltningsorganisationen eller den unionsrätt genom vilken reglerna införlivas efterlevs, och
- c) när fiskeinsatserna bedrivs i tredjelandsvatten, om villkoren i artikel 10 och 17 är uppfyllda.

Artikel 22

Registrering hos regionala fiskeriförvaltningsorganisationer

1. En flaggmedlemsstat ska till kommissionen översända uppgifter om de fartyg som den har godkänt för fiskeinsatser i enlighet med artikel 20 i denna förordning eller, vid tillämpning av artikel 20.2 i denna förordning, i enlighet med artikel 7 i kontrollförordningen.

2. De uppgifter som avses i punkt 1 ska upprättas i enlighet med de villkor som fastställts av den regionala fiskeriförvaltningsorganisationen och åtföljas av den information som denna organisation kräver.

3. Kommissionen får begära att flaggmedlemsstaten inkommer med eventuell kompletterande information som kommissionen anser nödvändig inom en period av tio dagar efter att ha mottagit de uppgifter som avses i punkt 1. Kommissionen ska lämna en motivering för varje sådan begäran.

4. När kommissionen är förvissad om att villkoren enligt artikel 21 är uppfyllda, och inom en period av 15 dagar efter att ha mottagit de uppgifter som avses i punkt 1 i den här artikeln, ska kommissionen skicka uppgifterna om godkända fartyg till den regionala fiskeriförvaltningsorganisationen.

5. Om den regionala fiskeriförvaltningsorganisationens register eller förteckning inte har offentliggjorts ska kommissionen distribuera uppgifterna om godkända fartyg till de medlemsstater som deltar i det aktuella fisket.

KAPITEL IV

Unionsfiskefartygens fiskeinsatser på det fria havet

Artikel 23

Tillämpningsområde

Detta kapitel ska tillämpas på sådana fiskeinsatser på det fria havet som inte omfattas av tillämpningsområdet för kapitel III och som bedrivs av unionsfiskefartyg med en total längd på mer än 24 meter.

Artikel 24

Villkor för flaggmedlemsstaternas utfärdande av fisketillstånd

En flaggmedlemsstat får utfärda ett fisketillstånd för fiskeinsatser på det fria havet endast om

- a) kriterierna för berättigande i artikel 5 är uppfyllda,
- b) de planerade fiskeinsatserna
  - är förenliga med en vetenskaplig utvärdering som visar att de planerade fiskeinsatserna är hållbara och som tillhandahållits eller validerats av ett vetenskapligt institut i flaggmedlemsstaten, eller
  - utgör en del av ett forskningsprogram, inbegripet ett system för datainsamling, som anordnas av ett vetenskapligt organ. Det vetenskapliga protokollet för forskningen, som under alla omständigheter kommer att krävas, ska vara validerat av ett vetenskapligt institut i flaggmedlemsstaten.

Artikel 25

Förfarande för att erhålla fisketillstånd

1. En flaggmedlemsstat som har kontrollerat att villkoren i artikel 24 är uppfyllda ska till kommissionen översända den information som förtecknas i bilagan, samt information om uppfyllandet av villkoren i artikel 5.
2. Om kommissionen anser att den information som har lämnats i enlighet med punkt 1 i denna artikel är otillräcklig för att bedöma huruvida villkoren i artikel 24 är uppfyllda, ska den begära kompletterande information eller motivering inom tio kalenderdagar från mottagandet av informationen.
3. Om kommissionen, efter att enligt begäran ha mottagit kompletterande information eller motivering enligt punkt 2 i denna artikel, konstaterar att villkoren i artikel 24 inte är uppfyllda, kan kommissionen invända mot beviljandet av fisketillståndet inom fem kalenderdagar från det att den kompletterande informationen eller motiveringen inkommit. Om kommissionen anser att villkoren är uppfyllda ska den utan dröjsmål informera den berörda medlemsstaten om sin avsikt att inte göra några invändningar.
4. Flaggmedlemsstaten får utfärda fisketillståndet vid utgången av den period som avses i punkt 2. Om kommissionen har begärt kompletterande information i enlighet med den punkten, får flaggmedlemsstaten utfärda fisketillståndet om kommissionen inte har gjort några invändningar inom den tidsfrist som anges i punkt 3 eller före utgången av denna tidsfrist, förutsatt att kommissionen har informerat medlemsstaten om sin avsikt att inte göra invändningar.

KAPITEL V

Befraktning av unionsfiskefartyg

Artikel 26

Principer

1. Ett unionsfiskefartyg får inte bedriva fiskeinsatser inom ramen för befraktningsavtal i vatten där ett hållbart fiskepartnerskapsavtal är i kraft eller tillämpas provisoriskt.
2. Ett unionsfiskefartyg får inte bedriva fiskeinsatser inom ramen för mer än ett befraktningsavtal åt gången och får inte heller använda sig av underbefraktning.

3. Unionsfiskefartyg får verka enligt befraktningsavtal i vatten som står under en regional fiskeriförvaltningsorganisation överinseende endast om den stat dit fartyget befraktas är avtalslutande part i den organisationen.
4. Ett befraktat unionsfiskefartyg får inte utnyttja sin flaggmedlemsstats fiskemöjligheter under befraktningens tillämpningsperiod. Det befraktade unionsfiskefartygets fångster ska räknas av från den befraktande statens fiskemöjligheter.
5. Ingenting i denna förordning ska minska flaggmedlemsstatens ansvar när det gäller dess skyldigheter enligt internationell rätt, kontrollförordningen, IUU-förordningen eller andra bestämmelser inom den gemensamma fiskeripolitiken, inbegripet rapporteringskrav.
6. Innehavaren av fiskelicensen för ett unionsfiskefartyg som ska befraktas ska informera flaggmedlemsstaten om befraktningsavtalet innan det börjar tillämpas. Medlemsstaten ska utan dröjsmål informera kommissionen om detta.

Artikel 27

Förvaltning av fisketillstånd inom ramen för ett befraktningsavtal

Flaggmedlemsstaten ska vid utfärdandet av fisketillstånd till ett fartyg i enlighet med artikel 17, 21 eller 24, och när de berörda fiskeinsatserna bedrivs inom ramen för ett befraktningsavtal, kontrollera att

- a) den behöriga myndigheten i den befraktande staten officiellt har bekräftat att avtalet är förenligt med statens nationella rätt, och
- b) detaljerna i befraktningsavtalet anges i fisketillståndet, inbegripet tidsperiod, fiskemöjligheter och fiskeområde.

KAPITEL VI

Omlastning

Artikel 28

Omlastning

1. Alla omlastningar som utförs av ett unionsfiskefartyg på det fria havet eller inom ramen för direkttillstånd ska ske i enlighet med artiklarna 21 och 22 i kontrollförordningen. Flaggmedlemsstaten ska senast i slutet av mars varje år tillhandahålla kommissionen, i fråga om omlastningar som ägde rum under det föregående året, de uppgifter som angavs i omlastningsdeklarationen, datumet för omlastning samt den geografiska positionen och det geografiska område där omlastningen ägde rum.
2. Befälhavare på unionsfiskefartyg som fiskar inom ramen för direkttillstånd eller på det fria havet ska före omlastningen meddela de behöriga myndigheterna i sin flaggmedlemsstat följande uppgifter:
  - a) Det mottagande fartygets namn och externa identifieringsnummer.
  - b) Tidpunkten och den geografiska positionen för den planerade omlastningen.
  - c) Den uppskattade kvantitet av arter som ska omlastas.
3. Denna artikel är inte tillämplig på omlastningar som unionsfiskefartyg utför i hamnar.

KAPITEL VII

Observations- och rapporteringskrav

Artikel 29

Uppgifter från observatörsprogram

Om uppgifter samlas in ombord på ett unionsfiskefartyg inom ramen för ett observatörsprogram ska de tillhörande rapporterna, i enlighet med de bestämmelser om överföring som anges i observatörsprogrammet, utan dröjsmål skickas till den behöriga myndigheten i flaggmedlemsstaten.

*Artikel 30***Information till tredjeländer**

1. Vid fiskeinsatser enligt denna avdelning ska befälhavaren på ett unionsfiskefartyg eller befälhavarens företrädare göra relevanta fångst- och landningsdeklarationer tillgängliga för tredjelandet och dessutom skicka en elektronisk kopia av dessa uppgifter till flaggmedlemsstaten.
2. Flaggmedlemsstaten ska, genom korskontroller i enlighet med artikel 109 i kontrollförordningen, bedöma huruvida de uppgifter som avses i punkt 1 i den här artikeln överensstämmer med de uppgifter som flaggmedlemsstaten fått in i enlighet med den förordningen och, i tillämpliga fall, i enlighet med relevanta bestämmelser i det hållbara fiskepartnerskapsavtalet.
3. Underlåtenhet att skicka fångst- eller landningsdeklarationer till tredjelandet enligt punkt 1 i denna artikel ska också betraktas som allvarliga överträdelser enligt artikel 90 i kontrollförordningen beroende på hur allvarlig överträdelsen i fråga är, vilket ska fastställas av flaggmedlemsstatens behöriga myndighet med beaktande av sådana kriterier som skadans art, dess värde, överträdarens ekonomiska situation samt överträdelsens omfattning eller huruvida den har upprepats.

AVDELNING III

FISKEINSATSER SOM BEDRIVS AV TREDJELANDS FISKEFARTYG I UNIONENS VATTEN*Artikel 31***Krav på medlemskap i regionala fiskeriförvaltningsorganisationer**

Ett tredjelands fiskefartyg får bedriva fiskeinsatser i unionens vatten efter bestånd som förvaltas av en regional fiskeriförvaltningsorganisation endast om tredjelandet i fråga är avtalslutande part i den regionala fiskeriförvaltningsorganisationen.

*Artikel 32***Allmänna principer**

1. Ett tredjelands fiskefartyg får bedriva fiskeinsatser i unionens vatten endast om kommissionen har utfärdat ett fisketillstånd för fiskefartyget i fråga. Ett sådant tillstånd ska utfärdas för fiskefartyget endast om det uppfyller de kriterier för berättigande som fastställs i artikel 5.
2. Ett tredjelands fartyg som har tillstånd att fiska i unionens vatten ska följa de regler som gäller för unionsfartygens fiskeinsatser i det aktuella fiskeområdet. Om bestämmelserna i det relevanta fiskeavtalet skulle avvika, ska dessa bestämmelser uttryckligen anges, antingen i det avtalet eller genom regler för genomförande av avtalet som överenskommit med tredjelandet.
3. Om ett tredjelands fiskefartyg som saknar fisketillstånd enligt denna förordning seglar genom unionens vatten, ska fiskeredskapen vara surrade och stuvade i enlighet med de regler som fastställs i artikel 47 i kontrollförordningen så att de inte med lätthet kan användas för fiskeinsatser.

*Artikel 33***Villkor för fisketillstånd**

1. Kommissionen får utfärda fisketillstånd för fiskeinsatser i unionens vatten till ett tredjelands fiskefartyg endast om följande villkor är uppfyllda:
  - a) Det finns ett överskott av tillåten fångstmängd som skulle täcka de föreslagna fiskemöjligheterna i enlighet med kraven i artikel 62.2 och 62.3 i Unclos.
  - b) Villkoren i det relevanta fiskeavtalet är uppfyllda och fiskefartyget är berättigat i enlighet med fiskeavtalet med det berörda tredjelandet och finns, i tillämpliga fall, upptaget i förteckningen över de fartyg som omfattas av avtalet.
  - c) Den information som i enlighet med avtalet krävs rörande fiskefartyget och eventuella stödfartyg är fullständig och korrekt, och fartyget och eventuella stödfartyg har IMO-nummer, när så krävs enligt unionsrätten.

- d) Fiskefartyget finns inte upptaget i någon förteckning över IUU-fartyg som antagits av en regional fiskeriförvaltningsorganisation och/eller av unionen enligt IUU-förordningen.
- e) Tredjelandet har inte förtecknats som ett icke-samarbetande land enligt IUU-förordningen eller som ett land som tillåter ohållbart fiske enligt förordning (EU) nr 1026/2012.
2. Punkt 1 a ska inte tillämpas på tredjeländers fartyg som bedriver fiskeinsatser inom ramen för ett avtal om utbyte av fiskemöjligheter eller gemensam förvaltning av fiskbestånd av gemensamt intresse.

Artikel 34

Förfarande för att erhålla fisketillstånd

1. Det berörda tredjelandet ska skicka in ansökningarna för sina fiskefartyg till kommissionen före utgången av den tidsfrist som anges i det berörda avtalet eller som fastställts av kommissionen.
2. Kommissionen får begära att tredjelandet inkommer med kompletterande information som är nödvändig för att kontrollera att villkoren i artikel 33 är uppfyllda.
3. När det har fastställts att de villkor som avses i punkt 2 är uppfyllda ska kommissionen utfärda ett fisketillstånd och underrätta tredjelandet och berörda medlemsstater om detta utan dröjsmål.

Artikel 35

Förvaltning av fisketillstånd

1. Om ett villkor enligt artikel 33 inte längre är uppfyllt ska kommissionen vidta lämpliga åtgärder, inbegripet ändra eller dra in tillståndet, och underrätta tredjelandet och berörda medlemsstater om detta.
2. Kommissionen kan neka, tillfälligt återkalla eller dra in fisketillstånd som utfärdats till tredjelandets fiskefartyg vid en grundläggande förändring av omständigheterna eller vid ett allvarligt hot mot hållbart utnyttjande, förvaltning och bevarande av marina biologiska resurser, eller om det är avgörande för att förebygga eller bekämpa IUU-fiske, eller i fall då unionen har beslutat att tillfälligt eller permanent avbryta förbindelserna med det berörda tredjelandet.

Kommissionen ska omedelbart underrätta det berörda tredjelandet om den nekar, tillfälligt återkallar eller drar in tillståndet i enlighet med första stycket.

Artikel 36

Avbrytande av fiskeinsatserna

1. Om de fiskemöjligheter som beviljats ett tredjeland anses vara uttömda, ska kommissionen omedelbart underrätta tredjelandet och de behöriga tillsynsmyndigheterna i medlemsstaterna om detta. För att säkerställa möjligheten till fortsatta fiskeinsatser av icke uttömda fiskemöjligheter, vilka även kan påverka de uttömda fiskemöjligheterna, ska tredjelandet meddela kommissionen tekniska åtgärder som förhindrar att de uttömda fiskemöjligheterna påverkas negativt.
2. Från och med dagen för underrättelsen enligt punkt 1 ska de fisketillstånd som utfärdats för fartyg som för det berörda tredjelandets flagg anses vara tillfälligt återkallade med avseende på de berörda fiskeinsatserna, och fartygen ska inte längre ha rätt att bedriva sådana fiskeinsatser.
3. Ett fisketillstånd ska anses vara indraget om ett tillfälligt återkallande av fisketillståndet enligt punkt 2 berör alla de insatser för vilka fisketillståndet beviljats.
4. Tredjelandet ska säkerställa att de berörda fiskefartygen omedelbart underrättas om tillämpningen av den här artikeln och att de upphör med de berörda fiskeinsatserna. Tredjelandet ska också utan dröjsmål meddela kommissionen när fiskefartyg som för tredjelandets flagg har upphört med sina fiskeinsatser.

*Artikel 37***Överskridande av kvoter i unionens vatten**

1. Om kommissionen fastställer att ett tredjeland har överskridit de kvoter som det har tilldelats för ett bestånd eller en grupp av bestånd ska kommissionen göra avdrag från de kvoter som tredjelandet i fråga tilldelas för det beståndet eller den gruppen av bestånd för efterföljande år. Kommissionen ska sträva efter att säkerställa att avdragets storlek motsvarar avdrag som åläggs medlemsstaterna under liknande förhållanden.
2. Om ett avdrag i enlighet med punkt 1 inte kan göras från kvoten för det bestånd eller den grupp av bestånd som överfiskats, på grund av att det berörda tredjelandet inte i tillräcklig grad har tillgång till en kvot för beståndet eller gruppen av bestånd, får kommissionen, efter samråd med det berörda tredjelandet, under efterföljande år göra avdrag från kvoter för andra bestånd eller grupper av bestånd som är tillgängliga för tredjelandet i samma geografiska område eller till samma handelsvärde.

*Artikel 38***Kontroll och upprätthållande av efterlevnaden**

1. Ett tredjelands fartyg som har tillstånd att fiska i unionens vatten ska följa de kontrollregler som gäller för unionsfiskefartygens fiskeinsatser i det fiskeområde där fartyget fiskar.
2. Ett tredjelands fartyg som har tillstånd att fiska i unionens vatten ska förse kommissionen eller det organ som kommissionen utser och, i tillämpliga fall, kustmedlemsstaten, med de uppgifter som unionsfartyg är skyldiga att skicka till flaggmedlemsstaten i enlighet med kontrollförordningen.
3. Kommissionen, eller det organ som kommissionen utser, ska skicka de uppgifter som avses i punkt 2 till kustmedlemsstaten.
4. Ett tredjelands fartyg som har tillstånd att fiska i unionens vatten ska på begäran förse kommissionen eller det organ som kommissionen utser med de observatörsrapporter som tagits fram inom ramen för tillämpliga observatörsprogram.
5. Kustmedlemsstater ska registrera alla överträdelser som begås av tredjelands fiskefartyg samt därmed sammanhängande sanktioner, i det nationella överträdelseregister som föreskrivs i artikel 93 i kontrollförordningen.

AVDELNING IV

UPPGIFTER OCH INFORMATION*Artikel 39***Unionens databas för fisketillstånd som utfärdas enligt denna förordning**

1. Kommissionen ska inrätta och upprätthålla en elektronisk unionsdatabas för fisketillstånd som innehåller samtliga fisketillstånd som utfärdats i enlighet med avdelningarna II och III och som ska bestå av en offentlig del och en säker del. Databasen ska
  - a) omfatta all information som lämnas in i enlighet med bilagan och annan information som lämnas in till kommissionen inför utfärdande av fisketillstånd enligt avdelningarna II och III, inbegripet ägarens och upp till fem verkliga huvudägares namn, ort och hemvistland, och visa statusen för varje fisketillstånd så snart som möjligt,
  - b) användas för uppgifts- och informationsutbyte mellan kommissionen och medlemsstaterna,
  - c) användas endast för hållbar förvaltning av fiskeflottorna och för kontrolländamål.
2. Databasens förteckning över samtliga fisketillstånd som utfärdats enligt avdelningarna II och III ska vara offentlig och innehålla samtliga följande uppgifter:
  - a) Fartygets namn och flaggstat samt dess CFR- och IMO-nummer om så krävs enligt unionsrätten.

- b) Typen av tillstånd, inbegripet målarter eller målartgrupper.
- c) Uppgift om under vilken tid och i vilket område fiskeinsatsen är tillåten (start- och slutdatum, fiskeområde).
3. Medlemsstaterna ska använda databasen för att lämna in ansökningar om fisketillstånd till kommissionen och för att aktualisera uppgifterna i enlighet med artiklarna 11, 18, 22 och 26, och tredjeländer ska använda databasen för att lämna in ansökningar om fisketillstånd i enlighet med artikel 34.

Artikel 40

Tekniska krav

1. Informationsutbytet enligt avdelningarna II och III och den här avdelningen ska ske i ett elektroniskt format.
2. Kommissionen får anta genomförandeakter med bestämmelser om tekniska driftskrav för registreringen av, formatet för och överföringen av de uppgifter som avses i avdelningarna II och III och i den här avdelningen, utan att detta påverkar tillämpningen av bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/2/EG⁽¹⁾. De tekniska driftskraven ska bli tillämpliga tidigast 6 månader och senast 18 månader efter det att de antagits. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 45.2.

Artikel 41

Tillgång till information

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 110 i kontrollförordningen ska medlemsstaterna eller kommissionen bevilja de relevanta behöriga administrativa tjänsteavdelningar som är involverade i förvaltningen av fiskeflottor tillgång till den säkra delen av unionens databas för externa fiskeflottors fisketillstånd som avses i artikel 39 i den här förordningen.

Artikel 42

Uppgiftshantering, skydd av personuppgifter och konfidentialitet

De uppgifter som erhålls inom ramen för denna förordning ska hanteras i enlighet med artiklarna 112 och 113 i kontrollförordningen, förordning (EG) nr 45/2001 och direktiv 95/46/EG samt med nationella genomförandebestämmelser för dessa.

Artikel 43

Förbindelser med tredjeländer och regionala fiskeriförvaltningsorganisationer

1. När en medlemsstat får information från ett tredjeland eller en regional fiskeriförvaltningsorganisation som är relevant för den praktiska tillämpningen av denna förordning, ska medlemsstaten vidarebefordra informationen till kommissionen eller till det organ som kommissionen utser och, i lämpliga fall, till andra berörda medlemsstater, under förutsättning att bilaterala avtal med det berörda tredjelandet eller den berörda regionala fiskeriförvaltningsorganisationens regler tillåter detta.
2. Kommissionen, eller det organ som kommissionen utser, får inom ramen för fiskeavtal som ingås mellan unionen och tredjeländer, under överinseende av regionala fiskeriförvaltningsorganisationer i vilka unionen är avtalslutande part, överföra relevant information om bristande efterlevnad av reglerna i denna förordning, eller allvarliga överträdelser, till andra parter i avtalen och organisationerna i fråga, på villkor att den medlemsstat som lämnade ut informationen samtycker och att det sker i enlighet med förordning (EG) nr 45/2001.

AVDELNING V

FÖRFARANDE, DELEGERING OCH GENOMFÖRANDEBESTÄMMELSER

Artikel 44

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 5.2 och 15 ska ges till kommissionen för en period på fem år från och med den 17 januari 2018. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden på fem år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/2/EG av den 14 mars 2007 om upprättande av en infrastruktur för rumslig information i Europeiska gemenskapen (Inspire) (EUT L 108, 25.4.2007, s. 1).

3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 5.2 och 15 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.
4. Innan kommissionen antar en delegerad akt, ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning.
5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.
6. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 5.2 och 15 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 45

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av kommittén för fiske och vattenbruk, som inrättats genom artikel 47 i grundförordningen. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.
2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.
3. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 8 i förordning (EU) nr 182/2011 jämförd med artikel 5 i den förordningen tillämpas.

AVDELNING VI

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 46

Upphävande

1. Tillståndsförordningen ska upphöra att gälla.
2. Hänvisningar till bestämmelserna i den upphävda förordningen ska anses som hänvisningar till den här förordningen.

Artikel 47

Övergångsbestämmelser om den tillfälliga omfördelningen av fiskemöjligheter enligt befintliga protokoll

1. Genom undantag från artikel 12 ska, när det gäller de protokoll till hållbara fiskepartnerskapsavtal som är i kraft eller tillämpas provisoriskt den 17 januari 2018, det förfarande för tillfällig omfördelning av fiskemöjligheter som anges i den här artikeln användas till dess att protokollet i fråga löper ut.
2. Om det, i samband med ett hållbart fiskepartnerskapsavtal, framgår av en begäran om överföring av ansökningar enligt artikel 11 i denna förordning att det antal fisketillstånd eller fiskemöjligheter som tilldelats unionen enligt ett protokoll inte utnyttjas fullt ut, ska kommissionen underrätta de berörda medlemsstaterna och be dem bekräfta att de inte utnyttjar fiskemöjligheterna. Om inget svar inkommit före utgången av den tidsfrist som ska fastställas av rådet vid ingäendet av det hållbara fiskepartnerskapsavtalet ska detta anses vara en bekräftelse på att den berörda medlemsstatens fartyg inte fullt ut utnyttjar sina fiskemöjligheter under den angivna perioden.
3. Efter bekräftelse från den berörda medlemsstaten ska kommissionen göra en bedömning av samtliga outnyttjade fiskemöjligheter och göra bedömningen tillgänglig för medlemsstaterna.
4. Medlemsstater som vill utnyttja de outnyttjade fiskemöjligheter som avses i punkt 3 ska till kommissionen ge in en förteckning över alla fartyg för vilka de avser att begära fisketillstånd, liksom begäran om överföring av ansökningar för vart och ett av dessa fartyg i enlighet med artikel 11.

5. Kommissionen ska, i nära samarbete med de berörda medlemsstaterna, besluta om omfördelningen.

Om en berörd medlemsstat invänder mot denna omfördelning ska kommissionen genom genomförandeakter besluta om omfördelningen med beaktande av kriterierna i punkt 8 i denna artikel, och meddela de berörda medlemsstaterna om detta. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 45.2.

6. Överföringen av ansökningar i enlighet med denna artikel ska inte på något sätt påverka den framtida fördelningen av fiskemöjligheter eller utbyte mellan medlemsstaterna av dessa i enlighet med artikel 16 i grundförordningen.

7. Till dess att tidsfristerna i punkt 2 har fastställts ska inte kommissionen kunna hindras från att tillämpa den mekanism som avses i punkterna 2-5.

8. För omfördelning av fiskemöjligheter enligt denna artikel ska kommissionen beakta särskilt

- a) datumet för var och en av de mottagna ansökningarna,
- b) de fiskemöjligheter som är tillgängliga för omfördelning,
- c) antalet mottagna ansökningar,
- d) det antal medlemsstater som skickat in ansökningar, och
- e) om fiskemöjligheterna fullt ut eller delvis grundar sig på fiskeansträngning eller fångst: den förväntade fiskeansträngningen eller de fångster som varje berört fartyg väntas göra.

Artikel 48

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdad i Strasbourg den 12 december 2017.

På Europaparlamentets vägnar

A. TAJANI

Ordförande

På rådets vägnar

M. MAASIKAS

Ordförande

BILAGA

Förteckning över de uppgifter som ska lämnas in

I	SÖKANDE
1	Den ekonomiska aktörens namn
2	E-postadress
3	Adress
4	Faxnummer
5	Telefonnummer
6	Ägarens namn
7	E-postadress
8	Adress
9	Faxnummer
10	Telefonnummer
11	Organisation eller ombud som företräder den ekonomiska aktören
12	E-postadress
13	Adress
14	Faxnummer
15	Telefonnummer
16	Befälhavarens (befälhavarnas) namn
17	E-postadress
18	Adress
19	Faxnummer
20	Telefonnummer
II	FISKEFARTYGET
21	Fartygets namn
22	Fartygets identifieringskod (IMO-nummer, CFR-nummer osv.)
23	Metod för att bevara fisk ombord
24	FAO-kod för fartygstypen
25	FAO-kod för redskapstypen

III	FISKEKATEGORI FÖR VILKEN TILLSTÅND BEGÄRS
26	Typ av tillstånd (direkttillstånd, det fria havet, stöd)
27	Fiskeområde (FAO-område(n), FAO-delområde(n), FAO-sektion(er), FAO-delsektion(er), beroende på vad som är lämpligt)
28	Verksamhetsområde (det fria havet, tredjeland – specificera)
29	Landningshamn(ar)
30	FAO-kod eller fiskekategori (SFPA) för målarterna
31	Begärd tillståndperiod (start- och slutdatum)
32	Förteckning över stödfartyg (fartygsnamn, IMO-nummer, CFR-nummer)

IV	BEFRAKTNING
33	Fartyg som omfattas av ett befraktningsavtal: Ja/Nej
34	Typ av befraktningsavtal
35	Befraktningsperiod (start- och slutdatum)
36	Fiskemöjligheter (ton) som tilldelats det befraktade fartyget
37	Tredjeland som tilldelat det befraktade fartyget fiskemöjligheter

ISSN 1977-0820 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2628 (pappersutgåva)

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV